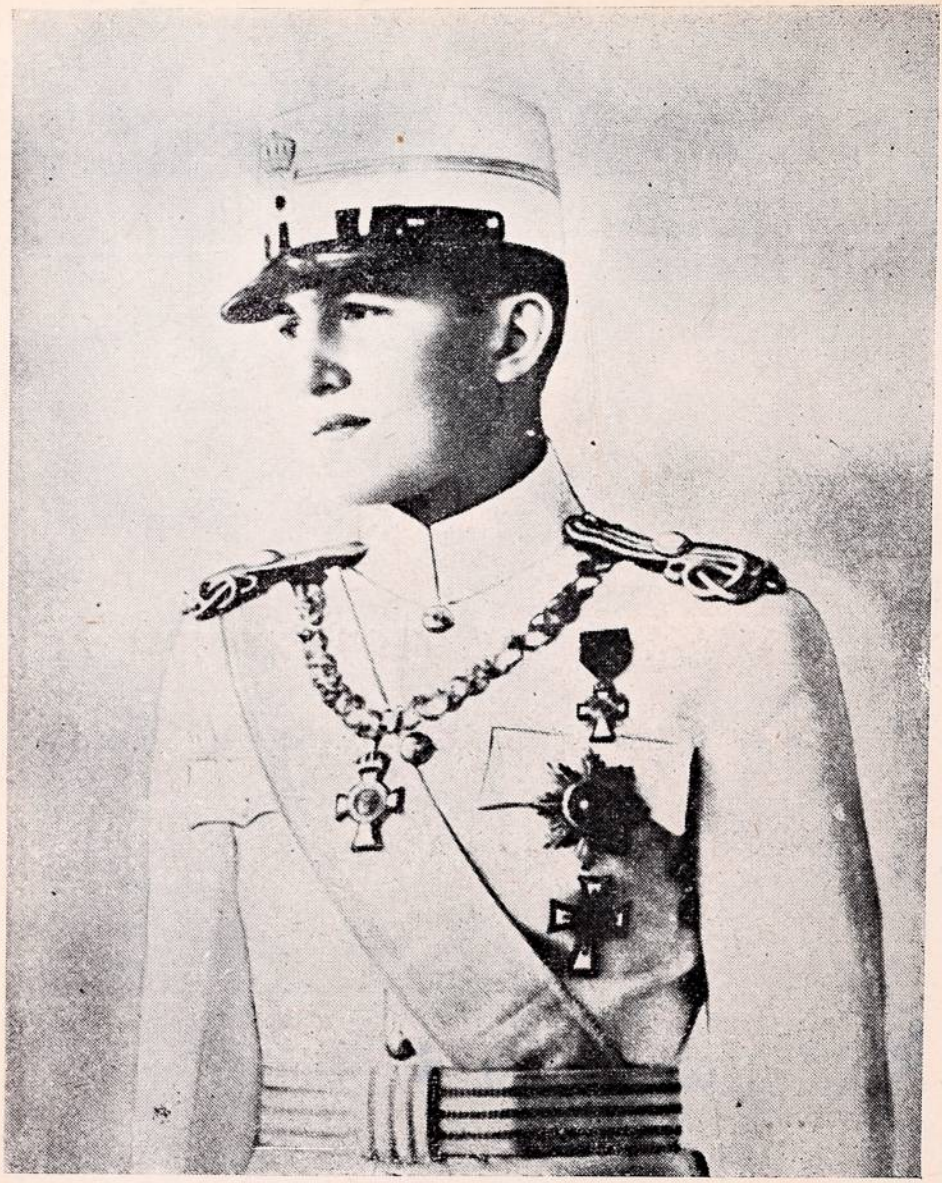
Έτος Η'

Τεῦχος 169ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου, Ἀντιβασιλέως ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ὑποβάλλουν εὐλαβῶς τὰς θερμοτέρας εὐχάς των διὰ τὴν ὑγείαν, εὐτυχίαν καὶ μακροημέρευσιν Αὐτοῦ, καὶ παρακαλοῦν τὸν παντοδύναμον Θεόν, ὅπως Τὸν τηρῇ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πτερύγων Του.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΙΓΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 169ΟΝ

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικά», ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ, ὑποβάλλουν ἀπὸ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνδρῶν τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τὰς θερμοτέρας εὐχὰς δι' ὑγείαν καὶ μακροημέρευσιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ Α.Ν. 412/1936

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

Τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Α.Ν. 412/30-12-1936 (1) «περὶ τῆς διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἐκμεταλλεύσεως ὑπεραστικῶν συγκοινωνιῶν» ρητῶς ὁρίζει ὅτι μεταξὺ ἄλλων οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι (Χωροφυλακῆς—'Αστυνομίας Πόλεων), ταξιδεύοντες μὲν δι' ὑπηρεσίαν καὶ δι' ὅλων τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων καταβάλλουσι τὸ $^1/_3$ τῆς τιμῆς τοῦ ἀντιστοίχου εἰσιτηρίου τῶν ἰδιωτῶν, ταξιδεύοντες δὲ ἐπ' ἀδείᾳ πληρώνουσι τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τοῦ ὡς ἄνω εἰσιτηρίου. Περαιτέρω, τὸ ἴδιον ἄρθρον, ὁρίζει ποῖαι κατηγορίαι προσώπων ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς τῆς καταβολῆς εἰσιτηρίου. Εἰς ταύτας, ὡς εἰκὸς δὲν περιλαμβάνονται οἱ ἀστυνομικοί.

'Ο νόμος 2119 τῆς 9-5-1952 «περὶ τῶν διὰ τῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων συγκοινωνιῶν» ἐν ἄρθρῳ 32 (2) ὁρίζει τὰ πρόσωπα ἅτινα, ταξιδεύοντα δι' ὑπεραστικῶν λεωφορείων, ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς τῆς καταβολῆς κομίστρου. Εἰς τὴν κατηγορίαν τούτων δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀστυνομικοί.

---

1) Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν καὶ ἀέρα στρατοῦ, οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς χωροφυλακῆς, οἱ ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας πόλεων, τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰ ὄργανα διώξεως λαθρεμπορίου, οἱ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀνακριταὶ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς (ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν) καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ὑπουργείων καὶ ὑγειονομικοὶ ὑπάλληλοι μεταβαίνοντες πρὸς καταπολέμησιν τῶν λοιμωδῶν νόσων, ὄντες ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικῆς ἐντολῆς, ταξιδεύοντες δι' ὑπηρεσίαν διατεταγμένην διὰ μηχανοκινήτων ὁδικῶν μέσων ἀνηκόντων εἰς ἐπιχειρήσεις κατὰ τοὺς ἀνωτέρω Α,Β,Γ, τρόπους, καταβάλλουσι τὸ ἐν τρίτον τῆς τιμῆς τοῦ ἀντιστοίχου εἰσιτηρίου τῶν ἰδιωτῶν. Οἱ ἐπ' ἀδείᾳ ταξιδεύοντες ἐκ τῶν ἀνωτέρω πληρώνουσι τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων, ὡς καὶ οἱ ἐν ἀποστρατείᾳ ἀξιωματικοὶ ξηρᾶς, ἀέρος καὶ θαλάσσης, χωροφυλακῆς καὶ ἀστυνομίας πόλεων.

'Υπάλληλοι τοῦ 'Υπουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων καθὼς καὶ οἱ προϊστάμενοι καὶ ἐργάται συνεργείων, μετακινούμενοι δι' ἀποκατάστασιν Τ.Τ.Τ. γραμμῶν, ὡς καὶ οἱ ἀγροτικοὶ διανομεῖς, ὁσάκις οἱ τελευταῖοι οὗτοι ἐκτελοῦσι δρομολόγιον, ταξιδεύοντες δι' ὑπηρεσίαν δι' αὐτοκινήτων ὑπεραστικῆς συγκοινωνίας ὑπαγομένης εἰς τοὺς τρόπους ἐκμεταλλεύσεως Α, Β καὶ Γ, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς κομίστρου.

Οἱ ὑπάλληλοι δέον νὰ ὦσιν ἐφωδιασμένοι διὰ εἰδικοῦ δελτίου ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων.

Εἰσπράκτωρ ἢ ὁδηγὸς μὴ ἀναγνωρίζων τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δελτία ἐλευθέρας κυκλοφορίας τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ νόμου 4841 καὶ δι' ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας ἐξασκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός του ἀπὸ 15 μέχρι 30 ἡμερῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτοκινήτων, οὗσης ἀνεκλήτου.

2) **1.** Δικαιοῦνται ἐλευθέρας κυκλοφορίας, ἀπαλλασσόμενοι τῆς καταβολῆς κομίστρου διὰ τῶν ἀστικῶν λεωφορείων τῆς ἀστικῆς περιοχῆς 'Αθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων οἱ ὑπάλληλοι τῆς γενικῆς διευθύνσεως αὐτοκινήτων τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνιῶν, ὡς καὶ οἱ ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικοῦ δελτίου ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν ὑπάλληλοι τῶν λοιπῶν γενικῶν διευθύνσεων τοῦ ἰδίου 'Υπουργείου, οἱ ἐφωδιασμένοι διὰ τοιούτου δελτίου ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ Ο.Ε.Α.Σ. ὡς καὶ τὰ μέλη τῶν δύο ἑνώσεων συντακτῶν καὶ προσωπικοῦ τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων 'Αθηνῶν, ἀποκλειομένων τῶν συνταξιούχων.

Δικαιοῦνται ὡσαύτως ἐλευθέρας κυκλοφορίας, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς τῆς περιφερείας των καὶ τὰ ὄργανα τοῦ σώματος ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας τοῦ 'Υπουργείου 'Εργασίας μέχρι τριάκοντα.

2. 'Ελευθέρας κυκλοφορίας καὶ διὰ τῶν ὑπεραστικῶν λεωφορείων, δικαιοῦνται οἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ 'Υπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ τοῦ Ο.Ε.Α.Σ. ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικοῦ δελτίου ἐλευθέρας κυκλοφορίας παρέχοντος αὐτοῖς καὶ τὸ δικαίωμα ἐνεργείας ἐλέγχου.

3. 'Απαλλάσσονται ὁμοίως τῆς καταβολῆς κομίστρου, ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτότητός των, οἱ ἀγροτικοὶ διανομεῖς ὁσάκις ἐκτελοῦσι δρομολόγιον ταξιδεύοντες δι' ἀστικῶν ἢ ὑπεραστικῶν λεωφορείων, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των ἐν τῇ περιοχῇ των, ὡς καὶ οἱ δυνάμει ἑτέρων εἰδικῶν διατάξεων ἀπαλλασσόμενοι τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς πληρωμὴν εἰσιτηρίου ἢ δικαιούμενοι ἐλευθέρας κυκλοφορίας.

4. Τὰ δελτία ἐλευθέρας κυκλοφορίας ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Συγκοινωνιῶν ἀπαγορευομένης τῆς ἐκδόσεως τοιούτων πέραν τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων παρ' οἱασδήποτε ἄλλης ὑπηρεσίας ἢ ὀργανώσεως.

Ἐγεννήθη λοιπὸν τὸ ἐρώτημα, ἂν ὁ νόμος 2119/52 κατήργησε σιωπηρῶς (διότι ρητὴ κατάργησις δὲν ὑφίσταται), ὡς νεώτερος, τὸν Α.Ν. 412/36.

Ἐπ' αὐτοῦ ἡ γνώμη μας εἶναι ἡ ἑξῆς: Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Α.Ν. 412/36, καθ' ὃ μέρος ἀφορᾷ τοὺς ἀστυνομικούς κ.λ.π. δὲν ἔχει καταργηθῇ ὑπὸ τοῦ νόμου 2119/52 καὶ δέον νὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς.

Τοῦτο διότι ὁ νόμος 2119 ὁρίζει ποῖα πρόσωπα ἀπαλλάσσονται ἐντελῶς τῆς καταβολῆς κομίστρου, ὡς ἄλλως τε πράττει καὶ ὁ Α.Ν. 412. Ἐν τῇ σχετικῇ μάλιστα διατυπώσει του ὁ νόμος 2119, ἀντὶ νὰ περιορίσῃ τὰ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενα πρόσωπα ἐπεκτείνει καὶ εἰς ἄλλας κατηγορίας τὸ μέτρον.

Δὲν ὁρίζει ὅμως ὁ νόμος 2119 ποῖοι καταβάλλουν μειωμένον εἰσιτήριον, ὡς πράττει ὁ Α.Ν. 412. Ἐπειδὴ δὲ τὸ θέμα τοῦτο εἶναι ἄσχετον πρὸς τὸ ἤδη ρυθμιζόμενον (εἶναι δὲ ἄσχετον διότι καὶ ἡ ratio αὐτοῦ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὴν ratio τοῦ ρυθμιζομένου ἐκ νέου ζητήματος, τῆς καθ' ὁλοκληρίαν δηλονότι μὴ ὑποχρεώσεως ὡρισμένων προσώπων πρὸς καταβολὴν εἰσιτηρίου) δὲν πρέπει ἡ διάταξις νὰ θεωρηθῇ ὡς κατηργημένη. Τοιαύτη ἄποψις ὁδηγεῖ εἰς λύσιν ἀπαράδεκτον, λύσιν δηλ. ἀντικειμένην πρὸς τὰς γενικὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου. Διότι, κατὰ τὰς γενικὰς ἀρχάς, ὁ νόμος καταργεῖται ρητῶς ἢ σιωπηρῶς ἢ ἴσως καὶ δι' ἀχρησίας(1), πρᾶγμα ὅμως, ἀπέχον πόρρω, ἐν προκειμένῳ, τῆς πραγματικότητος.

Τὸ Πλημμελιοδικεῖον Κοζάνης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 247/6-7-59 ἀποφάσεώς του ἠθώωσε σταθμάρχην καὶ πρόεδρον τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ. Κοζάνης, διότι εἰσέπραξαν ὁλόκληρον εἰσιτήριον ἀπὸ ταξιδεύοντα ἐνωμοτάρχην, οὐχὶ διότι παρεδέχθη μὴ ἰσχὺν τοῦ Α.Ν. 412, ἀλλά, ἐπὶ τῇ σκέψει, ὅτι οἱ εἰρημένοι ἐνήργησαν ἄνευ δόλου, δηλ. προέβησαν εἰς τὴν πρᾶξιν των μὴ γνωρίζοντες, ὅτι ἡ τοιαύτη συμπεριφορά των ἀντέκειτο εἰς τὸν νόμον, καθ' ὅσον εἶχον ὑπ' ὄψιν των γνωμοδότησιν τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ., κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Α.Ν. 412/36 κατηργήθη, μετὰ τὸν νόμον 2119 τοῦ 1952.

Τὸ αἰτιολογικὸν τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως δὲν εἶναι ὀρθόν. Ὁ δόλος δὲν δύναται ν' ἀποκλεισθῇ, κατὰ τὰ ὑπὸ τὴν ἰσχὺν τοῦ νέου κώδικος κρατοῦντα. Ἡ συνείδησις ἢ μὴ τοῦ ἀδίκου, καθ' ἑαυτήν, δὲν ἀποκλείει τὸν δόλον. Αὐτὴ εἶναι ἡ κρατοῦσα, καὶ ὀρθῶς, γνώμη. Ἀπηχεῖ ἐξ ἄλλου ἄποψιν τοῦ συντάκτου τοῦ κώδικος καθηγητοῦ κ. Χωραφᾶ(2). Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν κοινὴν λογικὴν τοῦτο συνάγεται. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἀνωτέρω ἐνήργησαν ἄνευ δόλου, ἀφοῦ ὁ ἐνωμοτάρχης τοὺς ὑπέμνησε τὸν νόμον 412, τὸν ὁποῖον ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ δὲν ἠγνόουν, ἀφοῦ ἐζήτησαν τὴν γνώμην τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Κ.Τ.Ε.Λ., ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογήν του; Ὅθεν, ἀθώωσις των ἔδει νὰ στηριχθῇ εἰς πλάνην καὶ δὴ νομικήν, σχετιζομένην ὅμως, οὐχὶ μὲ τὴν ὕπαρξιν τοῦ νόμου, ὁπότε δὲν θὰ ἐλαμβάνετο πάντι ὑπ' ὄψιν (ἄγνοια νόμου δὲν συγχωρεῖται) ἀλλὰ μὲ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ, ὁπότε ἂν ἡ παρερμηνεία ἦτο συγχωρητέα —ὡς ἐν προκειμένῳ συμβαίνει— ἔπρεπε ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ δρᾶσται. (3)

---

1) Κατάργησις νόμου δι' ἀχρησίας δὲν δύναται νὰ νοηθῇ μετὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α. Κ. Ράπη «Ἐπιτομὴ Ἀστικοῦ Δικαίου», 1947 σελ. 15.

2) Εἰς τὴν σελ. 189 Ποιν. Δικαίου Χωραφᾶ, ἐκδ. 1958 ἀναφέρεται ὅτι: «Ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ δόλος εἶναι ἡ βούλησις ἢ ἀποδοχὴ πραγματώσεως τῆς ἀντικειμενικῆς ὑποστάσεως τοῦ ἐγκλήματος ἔπεται, ὅτι ἀρκεῖ τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα ἀντικειμενικῶς νὰ εἶναι ἐγκληματικόν, ἔστω καὶ ἂν ὁ δράστης ἀγνοεῖ ὅτι ἡ πρᾶξις του εἶναι ἄδικος καὶ ἀξιόποινος. Τοῦτο σαφέστατα προκύπτει καὶ ἀπὸ τὴν διατύπωσιν τῆς περὶ δόλου διατάξεως τοῦ ἄρθρου 27 § 1 Π.Κ. καὶ ἀπὸ τὴν σύγκρισιν τῶν διατάξεων περὶ πραγματικῆς πλάνης (ἄρθρον 30) καὶ νομικῆς πλάνης (ἄρθρον 31). Ἂν καὶ ποίαν σημασίαν διὰ τὴν ποινικὴν εὐθύνην τοῦ δράστου ἔχει ἡ πλάνη περὶ τὸν ἄδικον χαρακτῆρα τῆς πράξεως ἢ περὶ τὸ ἀξιόποινον, θὰ ἴδωμεν περαιτέρω. Τὸν δόλον πάντως δὲν ἀποκλείει.

3) Σχετικῶς ὁμιλεῖ ὁ Τζωρτζόπουλος (Ἐγχειρίδιον Οὐσιαστικοῦ Ποινικοῦ Δικαίου 1939, σελ. 358 ἐπ.).

Τοῦτο ρητῶς ὁρίζει ἡ 2α παράγραφος τοῦ ἄρθρου 31 Π.Κ. περὶ νομικῆς πλάνης, ἐν ᾧ διαλαμβάνονται τὰ ἑξῆς: "Αρθρον 31. Νομικὴ Πλάνη. «1. Μόνη ἡ ἄγνοια τοῦ ἀξιοποίνου δὲν ἀρκεῖ ὅπως ἀποκλείσῃ τὸν καταλογισμόν. 2. Ἡ πρᾶξις ὅμως δὲν καταλογίζεται εἰς τὸν πράξαντα ἂν οὗτος πεπλανημένως ἐπίστευσεν, ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ προβῇ εἰς τὴν πρᾶξιν ἡ δὲ πλάνη του ἦτο συγνωστή», ὡς ἐν προκειμένῳ συνέβη μὲ τοὺς πρόεδρον καὶ σταθμάρχην Κ.Τ.Ε.Λ.

Τὸ θέμα, ἐξ ἀφορμῆς ἐγγράφου τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, ἀπησχόλησε τελευταίως καὶ τὸν Εἰσαγγελέα Πλημμελειοδικῶν Ἀθηνῶν κ. Χριστόπουλον. Οὗτος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 24198 ἀπὸ 12-4-60 γνωματεύσεώς του, σαφῶς καὶ ἀνεπιφυλάκτως ἐτάχθη ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ὅτι τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Α.Ν. 412/36 ἐξακολουθεῖ ἰσχῦον καὶ ἐπομένως νομίμως τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τοῦ εἰσιτηρίου ταξιδεύοντα ἐπ' ἀδείᾳ, διὰ τῶν λεωφορείων τῶν Κ.Τ.Ε.Λ. Τοῦτ' αὐτὸ ἔδει νὰ συμβαίνῃ καὶ μὲ τὴν σιδηροδρόμους. Νεώτερος ὅμως νόμος ἀναφερόμενος εἰς αὐτοὺς ἔχει τροποποιήσει τὴν ὡς ἄνω διάταξιν. Πάντως καὶ τὸ θέμα τῶν σιδηροδρόμων θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σχετικῶς, ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἡ ἐν λόγῳ γνωμάτευσις τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Χριστοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐπὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11589/7-4-1960 ἀναφορᾶς ὑμῶν ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 16773/9-3-1960 ἡμετέραν παραγγελίαν, γνωρίζομεν, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον 17 τοῦ Α.Ν. 412/36, ὡς εἶτα ἐτροποποιήθη, οἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμενοι δημόσιοι ὑπάλληλοι κ.λ.π. καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτου, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν διαλαμβάνεται καὶ προηγουμένη ἔκδοσις σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου, ὡς ἀβασίμως ἀνεφέρθη ὑμῖν, δικαιοῦνται νὰ ταξιδεύσωσι διὰ τῶν μηχανοκινήτων ὁδικῶν μέσων, ἀνηκόντων εἰς ἐπιχειρήσεις ὑπεραστικῶν συγκοινωνιῶν καὶ δὴ οἱ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄνω ἄρθρου ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων, οἱ δὲ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Σιδηροδρόμων κ.λ.π. ἐφωδιασμένοι δι' εἰδικῶν δελτίων ἐλευθέρας κυκλοφορίας, ἐντελῶς δωρεάν. Ἡ παράβασις τῆς τελευταίας ταύτης περιπτώσεως τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ νόμου 4841, τῆς δὲ προηγουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Παρακαλοῦμεν, ὅθεν ὅπως συστήσητε συμμόρφωσιν πρὸς τὰς ἄνω διατάξεις, πρὸς ἀποφυγὴν διώξεως, εἰς τὰς ἄνω ἐπιχειρήσεις ὑπεραστικῶν συγκοινωνιῶν».

Ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς ἀναφερόμενος εἰς τὴν ποινικὴν κύρωσιν τῶν παραβατῶν τῆς ὑπὸ κρίσιν διατάξεως δέχεται ὅτι αὕτη τιμωρεῖται κατὰ τὸν διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Ὀρθῶς. Διότι δὲν ἀναφέρεται ἐν τῷ νόμῳ ἡ προβλεπομένη διὰ τὴν πρᾶξιν ποινή. Ζήτημα γεννᾶται ὡς πρὸς τὴν εἰδικωτέραν διάταξιν ἢ διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, αἵτινες δέον νὰ ἔχωσιν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογήν. Νομίζομεν ὅτι αὗται θὰ εἶναι αἱ κατὰ τὴν περιουσιακῶν δικαίων τοιαῦται καὶ δὴ ἡ ἀπάτη καὶ τὰ συναφῆ ἐγκλήματα. Ὁ εἰδικώτερος προσδιορισμὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους συνθηκῶν, ὑφ' ἃς θὰ τελεσθῇ τὸ ἔγκλημα.

Πέραν τῶν θεωρητικῶν ὅμως ἀνωτέρω ἀπόψεων γεγονὸς εἶναι—καθ' ἃ ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζομεν—ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν, καταρτίζει νέον νόμον, καθ' ὃν θὰ ἐξαιρεθοῦν οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ἤδη παρεχομένου αὐτοῖς ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 412/36 εὐεργετήματος. Ἀλλ' ἐπιβάλλεται, ὅπως μὴ ἐξαιρεθῶσιν οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτοῦ μέτρου. Ἡ φύσις τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀστυνομικῶν ὡδήγησε τὸν συντάκτην τοῦ Α.Ν. 412/36 εἰς τὸ νὰ θεσπίσῃ διάταξιν παρέχουσαν διευκολύνσεις εἰς αὐτούς. Ἀλλὰ καὶ σήμερον, πολλῷ μᾶλλον, ὡς ἐκ τῆς ὑπὸ ἔτι δυσκόλους συνθήκας ἐκτελουμένης ὑπηρεσίας των, οἱ ἀστυνομικοί, δέον νὰ ἀπολαμβάνωσι πάντοτε τοῦ ἰδίου εὐεργετήματος. Τὸ Ὑφυπουργεῖον Ἐσωτερικῶν θὰ προβῇ εἰς τὰς ἀναλόγους ἐνεργείας, ἵνα μὴ υἱοθετηθῇ ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀντίθετος ἄποψις.

Δ. ΝΤΖΙΩΡΑΣ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ - ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ

Ἀπὸ τὸ περιοδικὸ «Life», κατὰ μετάφρασιν
καὶ διασκευὴν Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. **Δ. ΜΟΡΟΥ**

«Τὸ παρὸν καὶ τελευταῖον ἄρθρον μὲ τὸν τίτλο «Διεθνὴς ἐγκληματικότης», περιγράφει τὶς διάφορες διεθνεῖς ἐγκληματικὲς ὀργανώσεις, τὰ συνδικάτα τοῦ ἐγκλήματος, ὅπως συνηθίζουν νὰ τὰ ὀνομάζουν, καὶ διάφορες ἐγκληματικὲς προσωπικότητες διεθνοῦς φήμης, ποὺ περήφανα φέρουν τὸν ζηλευτὸ γι' αὐτοὺς τίτλο τοῦ διεθνοῦς ἐγκληματίου.

Σὰν κορωνίδα τῶν ἐν λόγῳ συνδικάτων τοῦ ἐγκλήματος, στέκει ἡ πιὸ σκοτεινή, καταχθόνια καὶ σατανικὴ ἕνωση τῶν σικελιανῶν ἐγκληματιῶν, ἡ γνωστὴ μαφία, γιὰ τὴν φθοροποιὸ δράση τῆς ὁποίας μιλήσαμε στὰ ὑπ' ἀριθ. 157 καὶ 158 τεύχη τοῦ περιοδικοῦ μας. Δὲν θεωροῦμε ὅμως ἄσκοπο νὰ δώσουμε καὶ πάλι στοὺς ἀναγνῶστες μας, μεταξὺ τῶν ἄλλων, μιὰ συνοπτικὴ περιγραφὴ τῆς ὑφῆς καὶ τῆς ἐν γένει πολιτείας τῆς ἑνώσεως αὐτῆς».

***

Ὅπως οἱ διάφορες καὶ ποικίλες μεγάλες βιομηχανίες καὶ ἐμπορικὲς ἐπιχειρήσεις, ἔτσι καὶ οἱ μεγάλες διεθνεῖς ἐγκληματικὲς ἐπιχειρήσεις, βασίζονται κυρίως ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος, τῶν προσόντων καὶ ἱκανοτήτων τοῦ προσωπικοῦ των. Τὸ ὠργανωμένο διεθνὲς ἔγκλημα, εἶναι μιὰ τόσο ποικιλόμορφη ἐπιχείρηση, ποὺ προσφέρει ἐργασία καὶ ἀπασχόληση, σὲ κόσμο, μὲ ταλέντο καὶ ροπὴ παντὸς εἴδους. Μερικὲς φορές, ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ λαθρεμπορίου, οἱ ἐπιδιδόμενοι σ' αὐτὸ εἶναι σχετικῶς μικρέμποροι, ἐργαζόμενοι μὲ περιωρισμένα κεφάλαια καὶ σὰν περιωρισμένοι ἐμπορικοὶ ἐπιχειρηματίες, ἀλλὰ ὅμως μὲ ἀπεριόριστη φαντασία καὶ εὐφυΐα. Μερικὲς φορές, ὅπως στὸ λαθρεμπόριο τῶν ναρκωτικῶν, οἱ πιὸ δαιμόνιοι καὶ δραστήριοι ἐγκληματίες, ἀκόμη καὶ ὁλόκληρες σπεῖρες κακοποιῶν, ἑνώνονται καὶ σχηματίζουν ἕνα εὐρὺ καὶ λίαν ἐκτεταμένο ἐγκληματικὸ δίκτυο. Ἄλλοτε πάλιν, ὅπως στὶς περιπτώσεις τῶν ἄσσων διεθνῶν ἀπατεώνων, δροῦν μεμονωμένοι ἢ μὲ μικρὸ ἀριθμὸ συνενόχων. Ἀλλὰ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀριθμητική των συγκρότηση, καὶ ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ συνεργατική των σύνθεση, οἱ διεθνεῖς ἐγκληματίες σ' ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τους, ἔχουν ἕνα κοινὸ σκοπό: «τὸν παράνομο ταχὺ πλουτισμό». Περιφρονοῦν τοὺς νόμους, εἶναι σκληροί, ἀνάλγητοι καὶ ἀδιάφοροι στὸν πόνο καὶ τὴν δυστυχία ποὺ σκορπίζουν γύρω στοὺς συναν θρώπους των, καὶ πωλοῦν ἀκόμη καὶ τὴν ψυχή των στὸ διάβολο, ἀρκεῖ νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἐγκληματικά των σχέδια καὶ οἱ ἐγκληματικοὶ των σκοποί.

Ἡ μαφία, τὸ καταχθόνιο αὐτὸ ἀδελφάτο τῶν σικελιανῶν κακοποιῶν, εἶναι τὸ πιὸ μεγάλο συνδικάτο ἐγκλήματος τῆς Δύσεως, τόσο σὲ ἀριθμὸ μελῶν, ὅσο καὶ σὲ ἔκταση περιοχῆς δράσεως, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ ὄγκο ἐγκληματικῆς δραστηριότητος. Πολλοὶ πιστεύουν ὅτι ἡ μαφία εἶναι μιὰ κολοσσιαία ἐγκληματικὴ ὀργάνωση, μὲ παραρτήματα αὐτῆς στὶς διάφορες μεγαλοπόλεις. Ἄλλοι πάλιν πιστεύουν ὅτι καὶ ἂν ἀκόμη ὑπῆρχε στὸ παρελθὸν ἡ μαφία, σήμερα δὲν ὑφίσταται. Καὶ οἱ δύο παρατάξεις σφάλλουν. Ἡ μαφία ὑφίσταται, ἀλλὰ δρᾶ ἀποκλειστικὰ σχεδὸν στὸ μέρος ποὺ γεννήθηκε, τὴν Σικελία καὶ στὴ θετή της πατρίδα, τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Ἔχει ὡρισμένους πράκτορες στὴν ἐνδοχώρα τῆς Ἰταλίας καὶ σὲ ὡρισμένα κέντρα λαθρεμπορίου ναρκωτικῶν, ἀλλὰ πολὺ σπάνια θὰ εὑρεθῇ πράκτωρ αὐτῆς ἀλλοῦ.

Τὸ ἐγκληματικὸ αὐτὸ ἀδελφάτο, διαθέτει βέβαια μιὰ ὀργάνωση, ὅπως εἴ-

δαμε στὰ ἄρθρα ποὺ δημοσιεύσαμε στὰ 157 καὶ 158 τεύχη, ἀλλὰ ἡ ὀργάνωση αὐτὴ εἶναι ἀπολύτως μυστικὴ καὶ ἀφανής. Ἡ μαφία εἶναι κυρίως ἕνας τρόπος τοῦ ζῆν ὡρισμένων κακοποιῶν, ποὺ ἐννοοῦν καὶ ἐμπιστεύονται ὁ ἕνας τὸν ἄλλον, καὶ ποὺ δροῦν καὶ ἐργάζονται μαζὶ γιὰ μεγαλύτερη ἀσφάλεια.

Τὸ κύριο ἔργο της εἶναι τὸ ἔγκλημα—συνήθως τὸ ἀπεχθές, σιχαμερὸ καὶ βρωμερὸ ἔγκλημα. Ὅπως ἀνεφέρθη σὲ προηγούμενο ἄρθρο, ἡ μαφία ἐξουσιάζει καὶ ἐλέγχει τὶς πιὸ σκληρὲς καὶ λίαν ἐπικερδεῖς ἐγκληματικὲς ἐπιχειρήσεις σ' ὅλους τοὺς τομεῖς, ὅπως εἶναι τὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν, τὰ ἀπηγορευμένα τυχερὰ παίγνια παντὸς εἴδους, ἡ προαγωγὴ εἰς πορνείαν, ἡ σωματεμπορία, οἱ ἐκβιασμοί, πλαστογραφίες καὶ παραχαράξεις, καθὼς καὶ ἡ ἀγρία καὶ ληστρικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων.

Τὶς ρίζες τῆς μαφίας, βρίσκομε βαθειὰ στὴν ἱστορία τῆς Σικελίας. Τὸ νησὶ αὐτὸ κατεκτήθη πολλάκις στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων ἀπὸ τοὺς Ἄραβας, τοὺς Νορμανδούς, τοὺς Γερμανούς, τοὺς Γάλλους, τοὺς Ἱσπανοὺς καὶ Αὐστριακούς, καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχή, οἱ Σικελιανοὶ πολεμοῦσαν πάντοτε κατὰ τῶν κατακτητῶν των.

Κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα ἐδημιουργήθη μία μυστικὴ ὀργάνωση γιὰ νὰ πολεμήσῃ τοὺς κατακτητάς. Τὸ ὄνομα μαφία δόθηκε στὴν ὀργάνωση αὐτὴ πολὺ ἀργότερα. Κατὰ μία ἐξήγηση τὸ ὄνομα μαφία προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀραβικὴ φράση «Mu afy», ποὺ σημαίνει «Μᾶς προστατεύει ἀπὸ θάνατο κατὰ τὴν νύκτα». Κατὰ μία ἄλλη ἐξήγηση, τὸ ὄνομα προέρχεται ἀπὸ τὴν κραυγὴ ἑνὸς Σικελιανοῦ, τὴν ὥρα ποὺ ἐπετέθη ἐναντίον ἑνὸς Γάλλου, ποὺ εἶχε βιάσει καὶ φονεύσει τὴν ἀρραβωνιαστικιά του. «Morte alla Francia!» ποὺ σημαίνει: «θάνατος στὸν Γάλλο». Ἄλλοι Σικελιανοὶ ἀργότερα προσέθεσαν «Italia alena» ποὺ σημαίνει: «εἶναι ἡ κραυγὴ τῆς Ἰταλίας». Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ἀνωτέρω λέξεων σχηματίζουν τὴν λέξιν m a f i a. Ὅταν ἡ Σικελία ἀπηλλάγη ἀπὸ τοὺς κατακτητάς, ἡ μαφία διετηρήθη σὰν μία ἐπαναστατική, τρομοκρατικὴ ὀργάνωση, ἕτοιμη νὰ στρέψῃ τὰ ὅπλα κατὰ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Κατὰ τὸ 1880, οἱ mafiosi, δηλαδὴ οἱ Σικελιανοὶ κακοποιοὶ μέλη τῆς μαφίας, μετανάστευσαν κατὰ καραβάνια στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, καὶ ἐκεῖ συγκεντρωθέντες στὶς διάφορες Ἰταλικὲς παροικίες μέσα στὶς μεγαλουπόλεις, ἐσχημάτισαν διάφορες σπεῖρες καὶ συμμορίες καὶ ἀνέπτυξαν μιὰ πρωτοφανῆ ἐγκληματικὴ δραστηριότητα, ἐκβιάζοντες τὰ θύματά των μὲ τὸ περίφημο ἀπειλητικὸ σύνθημα: «ἡ μαύρη χείρ», ποὺ ἀνέγραφαν στὶς ἐκβιαστικὲς ἐπιστολές των καὶ σημειώματα μὲ τὰ ὁποῖα ζητοῦσαν τὰ λύτρα. Κατὰ τὸ 1920, ὅταν ὁ Μουσολίνι ἀπεφάσισε νὰ ἐξαρθρώσῃ καὶ διαλύσῃ τὴν Σικελιανὴ αὐτὴ κακοποιὸ ἕνωση, πολλοὶ mafiosi μετανάστευσαν καὶ πάλιν στὴν Ἀμερική. Ἡ ποτοαπαγόρευσις τὴν ἐποχὴ αὐτή, ὑπῆρξε μιὰ ἐξαιρετικὴ εὐκαιρία γιὰ τὴν μαφία, γιατὶ εἶχε ξεσπάσει ἕνας ἐξοντωτικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῶν διαφόρων συμμοριῶν τῶν κακοποιῶν, πρὸς κατάκτηση τοῦ μονοπωλίου τῶν ἀπηγορευμένων ποτῶν, ποὺ ὑπῆρξε μιὰ ἀνεξάντλητη πηγὴ πλούτου, καὶ ποὺ πράγματι ἀνέδειξε τὴν μαφία τὸ πρῶτο καὶ ἀσυναγώνιστο διεθνὲς ἐγκληματικὸ συνδικᾶτο τὸ συνδικάτο τῶν μεγιστάνων τοῦ ἐγκλήματος

Ἡ μαφία εἶναι τελείως ἀφανὴς ὡς ἐλέχθη καὶ δρᾷ κατὰ τὸν πιὸ μυστικό, σκοτεινὸ καὶ σατανικὸ τρόπο, διέπεται δὲ ἀπὸ τὸν κώδικα «omerta» ποὺ σημαίνει «συνωμοσία τῆς σιωπῆς». Ὅταν οἱ κανόνες τοῦ κώδικος αὐτοῦ παραβιάζωνται ἀπὸ ἕνα μέλος τῆς ὀργανώσεως, αἱ ἐπιβαλλόμενες κυρώσεις προβλέπονται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν κώδικα, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς δολοφονίας, καὶ οἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται ἀπὸ τὸ συμβούλιο τῶν capo mafiosi (τοπικοὶ ἀρχηγοὶ τῆς ὀργανώσεως). Μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν mafiosi, τελοῦνται πολλοὶ γάμοι καὶ φαινομενικὰ τουλάχιστο, οἱ σύζυγοι φαίνονται ἀφωσιωμένοι στὶς οἰκογένειές τους. Διάγουν ζωὴν ὄχι ἐπιδεικτικὴν καὶ ἡ μόνη πολυτέλειά των εἶναι ἕνα μεγάλο καὶ ταχὺ αὐτοκίνητο.

Παρ' ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμφανὴς ὀργάνωσις τῆς μαφίας, σ' ὁποιαδήποτε

πόλι καὶ ἂν βρεθοῦν τὰ μέλη της, θὰ βροῦν κάποιον νὰ φροντίσῃ γι' αὐτούς, εἴτε πρόκειται γιὰ ἀγορὰ ἡρωΐνης, εἴτε γιὰ τὴν λαθραία μετανάστευση ἑνὸς ἀθῴου ἰταλοῦ, ποὺ ἀκολούθως ἐκβιαζόμενος θὰ ἐκτελῇ τὶς ἐντολὲς τῆς μαφίας.

Ἡ ψυχολογία τῶν mafiosi παρουσιάζει μία ἰδιορρυθμία ἀκατανόητη γιὰ ὅλον τὸν κόσμο ἄλλο. Μὲ τὴν ἴδια πίστη ὡς πρὸς τὸ δίκαιό των, ποὺ πολεμοῦσαν οἱ πρόγονοί των τοὺς κατακτητὰς Ἄραβες πρὶν ἀπὸ 110 χρόνια, πιστεύουν ὅτι θεία βουλήσει, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ πωλοῦν ναρκωτικά, ἀπηγορευμένα πυτὰ ἢ νὰ διενεργοῦν τυχηρὰ παίγνια παντὸς εἴδους, καὶ δυσφοροῦν βαρειὰ σὲ κάθε ἐπέμβαση τῆς πολιτείας στὶς ὑποθέσεις των.

Αὐτὴ ἡ ψυχολογία καὶ νοοτροπία τῶν mafiosi, ὑπῆρξε ἀφορμὴ νὰ δυσφημισθῇ ὁ Ἰταλικὸς λαός, μὲ τὸν εὐρύτατα κυκλοφοροῦντα ὅρο: «ἰταλὸς γκάγκστερ», καίτοι οὐδόλως δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι εἶναι λαὸς λιγώτερο νομοταγὴς ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῶν ἄλλων χωρῶν. Στὴν Ἰταλία τὰ ἐγκλήματα τῆς βίας εἶναι μᾶλλον μειωμένα. Τὰ πιὸ κοινὰ καὶ συνήθη ἐγκλήματα εἶναι μικροαπάτες καὶ μικροκλοπές. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς διάσημους σήμερα κακοποιοὺς στὴν Ἰταλία, εἶναι οἱ ἐκτοπισθέντες ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀπὸ τὸ 1945 καὶ ἐντεῦθεν ἰταλοαμερικανοί, κριθέντες ὡς ἀνεπιθύμητοι ἐκεῖ, καὶ ποὺ ἀνέρχονται σὲ τριακόσιους περίπου. Ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐκτοπισθέντες ἀπὸ τὴν Ἀμερική, φέρουν αὐτὸ βαρέως καὶ θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των ἀδικημένους πνέουν δὲ μένεα κατὰ τῶν ἀμερικανικῶν ἀρχῶν. Ἐπίσης περιφρονοῦν καὶ κατηγοροῦν τὴν ἰταλικὴ ἀστυνομία ἐπειδὴ ἀσκεῖ ἐπ' αὐτῶν αὐστηρὴ καὶ ἄγρυπνη παρακολούθηση, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ μποροῦν νὰ δημιουργήσουν ἐκεῖ τὴν ζωήν των. Κάποτε ὁ Frank Frigenti, ἕνα παληὸ στέλεχος τοῦ Al-Capone, ποὺ ἀπελάθη ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τὸ 1951, ἐθεώρησε τὸν ἑαυτό του τόσο διωκόμενο καὶ ἀδικημένο, ποὺ ἐπεχείρησε νὰ διοργανώσῃ μιὰ πορεία πείνης τῶν ἐκτοπισμένων κακοποιῶν πρὸς τὴν Ρώμην. Ὡς λέγουν, τὴν μόνη ἐργασία ποὺ γνωρίζουν, εἶναι νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴ τῆς ἀστυνομίας ἐπ' αὐτῶν. Κάποιος ὀνόματι Ralph Liguori, εἰργάσθη γιὰ λίγο καιρὸ στὴν Ρώμη, ὡς ξεναγὸς ἀμερικανῶν περιηγητῶν, ἀλλὰ οἱ παληές του συνήθειες τὸν ἔστειλαν γρήγορα στὴ φυλακή, γιατὶ κατελήφθη νὰ ὁδηγῇ τοὺς περιηγητὰς στὰ διαμερίσματα τῶν κὼλ-γκέρλς.

Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκτοπισθέντας, ὅπως ὁ Joe Abonis, ὁ Mike Spinella καὶ ὁ Lucky Luciano, ἔχουν καλὴ οἰκονομικὴ κατάσταση, καίτοι ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι πτωχοί. Ὁ Abonis ποὺ ἀπελάθη στὴν Ἰταλία τὸ 1956, εἶναι ὁ πιὸ μυστικοπαθὴς ἀπὸ τοὺς ἐκτοπισθέντας κακοποιούς. Ζῇ ἀπομονωμένος στὸ Μιλάνο. Οὐδέποτε δίδει συνεντεύξεις σὲ δημοσιογράφους καὶ εἶναι ἡ μόνη φορὰ ποὺ κατώρθωσε φωτορεπόρτερ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος νὰ τὸν φωτογραφήσῃ ἐν ἀγνοίᾳ του, καθ' ἣν στιγμὴν συνωμίλει μὲ κάποιον φίλον του. Ὁ Spinella ζῇ σὲ μιὰ βίλλα στὸ Κάπρι, ἐπιδίδεται στὴν ἡλιοθεραπεία, στέκει δὲ πολὺ καλά, παρὰ τὰ 65 του χρόνια.

Ὁ Lucky Luciano εἶναι ὁ μεγιστὰν ὅλου αὐτοῦ τοῦ κύκλου, τόσον ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως, ὅσον καὶ ὡς συντονιστὴς τοῦ διεθνοῦς ἐγκλήματος, ὡς πιστεύεται, καίτοι ἀπὸ τὸ 1946 ὁπότε ἀπελάθη ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, οὐδεὶς κατώρθωσε νὰ ἐξακριβώσῃ κάποιο ἐνοχοποιητικὸ στοιχεῖο εἰς βάρος του. Ὁ ἄλλοτε πανίσχυρος λαθρέμπορος ναρκωτικῶν καὶ μεγιστὰν τῆς σωματεμπορίας, ποὺ διέμενε σ' ἕνα εὐρύτατο διαμέρισμα τοῦ ὑπερπολυτελοῦς ξενοδοχείου Waldore Astoris τῆς Νέας Ὑόρκης, capo Mafioso (ἀρχηγὸς τῆς μαφίας) Lycky Luciano, διατηρεῖ σήμερα στὴ Νεάπολι ἕνα μέτριο κατάστημα νοσοκομειακῶν εἰδῶν, ποὺ κατὰ τὴν δήλωση τῶν καθαρῶν προσόδων του, τὰ κέρδη του δὲν ὑπερβαίνουν τὶς 5.500 δολλάρια κατὰ χρόνο. «Εἶμαι ἕνας τίμιος μικρέμπορος» λέγει ὁ Lucky. Ἀλλὰ κατὰ παράδοξο τρόπο, ἡ ζωὴ ποὺ διάγει εἶναι πολὺ δυσανάλογη πρὸς τὸ εἰσόδημά του. Διαμένει σ' ἕνα ὑπερπολυτελὲς διαμέρισμα τῶν ἓξ (6) δωματίων, ποὺ ἔχει θέαν πρὸς τὸν λιμένα τῆς Νεαπόλεως, διατηρεῖ ἕνα πυλετελέστατο αὐτοκίνητο Alfa Romeo,

μὲ μισθωτὸν ὁδηγό, παίζει μανιωδῶς καὶ ἐνθουσιωδῶς στὶς κοῦρσες καὶ κανένα σχεδὸν ἐνδιαφέρον δὲν ἐπιδεικνύει γιὰ τὴν ἐμπορική του ἐπιχείρηση.

Ὁ Luciano ἀρέσκεται νὰ διαμαρτύρεται, καὶ λέγει ὅτι, «καίτοι ποτὲ δὲν ὑπῆρξε ἅγιος», κατεδιώχθη σκληρὰ καὶ ἀδικαιολόγητα ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία διώξεως ναρκωτικῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ πλέον νὰ ξαναγυρίσῃ ἐκεῖ. Ὑποστηρίζει ἐπίσης ὅτι τὸ λαθρεμπόριο τῶν ναρκωτικῶν στὴν Ἀμερικὴ θὰ ἔφθανε στὸ μηδὲν, ἂν ἡ κυβέρνηση ἐπέτρεπε ἐλεύθερα τὴν προμήθεια στοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τοιούτων.

Δὲν εἶναι εὔκολο ν' ἀπελαθῇ ἕνας ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ὁσηδήποτε ὕποπτη καὶ σκοτεινὴ ἂν θεωροῦν οἱ ἀρχὲς τὴν πολιτεία του, καὶ ἡ ἀπέλαση τῶν Luciano, Abonis, Spinella κλπ. ἐξ Ἀμερικῆς, εἶναι ἔργο μακροχρονίων προσπαθειῶν τῆς ἀμερικανικῆς ἀστυνομίας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ὑπηρεσίας ἀλλοδαπῶν (immieration service). Ὁσάκις ἕνας κακοποιός ἢ ἄλλως πως ὕποπτος ἀπασχολεῖ τὶς ἀστυνομικὲς ἀρχές, ἡ ὑπηρεσία ἀλλοδαπῶν ἀναθέτει σὲ ἕνα τῶν ὑπαλλήλων της νὰ ἐρευνήσῃ καὶ ἐξακριβώσῃ, ἂν πρόκειται πράγματι περὶ ἀμερικανοῦ ὑπηκόου ἢ ἂν δύναται νομίμως ν' ἀπελαθῇ.

Ὁ Joe Abonis ἀπελάθη ἔπειτα ἀπὸ ἔρευνες ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς ὑπηρεσίας ἀλλοδαπῶν, ἐπὶ πολλὲς ἑβδομάδες, ἀφοῦ κατώρθωσε νὰ διαπιστώσῃ ὅτι τὸ οἰκοδομικὸ συγκρότημα στὸ ὁποῖο ἰσχυρίζεται ὁ Abonis ὅτι εἶχε γεννηθῇ, δὲν εἶχε οἰκοδομηθῇ ἀκόμη κατὰ τὸν χρόνο τῆς γεννήσεώς του.

Ὁ Sebastian Vermiclio, ἕνας λαθρέμπορος ναρκωτικῶν, προσεκόμισε ἕνα πιστοποιητικὸ βαπτίσεως γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι εἶχε γεννηθῇ στὸ Σικάγο. Ἀτυχῶς γι' αὐτόν, πλαστογραφήσας τὸ πιστοποιητικό, εἶχε χρησιμοποιήσει ἕνα στυλὸ διαρκείας, ἐνῷ εἶναι γνωστὸ ὅτι τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς γραφῖδος ἐφευρέθη πρὸ ὀλίγων χρόνων.

Ἐκτὸς τῆς μαφίας, ὑφίστανται ἄλλες δυὸ ὀργανώσεις ἐγκληματιῶν στὴν Εὐρώπη. Ἡ μιὰ εἶναι ἡ κ α μ ό ρ ρ α (c a m o r r a) μιὰ παρόμοια ἀκριβῶς μὲ τὴν μ α φ ί α ὀργάνωση, ποὺ δρᾷ κυρίως στὴν Νεάπολι καὶ τὴν Νότιο Ἰταλία.

Ἡ ἄλλη δρᾷ στὴ Γαλλία καὶ εἶναι πολὺ πιὸ περισσότερο ἐνοχλητική. Ἡ τελευταία δὲν ἔχει ὀνομασία, ἀλλὰ ἐπειδὴ τὰ μέλη της προέρχονται ἀπὸ τὴν Κορσική, εἶναι γνωστὰ ὡς «κ ο ρ σ ι κ α ν ο ί». Ὅπως οἱ mafiosi, καὶ οἱ κορσικανοὶ εἶναι φιλόξενοι, μυστικοπαθεῖς καὶ ἔχουν ἰδιαίτερη κλίση καὶ ροπὴ στὶς ὕποπτες, παράνομες καὶ ἐγκληματικὲς ἐπιχειρήσεις παντὸς εἴδους. Ἐπιδίδονται στὸ λαθρεμπόριο ναρκωτικῶν, τὴν σωματεμπορία, τὴν πλαστογραφία καὶ παραχάραξη, ἰδιαίτερα μάλιστα στὴν παραχάραξη δολλαρίων, ποὺ εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὴ ἐπιχείρηση στὴν Εὐρώπη.

Μιὰ ἄλλη κατηγορία διεθνῶν ἐγκληματιῶν, εἶναι οἱ ἀριστοκράτες στὴν ἐμφάνιση, εὐγενεῖς καὶ σαγηνευτικοὶ στοὺς τρόπους, ἄκρως εὐφυεῖς, δαιμόνιοι καὶ πανοῦργοι ἀπατεῶνες, κλέπτες κοσμημάτων, ἐκβιασταὶ καὶ λῃσταί, ποὺ δροῦν μεμονωμένως ἢ μὲ λίγους συνεργούς. Ἕνα μοντέλο τοῦ 1960 τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας κακοποιῶν, θὰ μποροῦσε νὰ περιγραφῇ ὡς ἑξῆς :

Κατὰ συνήθεια δὲν εἶναι νεώτερος ἀπὸ 30, οὔτε καὶ μεγαλύτερος ἀπὸ 45 χρόνια. Οἱ ἐνδυμασίες του εἶναι πολυδάπανες, ἀλλὰ ὄχι φανταχτερές. Ἂν εἶναι παντρεμμένος διαμένει σὲ πολυτελὲς διαμέρισμα καὶ στέλλει τὰ παιδιά του στὰ καλλίτερα σχολεῖα. Ἡ δραστηριότητά του ἐκδηλώνεται σὲ μέρη ποὺ ὑπάρχει τὸ χρῆμα, ἤτοι τουριστικὰ κέντρα, ἐμπορικὰ κέντρα, πολυτελῆ κολυμβητήρια, πολυτελῆ καὶ πολυδάπανα ξενοδοχεῖα, διεθνεῖς ἐκθέσεις κ.λ.π. Ἀγαπάει καὶ τοῦ ἀρέσει ἡ Γαλλία, γιατὶ εἶναι ἡ χώρα τῆς πολυτελείας καὶ τῆς κοσμικῆς ζωῆς. Ἡ ἀσφάλεια τοῦ Παρισιοῦ, συνέλαβε λίαν προσφάτως ἕνα παραχαράκτη τσέκς, ποὺ διέμενε σ' ἕνα πολυτελέστατο διαμέρισμα στὸ Παρίσι, ποὺ ἐκτὸς τῆς λίαν πολυτελοῦς ἐπιπλώσεως διέθετε καὶ ἕνα ἠλεκτρικὸ ἐφάπλωμα, ποὺ χρησιμοποιοῦσε ἀποκλειστικά, γιὰ νὰ θερμαίνῃ τὰ κρασιὰ στὴν θερμοκρασία τῆς ἀρεσκείας του. Ὁ ἐγκληματίας τοῦ 1960 ταξιδεύει συχνά.

Κάποιο διάσημο ἀστέρι τοῦ ἐγκληματολογικοῦ πανθέου, ποὺ συνελήφθη

ἀπὸ τὴν ἀστυνομία προσφάτως, κατεῖχε ἕνα πλαστὸ βολιβιανὸ διαβατήριο, ποὺ ἀπεδείκνυε ὅτι ὁ κάτοχός του εἶχε πραγματοποιήσει 22 ταξίδια σὲ διάφορες χῶρες ἐντὸς 12 μηνῶν. Ὁ διεθνὴς ἐγκληματίας κατὰ συνήθεια ἔχει πολλὰ διαβατήρια μὲ διάφορα ὀνόματα. Γνωρίζει σὲ ποιὲς χῶρες μπορεῖ νὰ εἰσέλθῃ εὔκολα καὶ χωρὶς πολλὲς διατυπώσεις καὶ γνωρίζει ἐπίσης μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὰ δρομολόγια τῶν τραίνων καὶ τῶν ἀεροπλάνων. Στὸ μέρος τοῦ ἑκάστοτε προορισμοῦ του, γνωρίζει καλῶς τὰ κέντρα καὶ καφενεῖα στὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ διάφορες πληροφορίες σχετικῶς μὲ τὴν δράση καὶ συνήθειες τῆς ἀστυνομίας καὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν. Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ποὺ μὲ τοὺς τρόπους του, τὴν εὐγένειά του, τὴν συμπεριφορά του, τὴν γενναιοδωρία του καὶ γαλαντομία του ὑποχρεώνει τοὺς πάντας καὶ ἐπισύρει τὴν ἐμπιστοσύνη, τὴν ἐκτίμηση καὶ θαυμασμὸ αὐτῶν. Κατὰ κανόνα ἀπόφευγει τὴν βία. Πάντως, μὴ νομισθῇ ὅτι ἅπαντες οἱ σημερινοὶ διεθνεῖς κακοποιοί, παρουσιάζονται σύμφωνα μὲ τὴν παραπάνω περιγραφή. Ὑπάρχουν ἐξαιρέσεις, ὅπως π.χ. ὁ Brian Donald Hume, ὁ σκληρός, ὁ ἀπεχθής, ὁ αἱμοβόρος καὶ αἱμοσταγὴς βρεταννὸς δολοφόνος καὶ λῃστὴς τραπεζῶν. Ὁ Hume ἐνεφανίσθη στὸ ἐγκληματολογικὸ πάνθεον καὶ συνετάραξε τὴν κοινὴ γνώμη τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὸ 1958, ὡς δράστης μιᾶς δολοφονίας γιὰ τὴν ὁποία ἀπηλλάγη. Μετὰ ἀφοῦ ἀπηλλάγη καὶ βγῆκε ἀπὸ τὴν φυλακή, ὡμολόγησε μὲ κομπασμὸ καὶ κυνικότητα, ὅτι πράγματι εἶχε διαπράξει τὸν φόνο. Σύμφωνα ὅμως μὲ τοὺς βρεταννικοὺς νόμους, οὐδεὶς δύναται νὰ δικασθῇ δυὸ φορὲς διὰ τὸ ἴδιο ἔγκλημα.

Ὁ Hume ἐπεδόθη πιὰ σὲ καινούργια ἐγκληματικὴ καρριέρα καὶ δραστηριότητα, εἰδικευθεὶς στὸ νὰ πυροβολῇ στὸ στομάχι τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Τραπεζῶν ποὺ ἔφεραν τυχὸν ἀντίσταση ἢ ἀκόμη θὰ ἐδείκνυαν ἀπροθυμία νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τὰ παραγγέλματά του κατὰ τὶς λῃστεῖες (holbups), ἡ διάπραξη τῶν ὁποίων ἦταν συγχρονισμένη, σύμφωνα μὲ τὰ δρομολόγια τῶν ἀεροπλάνων. Ἐλήστευσε κάποτε μιὰ τράπεζα κοντὰ στὸν ἀερολιμένα τοῦ Λονδίνου, καὶ καθ' ὃν χρόνον αὐτὸς πετοῦσε πρὸς τὴν Ζυρίχη, ἡ ἀστυνομία ἠσχολεῖτο ἀκόμη νὰ συγκεντρώσῃ στοιχεῖα περὶ τοῦ δράστου τῆς λῃστείας, ἀπὸ περιγραφὲς τῶν μαρτύρων. Στὴν Ἑλβετία κατὰ μιὰ λῃστεία τραπέζης ποὺ διέπραξε, ἐφόνευσε ἕνα καὶ ἐτραυμάτισε ἄλλον, ἀλλὰ ἐπὶ τέλους, ἔπειτα ἀπὸ σκληρὴ πάλη συνελήφθη ἀπὸ κάποιον διευθυντὴ ἑνὸς ἐργοστασίου ζυμαρικῶν, τὴν ὥρα ποὺ ἔτρεχε νὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τὸν τόπο τοῦ ἐγκλήματος. Εὑρίσκεται τώρα στὶς φυλακές, καταδικασθεὶς σὲ ἰσόβια δεσμά.

Ὁ διεθνὴς κακοποιὸς σήμερα κατορθώνει νὰ εἰσχωρήσῃ σ' ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ συχνὰ γίνεται λίαν εὐπρόσδεκτος στοὺς κύκλους τῆς ἀνώτερης καὶ καλλίτερης κοινωνικῆς τάξεως. Ἕνα κτυπητὸ παράδειγμα εἶναι ὁ ἄγγλος Eddie Chapman, μιὰ προσωπικότης ἐγκληματικὴ ἄλλοτε πρώτου μεγέθους, καὶ νῦν ἕνας ἀξιοπρεπέστατος συγγραφεὺς ἀστυνομικῶν καὶ ἐγληματικῶν περιπετειῶν. Αὐτός, ἕνας ἄσσος διαρρήκτης χρηματοκιβωτίων, εὑρίσκετο στὶς φυλακὲς τῆς νήσου Jersey, μὲ ζετῆ φυλάκιση ὅταν ξέσπασε ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος. Ὅταν οἱ γερμανοὶ κατέλαβον τὴν νῆσον, ὁ Chapman ἀπὸ τὶς φυλακὲς εἰδοποίησε τὸν γερμανὸ τοπικὸ διοικητή, ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν Nazi. Ἀφοῦ λοιπὸν παρηκολούθησε μαθήματα κατασκοπείας, ἀπεστάλη ἀπὸ τὶς Γερμανικὲς ἀρχὲς στὴν Ἀγγλία, ὅπου ἐρρίφθη μὲ ἀλεξίπτωτο, μὲ ὁδηγίες νὰ καταστρέψῃ τὸ ἐργοστάσιο ἀεροπλάνων de Havilland. Ἀμέσως προσέφερε τὶς ἀντικατασκοπευτικές του ὑπηρεσίες στὶς βρεταννικὲς ἀρχές, καὶ εἰς ἀντάλλαγμα πῆρε χάρι τῆς ποινῆς ποὺ τὸν ἐβάρυνε. Ὁ Chapman τώρα ἀπὸ τὴν Ἀγγλία ἔδιδε ἐσφαλμένες πληροφορίες στοὺς γερμανούς, πείθοντας ὅμως αὐτοὺς ὅτι τὸ βομβαρδισθὲν καὶ καταστραφέν, ἦταν πράγματι τὸ ἐργοστάσιο ἀεροπλάνων, ἐνῷ ἦταν ἕνα πρόχειρο κατασκεύασμα πρὸς παραπλάνηση τοῦ ἐχθροῦ. Κατόπιν τούτου ἐπέστρεψε στὴν Γερμανία. Ἐκ νέου ἀποστέλλεται στὴν Ἀγγλία γιὰ νὰ παρακολουθήσῃ αὐτὴ τὴ φορὰ τ' ἀποτελέσματα ποὺ θὰ εἶχαν οἱ γερμανικοὶ πύραυλοι V—2.

Οὔτος καὶ πάλιν ξετρέλλανε τοὺς Γερμανοὺς μὲ τὶς πληροφορίες του, ὅτι δηλαδὴ οἱ γερμανικοὶ πύραυλοι V–2 πλήττουν κατάκαρδα τὸ Λονδῖνο, ἐνῷ σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες του ἔπεφταν σὲ ἀκατοίκητες περιοχές. Μετὰ ἀπὸ τὸν πόλεμο, ὁ Chapman ἔγινε τὸ εἴδωλο τοῦ καλοῦ κόσμου τοῦ Λονδίνου καὶ ἦταν λίαν εὐπρόσδεκτος στοὺς ἀνώτερους καὶ καλλίτερους κοινωνικοὺς κύκλους. Ἀκόμη καὶ ἡ ἀστυνομία μερικὲς φορὲς ἐκδηλώνει κάποιον φθονερὸ θαυμασμὸ, γιὰ ὡρισμένους ἀπὸ τοὺς κορυφαίους ἐγκληματίες, ἰδιαίτερα μάλιστα γιὰ τοὺς ἀπατεῶνες, καὶ ὁ λόγος εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ παρουσιάζουν μιὰ πρωτοφανῆ καὶ ἀφάνταστη εὐφυΐα, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπισύρῃ πράγματι τὸν φθονερὸ θαυμασμὸ τῶν πάντων.

Μιὰ τσιγγάνα κατὰ σύστημα χρησιμοποιοῦσε δύο ὀδοντοστοιχίες μὲ ξένα δόντια. Ἡ μία ἦταν μὲ χρυσᾶ δόντια καὶ τὴν χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ ἐντυπωσιάζῃ τὰ ὑποψήφια θύματά της μὲ τὸν πλοῦτο της καὶ τὴν ἀξιοπιστία της, καὶ ἡ ἄλλη μὲ ἁπλᾶ τοιαῦτα ἀπὸ πάστα, γιὰ νὰ ἐντυπωσιάζῃ τοὺς ἀστυνομικούς, μὲ τὴν φτώχεια, τὴν μιζέρια καὶ τὴν ἀφοσίωσή της στὴν σκληρὴ δουλειά.

Ὑπάρχει μιὰ κατηγορία ἀπατεώνων, ποὺ ἐξαπατοῦν τὰ θύματά των κατὰ τὴν πληρωμὴ ὡρισμένων εἰδῶν ποὺ ἀγοράζουν σ' ἕνα κατάστημα, χρησιμοποιῶντας νομίσματα μεγάλης ἀξίας καὶ κατὰ προτίμηση ξένα τοιαῦτα. Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ καταστηματάρχης ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐξεύρεση χρημάτων γιὰ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ χαρτονομίσματος ἢ ἐπιστροφὴ ρέστων, αὐτοὶ μὲ σατανικὴ διαλογικὴ συζήτηση ὡς πρὸς τὸν τρόπο συμπληρώσεως τῶν ρέστων, ἐπιφέρουν μεγάλη σύγχυση στὸν ἔμπορο, λαμβάνουν ταῦτα καὶ ἀπομακρύνονται χωρὶς νὰ ἔχουν παραδώσει τὸ πρὸς ἀλλαγὴν χαρτονόμισμα ἢ χωρὶς νὰ κρατήσῃ τὴν ἀξία τῶν ἀγορασθέντων ἐμπορευμάτων.

Ἕνα ἄλλο εἶδος διεθνοῦς ἀπατεῶνος, εἶναι ὁ καλοενδεδυμένος καὶ ἄψογος σὲ ἐμφάνιση, εὐγενὴς στοὺς τρόπους, μαέστρος καὶ δεξιοτέχνης σὲ πειστικότητα, ποὺ κατορθώνει νὰ πείσῃ τὸ θῦμα του, μία καινούργια βέβαια πάντοτε γνωριμία, ὅτι εἶναι διευθυντὴς μιᾶς μεγάλης ἑταιρείας ἢ διαχειριστὴς μιᾶς μεγάλης περιουσίας καὶ ὅτι διαθέτει μεγάλα καὶ σοβαρὰ «μέσα». Ἐπειδή, δέ, ὡς λέγει, ἔχει ἐνθουσιασθῆ πολὺ μὲ τὴν νέαν γνωριμίαν, ἐκδηλώνει ἐνθουσιωδῶς τὴν ἀπεριόριστη ἐκτίμησή του πρὸς τὸν νέον φίλον του καὶ δηλώνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ τοῦ φανῇ χρήσιμος. Γιὰ τὸ θῦμα ἡ καταστροφὴ ἀκολουθεῖ.

Μιὰ πρόσφατη περίπτωση, ποὺ ἄρχισε σ' ἕνα ἀπὸ τὰ φημισμένα ξενοδοχεῖα τοῦ Λονδίνου, εἶναι ἡ ὑπόθεσις ἑνὸς ἀψόγου στὴν ἐμφάνιση τζέντλεμαν αὐστραλοῦ ποὺ κατέλυσε στὸ ξενοδοχεῖο δηλώσας ὅτι τυγχάνει διευθυντὴς κάποιας μεγάλης ἑταιρείας. Ἐδαπάνησε ἀρκετὰ χρήματα στὸ μπὰρ καὶ τὸ ρεστωράν, κάνοντας ἐκεῖ νέες γνωριμίες. Δὲν πέρασε ἀρκετὸς χρόνος καὶ ἐθεάθη στὴν πόλη μὲ κάποιον λίαν εὐκατάστατον ἀγρότην νεοζηλανδόν. Μιὰ μέρα πῆγαν καὶ οἱ δυό τους σ' ἕνα ἱερέα ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος παρουσιάσθη ὡς «παληὸς φίλος τοῦ αὐστραλοῦ». Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες συναντήθηκαν καὶ οἱ τρεῖς σ' ἕνα ἑστιατόριο καὶ ὁ ἱερεὺς ἀνέφερε ὅτι κάποιος ἀπὸ τοὺς ἐνωρίτες του ποὺ πέθανε προσφάτως, ἄφησε μισὸ ἑκατομμύριο λίρες σ' ἕνα ὀρφανοτροφεῖο στὴν Ἀμερική, ποὺ ὅπως ἐπληροφορήθη ὁ αὐστραλὸς, εὑρίσκεται κοντὰ στὰ ἀγροκτήματα τοῦ εὐπόρου νεοζηλανδοῦ. Ὡς ἀνέφερεν ὁ ἱερεύς, ὁ ἀποβιώσας ποὺ ἄφησε τὸ ἀνωτέρω κληροδότημα στὸ ὀρφανοτροφεῖο, ἦταν ἕνας ἰδιόρρυθμος τύπος καὶ εἶχε ὁρίσει ὅπως τὸ κληροδότημα παραδοθῇ προσωπικῶς καὶ εἰς μετρητά. Λόγῳ σοβαρῶν ἀπασχολήσεών του μὲ σοβαρὰ θέματα τῆς ἐνορίας του, ἀνέφερε, ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ταξιδεύσῃ καὶ ρώτησε τὸν αὐστραλὸ φίλο του, ἂν θὰ μποροῦσε ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀποστολὴ αὐτή. Ὁ εὐγενέστατος αὐστραλός, τοῦ ἐδήλωσε ὅτι αὐτὸς προσωπικὰ δὲν μποροῦσε νὰ ταξιδεύσῃ, λόγῳ τῶν ἀπασχολήσεών του, ἀλλὰ ἐπρότεινε νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἀποστολὴ στὸν φίλο του νεοζηλανδό, πρὸς τὸν ὁποῖο αὐτὸς τρέφει ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη καὶ θὰ τὸν ἐμπιστεύετο τὰ πάντα.

Ὁ ἱερεὺς τότε ἀπήντησε, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ σκεφθῇ πρὶν ἀποφασίσῃ.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ποὺ συναντήθηκαν καὶ πάλι σ' ἕνα ἑστιατόριο, ὁ ἱερεὺς εἶπε ὅτι θὰ ἐμπιστεύετο τὴν χρηματαποστολὴ τῶν 500 χιλιάδων λιρῶν στὸν νεοζηλανδό, ἐὰν ἐδέχετο αὐτὸς νὰ θέσῃ κάποια ἐγγύηση. Πρόθυμα καὶ ὑπερήφανα ὁ αὐστραλὸς εἶπε, ὅτι δέχεται νὰ καταθέσῃ αὐτὸς ἐγγύηση ἀπὸ 5.000 δολλάρια γιὰ τὸν φίλο του τὸν νεοζηλανδό. Ὁ τελευταῖος, δελεασθεὶς ἀπὸ τὴν προμήθεια ποὺ θὰ ἐλάμβανε γιὰ τὴν ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς, ἔσπευσε γρήγορα στὴν τράπεζα καὶ ἀπέσυρε 10.000 δολλάρια γιὰ νὰ τὰ καταθέσῃ στὸν ἱερέα ὡς ἐγγύηση. Ὅταν ἐπέστρεψε στὸ ἑστιατόριο ὁ ἱερεὺς πῆρε τὶς 10.000 δολλάρια καὶ ἀπεσύρθη γιὰ νὰ μεταβῇ στὸ διαμέρισμά του καὶ προσκομίσῃ τὸ χρηματόδεμα μὲ τὶς 500 χιλιάδες λίρες. Ὅταν ἐβράδυνε νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ αὐστραλὸς προφασιζόμενος τὸν ἀνήσυχο, ἀπεσύρθη καὶ αὐτὸς γιὰ νὰ μεταβῇ καὶ ἐξακριβώσῃ τὴν αἰτία τῆς βραδύτητος, ἀλλὰ οὔτε βέβαια καὶ αὐτὸς ἐπέστρεψε, καὶ τότε μόνον ὁ νεοζηλανδὸς ἀντελήφθη ὅτι ἔπεσε θῦμα ἀπατεώνων, ἀλλὰ πλέον τὰ 10.000 δολλάρια εἶχαν πετάξει.

Φυσικά, ἄνθρωποι ποὺ κατορθώνουν μὲ ἕνα κόλπο νὰ κερδίσουν 5.000 δολλάρια, ὅπως ὁ καθένας ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω δύο ἀπατεῶνες, δὲν μποροῦν εὐχερῶς νὰ φέρουν τόσα χρήματα μαζί τους, οὔτε ἐπίσης μποροῦν νὰ καταθέσουν αὐτὰ στὴν τράπεζα, γιατὶ μποροῦν νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴ καὶ νὰ ἐγείρουν ὑπόνοιες εἰς βάρος των.

Οἱ διεθνεῖς ὅμως κακοποιοὶ βρῆκαν ἕνα ἄλλο τρόπο ἀποκρύψεως τῶν προϊόντων τῆς ἐγκληματικῆς των δραστηριότητος καὶ τῶν παρανόμων πράξεών των.

Ἀνοίγουν λογαριασμὸ σὲ μιὰ ἑλβετικὴ τράπεζα.

Ὁ πελάτης μιᾶς ἑλβετικῆς τραπέζης μπορεῖ νὰ συναλλάσσεται ἔχοντας ἀνοικτὸ λογαριασμὸ βάσει ἑνὸς ἀριθμοῦ καὶ οὐχὶ τοῦ ὀνόματός του. Μόνον ἕνας ἢ δύο ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς τραπέζης θὰ γνωρίζουν τὴν ταυτότητά τοῦ καταθέτου, ποὺ θὰ καλύπτεται μὲ τὸν ἀριθμό, καὶ αὐτοὶ ποτὲ δὲν μποροῦν νὰ τὸ ἀποκαλύψουν, ἐκτὸς σὲ ἐξαιρετικὲς μονάχα περιπτώσεις. Ἔτσι, κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ γνωρίζῃ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση ἑνὸς ἀτόμου. Ὁ πελάτης μπορεῖ νὰ εἰσέρχεται ἰγκόγνιτο στὴν τράπεζα ἀπὸ μία ἰδιαίτερη εἴσοδο, ἀκόμη δὲ καὶ ἡ κατάστασις τοῦ λογαριασμοῦ του μπορεῖ ν' ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς σὲ χαρτὶ ποὺ δὲν θὰ φέρῃ τὸν τίτλο τῆς τραπέζης καὶ σὲ φάκελλο ἁπλό, ποὺ δὲν θὰ φέρῃ καμμία ἔνδειξη πόθεν προέρχεται. Ἂν μάλιστα πρόκειται γιὰ λογαριασμὸ μεγάλο, μπορεῖ ἀκόμη καὶ ἕνας τραπεζιτικὸς ὑπάλληλος νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν πελάτη καὶ τὸν ἐνημερώσῃ μὲ τὴν κατάσταση τοῦ λαγαριασμοῦ, ἔστω καὶ ἂν βρίσκεται σὲ μιὰ ἀπομακρυσμένη γωνιὰ τοῦ κόσμου.

Ἡ ἑλβετικὴ νομοθεσία προστατεύει πλήρως τὸν πελάτη ἀπὸ οἰκονομικὴ κατασκοπεία, ὅπως ἀποκαλεῖται, καὶ ἐκ μέρους τῶν τραπεζῶν τηρεῖται ἀπόλυτος ἐχεμύθεια, παραβίαση δὲ τοῦ νόμου ὡς πρὸς τὴν μυστικότητα τῶν λογαριασμῶν, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 5.000 δολλαρίων.

Τὸ ἄκρως ἄτρωτον καὶ ἀπαραβίαστον παραπέτασμα μυστικότητος τῶν λογαριασμῶν, οὔτε ἡ ἑλβετικὴ ἀστυνομία, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐφορία δύναται νὰ παραβιάσουν καὶ νὰ διεισδύσουν στὸ ἀπόρρητο τῶν τραπεζιτικῶν λογαριασμῶν. Μπορεῖ βέβαια νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν τράπεζα πληροφορίες γιὰ τὶς συναλλαγὲς ἑνὸς πελάτου της, ἀλλὰ ἡ παροχὴ τοιούτων πληροφοριῶν δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἡ τράπεζα θὰ κρίνῃ καὶ θ' ἀποφασίσῃ ἂν πρέπει νὰ τὶς παράσχῃ.

Ἂν βραδύτερον ὁ πελάτης ἐξακριβώσῃ ὅτι ἡ τράπεζα παρέσχε τοιαῦτες πληροφορίες ὡς πρὸς τὸν λογαριασμό του, δύναται νὰ προσφύγῃ στὰ δικαστήρια ἐγείροντας σχετικὴ ἀγωγή, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς φαίνεται νὰ ἔχῃ διαπράξει κάποιο ἔγκλημα.

Τὸ σύστημα αὐτὸ εὐνοεῖ, προστατεύει καὶ βοηθᾷ τοὺς φοροφυγάδες καὶ αὐτοὺς ποὺ συγκεντρώνουν παράνομα πλούτη.

Ὁ τραπεζιτικὸς λογαριασμὸς στὴν Ἑλβετία, μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς λιμὴν

καταφυγίου καὶ σωτηρίας τῶν οἰκονομικῶν ἑνὸς διεθνοῦς ἐγκληματίου, ἑνὸς κλονιζομένου δικτάτορος ἢ ἑνὸς φιλοδόξου ἐπαναστάτου.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι, οἱ μεγάλες καὶ σοβαρὲς τράπεζες ἐνεργοῦν ἔρευνες πρὸς διαπίστωσιν προελεύσεως τῶν μεγάλων καταθέσεων, ἀλλὰ ἕνας ἐγκληματίας μπορεῖ εὐχερῶς ν' ἀποφύγῃ καὶ τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἐνεργῶν τὶς συναλλαγὲς του μέσῳ ἑνὸς μεσάζοντος ἐλβετοῦ. Οἱ μικρότερες τράπεζες οὐδέποτε ἐνδιαφέρονται νὰ ἐξακριβώσουν τὴν προέλευσιν τῶν καταθέσεων. Πέραν τούτου ἡ ἐλβετικὴ ἀστυνομία, προκειμένου περὶ ἐξακριβώσεως λογαριασμοῦ ἑνὸς ἐγκληματίου, συνεργάζεται μὲ τὶς ξένες ἀστυνομίες, μόνον ὅταν ὑπάρχουν ἐπαρκῆ ἢ μᾶλλον πλήρη ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τοῦ ἐγκλήματος, καὶ πάλιν, μόνον ὅταν τὸ ἔγκλημα αὐτὸ κολάζεται ἀπὸ τοὺς ἐλβετικοὺς νόμους. Π. χ. ἡ λαθραία ἐξαγωγὴ ἐλβετικῶν μηχανῶν ὡρολογίων, δὲν ἀποτελεῖ παράβασιν τοῦ ἐλβετικοῦ νόμου, οὔτε καὶ ἡ φοροδιαφυγὴ ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ συνεπῶς δὲν παρέχονται πληροφορίες περὶ τῶν λαθρεμπόρων ἐλβετικῶν μηχανῶν ὡρολογίων καὶ περὶ τῶν φοροφυγάδων τῆς Ἀμερικῆς παρὰ τῶν ἐλβετικῶν ἀρχῶν.

Ὡς εἴδομεν στὰ ἄρθρα ταῦτα τοῦ Life, τὸ διεθνὲς ὠργανωμένο ἔγκλημα, εἶναι μιὰ ἀνθοῦσα καὶ εὐημεροῦσα ἐγκληματικὴ βιομηχανία, ποὺ ἐπεκτείνεται σ' ὅλα τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη γίνονται σοβαρὲς προσπάθειες, ποὺ ποικίλλουν βέβαια στὶς διάφορες χῶρες, πρὸς ἀνακοπὴν τῆς ὠργανωμένης αὐτῆς ἐγκληματικῆς δραστηριότητος, ἀλλὰ οἱ προσπάθειες αὐτῶν, δὲν ἔχουν φθάσει, πρὸς τὸ παρόν, στὸ σημεῖο ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχουν φθάσει. Ἐκεῖ ποὺ μιὰ ἐπικερδὴς ἐγκληματικὴ δραστηριότης ἀνακόπεται πρὸς στιγμὴν, μία ἄλλη βλαστάνει ἐξ ἴσου ἐπικερδὴς, ἐπικίνδυνος καὶ καταστρεπτικὴ γιὰ τὴν κοινωνία. Πολλὰ διδάγματα ἔχουμε ἀκόμη νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τὶς προσπάθειες τῶν διαφόρων χωρῶν, γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῶν νόμων.

Ἡ διεθνὴς ὀργάνωσις ἐξερευνήσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἡ γνωστὴ Ἰντερπολ, συντελεῖ πρὸς τὸν τομέα αὐτὸν ἕνα ἀξιοθαύμαστο καὶ ἄκρως ἀποτελεσματικὸ ἔργο, ἀλλὰ ὑπὸ τοὺς πιὸ δυσμενεῖς ὅρους καὶ συνθῆκες. Εἶναι ἡ μοναδικὴ συντονιστικὴ ὀργάνωση ὅλων τῶν καταδιωκτικῶν ἀρχῶν σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, ἐκτὸς τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος, ποὺ μὲ τὸ τέλειο τηλεπικοινωνιακό της δίκτυο ποὺ χειρίζονται 10 μόνον ὑπάλληλοι, ἔχει κηρύξει καὶ διεξάγει ἕνα ἀμίλητο καὶ ἐξοντωτικὸ πόλεμο κατὰ τοῦ ὠργανωμένου διεθνοῦς ἐγκλήματος. Ἡ ὀργάνωση αὐτὴ διαθέτει ἕνα ἐτήσιο προϋπολογισμὸ, μὲ τὸ εὐτελὲς ποσὸν τῶν 135.000 δολλαρίων. Λίγα περισσότερα χρήματα θὰ καθιστοῦσαν ἱκανὴν τὴν Ἰντερπολ, νὰ διευρύνῃ τὸ τηλεπικοινωνιακό της δίκτυο καὶ τὴν κυκλοφορία λίαν χρησίμων πληροφοριακῶν δελτίων καὶ διδακτικῶν ἐντύπων, σχετικῶν μὲ τὸ διεθνὲς ἔγκλημα καὶ μὲ τὸν τρόπον καὶ μεθόδους ταχείας ἐξιχνιάσεως.

Τὸ ὠργανωμένο ἔγκλημα ἐπεκτείνεται συνεχῶς σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, χρησιμοποιεῖ σύγχρονα καὶ βελτιωμένα τεχνικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ μέσα καὶ λαμβάνει λίαν ἀπειλητικὲς διαστάσεις διὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ νόμου, πρέπει νὰ γίνῃ περισσότερο δραστικὴ καὶ ἀποτελεσματική, ἱκανὴ ν' ἀντιμετωπίζῃ αὐτὸ κατὰ τὸν πιὸ ἄμεσο καὶ ἀποτελεσματικὸ τρόπο, ὁπουδήποτε καὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐκδηλωθῇ.

Ἡ θαυμασία αὐτὴ ὀργάνωση τῆς Ἰντερπολ, παρουσιάζει σήμερα σοβαρὲς ἐλλείψεις σὲ μέσα ἐπικοινωνίας (καίτοι ἀναφέρεται ὅτι τὸ τηλεπικοινωνικό της δίκτυο εἶναι τέλειο σὲ ἔμψυχο ὑλικὸ καὶ σὲ οἰκονομικὰ μέσα. Αὐτὲς οἱ ἐλλείψεις θὰ μποροῦσαν νὰ θεραπευθοῦν, μὲ μιὰ μικρὴ ἐνίσχυση σὲ ἔμψυχο ὑλικὸ καὶ σὲ οἰκονομικὰ μέσα. Ἐπίσης, καλλίτερος συντονισμὸς τῶν ὑφισταμένων ἀστυνομικῶν συστημάτων τῶν διαφόρων χωρῶν, θὰ μποροῦσε ἐπὶ τέλους νὰ θέσῃ ἀποφασιστικὰ καὶ ἀποτελεσματικὰ ἕνα τέρμα, στὰ ἀπεριόριστα καὶ τρομακτικὰ κέρδη, ποὺ ἀποφέρει ἡ διεθνὴς αὐτὴ παράνομος καὶ ἐγκληματικὴ ἀφανὴς δραστηριότης τῶν ἀπανταχοῦ κακοποιῶν.

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

6. Δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τύπου τέντιτ-ἄρς.

Ἂν ὅμως αἱ γραμμαὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς μόνον ἀκολουθοῦν τὴν αὐτὴν κατεύθυνσιν—πρὸς τὰ ἄνω—τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα χαρακτηρίζεται καὶ κατατάσσεται εἰς τὸν τύπον τῶν τέντιτ-ἄρς. Ὅθεν ἐξ ὅλων τῶν ἀνωτέρω δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν τὸν κανόνα τῆς γραμμῆς (σφηνὸς) ὡς ἑξῆς:

Γραμμὴ-σφὴν—νοεῖται οὗ μόνον ἡ κατευθυνομένη πρὸς τὰ ἄνω καὶ λήγουσα

Σχέδιον 86

Σχέδιον 86α

Σχέδιον 86β

Σχέδιον 86γ

ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος ὑπὸ γωνίαν 45^0 ἢ περισσοτέρων μοιρῶν ἐν συγκρίσει μετὰ τῶν ὁριζοντίων λοιπῶν γραμμῶν, ἀλλὰ καὶ ὅτε μεταξὺ τῆς γραμμῆς αὐτῆς καὶ τῶν ἀμέσως ὑπ' αὐτὴν ὁριζοντίων γραμμῶν ὑφίσταται κενός τις χῶρος. Ὁ κανὼν οὗτος δὲν ἰσχύει ὅταν ἡ πρὸς τὰ ἄνω πορευομένη γραμμὴ εἶναι: α) μικρά, β) ἀποτελεῖται ἀπὸ αἰχμὴν—σφῆνα καὶ γ) βαίνει πρὸς τὰ ἄνω καὶ τερματίζει ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ἀποτυπώματος καὶ εἶναι τελείως κάθετος ἐπὶ τῶν ὁριζοντίων γραμμῶν τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος, δηλαδὴ ὑπὸ γωνίαν 90^0. Ὡς πρὸς τὴν

Σχέδιον 86δ

Σχέδιον 86ε

Σχέδιον 86ζ

Σχέδιον 86η

κατάλληλον ταξινόμησιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ὧν ὁ τύπος παρομοιάζει πρὸς τὸν τύπον τῶν λούπ καὶ τέντιτ-ἄρς, δηλαδὴ ὁ τύπος αὐτῶν εἶναι διφορούμενος, εἰς ἃς περιπτώσεις ἡ ἕνωσις—στήριγμα—ἢ γραμμὴ (σφὴν) ἐκκινεῖ ἐκ τῆς ἔσω κολπώσεως καὶ στηρίζεται (ἑνοῦται) μετὰ τῆς ὕπερθεν αὐτῆς κολπώσεως ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν, ἡ δὲ ἕνωσις συντελεῖται εἰς τὸν χῶρον τοῦ ἀνωτάτου σημείου τῆς καμπύλης—ὤμον—τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς, ἡ ἕνωσις αὕτη συντελεῖ εἰς τὸ νὰ μὴν λαμβάνεται

παντάπασιν ὑπ' ὄψιν ἡ ἐσωτάτη κόλπωσις ὡς κολποειδὴς γραμμή. Ἂν ἡ ἕνωσις (τὸ στήριγμα) συντελεῖται διὰ γραμμῆς ἐλαυνομένης ἐκ τῆς ἔσω κολπώσεως ὑπὸ ἐλαφρὰν—ἡπίαν—μορφήν, δηλαδὴ νὰ ἔχῃ τὸ σχῆμα τῆς διαχωριζομένης γραμμῆς καὶ

Σχέδιον 86θ

Σχέδιον 86ι

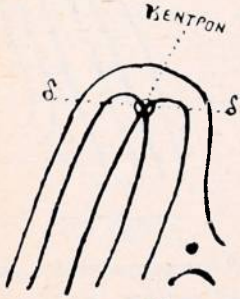

Σχέδιον 86κ

Σχέδιον 86λ

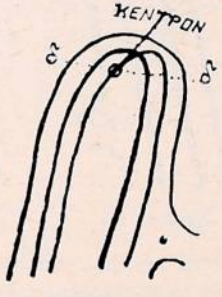
οὐχὶ τῆς στηρίξεως—ἑνώσεως—τῆς μιᾶς κολπώσεως μετὰ τῆς ἄλλης ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν, ἡ κολποειδὴς αὕτη ἐσωτάτη γραμμὴ παραμένει ἰσχυρὰ καὶ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διά τε τὸν χαρακτηρισμὸν καὶ λοιπὰς ταξινομήσεις τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυ-

Σχέδιον 86μ

Σχέδιον 86ν

Σχέδιον 86ξ

πώματος. Ὁ κανὼν ἐπιβάλλει νὰ ἀνιχνεύσωμεν ἂν ἡ κολποειδὴς γραμμὴ στηρίζεται—ἑνοῦται—καὶ ἄν, ὅταν φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἑνώσεως, δυνάμεθα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον νὰ διαπιστώσωμεν συνεχίζοντες πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς «σφηνὸς» ἢ

Σχέδιον 86ο

Σχέδιον 86π

Σχέδιον 86ρ

πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς, ὅτι ἡ ἕνωσις δὲν συντελεῖται δι' ὀξείας καὶ ἀποτόμου μεταβολῆς τῆς πορείας της, ἡ καμπύλη—κολποειδὴς αὕτη γραμμὴ θεωρεῖται ὡς πληροῦσα ὅλους τοὺς κανόνας τοὺς διέποντας τὴν κολποειδῆ θηλοειδῆ γραμμήν. Τὰ σχέδια 86 ἕως καὶ 86ν δεικνύουν εἰς ποίας περιπτώσεις ἡ κολποειδὴς γραμμὴ θεωρεῖται ὡς πληροῦσα τοὺς ὅρους, διὸ καὶ λαμβάνεται ὑπ'

ὄψιν ὡς τοιαύτη καὶ εἰς ποίας περιπτώσεις δὲν λαμβάνεται παντάπασιν ὑπ' ὄψιν, συνεπείᾳ τῆς ἑνώσεώς της μετὰ τῆς ὕπερθεν αὐτῆς κολποειδοῦς γραμμῆς, ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν. Τὰ σχέδια δέον νὰ μελετηθοῦν μετὰ προσοχῆς καὶ νὰ ἐντυπωθοῦν εἰς τὴν μνήμην καλῶς.

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν σχεδίων 86ξ καὶ ἕως 86χ δεικνύουν ἐπίσης τύπους τέντιτ-ἄρς. Τὸ ἀποτύπωμα 87 ἐχαρακτηρίσθη ὡς τέντιτ-ἄρς, διότι ἐνῷ ὑπάρχουν τὰ δύο βασικὰ σημεῖα τῶν λούπς ἐλλείπει τὸ τρίτον, δηλαδὴ ἡ κολποειδὴς γραμμή. Ὁ τύπος οὗτος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος ἔχει τρεῖς τερματιζούσας ἐν τῷ κέντρῳ γραμμάς. Ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς τελευταίας πρὸς τὰ κάτω

Σχέδιον 86σ

Σχέδιον 86τ

Σχέδιον 86υ

ληγούσης γραμμῆς τοποθετεῖται τὸ δέλτα, αἱ δύο ἕτεραι γραμμαὶ διὰ τὰς ὁποίας προηγουμένως ἐδώσαμεν ἐξηγήσεις—θεωροῦνται ὡς ἑνούμεναι καὶ σχηματίζουσαι μίαν κολποειδῆ γραμμὴν—καὶ οὕτω μᾶς παρέχουν τὴν μίαν τοὐλάχιστον καταμετρουμένην γραμμήν. Διὸ τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἐχαρακτηρίσθη ὡς τέντιτ-ἄρς, μὲ κλίσιν πρὸς τὸν τύπον τοῦ λούπ, διότι ἔχει δύο ἐκ τῶν βασικῶν αὐτοῦ χαρα-

Σχέδιον 86φ

Σχέδιον 86χ

Σχέδιον 87

κτηριστικῶν σημείων, ἀλλ' ἐλλείπει τὸ τρίτον, δηλαδὴ ἡ κολποειδὴς γραμμή. Τὰ ἀποτυπώματα 87α καὶ 87β εἶναι ὁμοίου τύπου (τέντιτ-ἄρς) δι' οὓς λόγους καὶ τὸ προηγούμενον. Μία λεπτομερεστέρα ἐξέτασις τῶν ἀποτυπωμάτων αὐτῶν ἀποδεικνύει ὅτι ἂν σύρωμεν τὴν νοητὴν εὐθεῖαν γραμμὴν ἐκ τοῦ κέντρου τοῦ δέλτα πρὸς τὸ κέντρον τῶν δακτυλικῶν αὐτῶν ἀποτυπωμάτων θὰ διαπιστώσωμεν, ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη δὲν τέμνει οὐδὲ ἅπτεται κολποειδοῦς τινὸς γραμμῆς καὶ ἐπομένως δὲν ὑπάρχει καὶ γραμμὴ πρὸς καταμέτρησιν. Δέον ἐπίσης νὰ ἐνθυμούμεθα ὅτι τὸ κέντρον ἐπὶ τῶν κολποειδῶν γραμμῶν δὲν δύναται νὰ τοποθετηθῇ κάτωθι τῆς νοητῆς γραμμῆς τῆς ἑνούσης τὰ δύο σκέλη τῆς κορυφῆς τῆς καμπύλης τῆς κολποειδοῦς γραμμῆς—τὸν

ὦμον. Ὅθεν ἡ ἔλλειψις ἑνὸς ἐκ τῶν τριῶν αὐτῶν κανόνων τοῦ τύπου τῶν λούπς, ἐπιβάλλει τὴν κατάταξιν τῶν δακτυλικῶν αὐτῶν ἀποτυπωμάτων εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς. Ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀποτυπώματος 87γ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ κολποειδὴς γραμμὴ θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρχουσα, δηλαδὴ δὲν λογίζεται ὡς κολποειδὴς γραμμή, συνεπείᾳ τῆς ἑνώσεως—στηρίξεως—αὐτῆς ἐπὶ τῆς κορυφῆς—ὦμου—μετὰ τῆς ἀμέσως ὕπερθεν αὐτῆς κολποειδοῦς γραμμῆς, ὑπὸ ὀρθὴν γωνίαν. Διὸ καὶ τὸ δακτυλικὸν αὐτὸ ἀποτύπωμα ἐχαρακτηρίσθη καὶ κατετάγη εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ-ἄρς. Τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα 87δ, τὸ μόνον σημεῖον εἰς ὃ δυνάμεθα νὰ τοποθετήσωμεν τὸ δέλτα εἶναι ἡ κολποειδὴς γραμμή, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει στερούμεθα πλέον τῆς δυνατότητος καταμετρήσεως γραμμῆς, ἂν καὶ τὸ ἀποτύπωμα αὐτὸ ἔχῃ καὶ δέλτα καὶ κολποειδῆ γραμμήν. Τὸ ἀποτύπωμα 87ε ἐχαρακτηρίσθη ὡς τέντιτ-ἄρς. Εἷς ἐκ τῶν κανόνων τῶν λούπς εἶναι: ἡ κολποειδὴς γραμμὴ ἐκκινοῦσα ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ φθάνουσα εἰς τὸ ὕψος τοῦ χώρου τοῦ δευτέρου συστήματος τῶν γραμμῶν κάμπτει

Σχέδιον 87α

Σχέδιον 87β

Σχέδιον 87γ

Σχέδιον 87δ

Σχέδιον 87ε

Σχέδιον 91ζ

καὶ σχηματίζει καμπύλην ἥτις τῆς ἐπιτρέπει νὰ τερματίσῃ εἰς τὸ ἔναντι σημεῖον τῆς ἀφετηρίας ἢ νὰ τείνῃ νὰ τερματίσῃ πρὸς αὐτό. Ὁ κανὼν οὗτος προϋποθέτει φυσικὰ ὅτι ἡ γραμμὴ αὕτη διέρχεται μεταξὺ τοῦ δέλτα καὶ τοῦ κέντρου τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος. Ἀλλ' ὡς δείκνυται εἰς τὸ σχέδιον 91ζ ἂν καὶ ἡ κολποειδὴς γραμμὴ διέρχεται μεταξὺ τοῦ δέλτα καὶ τοῦ κέντρου, ἐν τούτοις δὲν παρέχει σημεῖα ὅτι τείνει καὶ νὰ τερματίσῃ εἰς τὸ ἔναντι σημεῖον τῆς ἀφετηρίας ἢ πέραν αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν ὁ χαρακτηρισμὸς καὶ ἡ κατάταξις τοῦ δακτυλικοῦ αὐτοῦ ἀποτυπώματος εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ τύπου τῶν λούπς ἀποκλείεται, ἀλλὰ χαρακτηρίζεται ὡς τέντιτ-ἄρς, διότι ἡ εἰς τὸ κέντρον γραμμὴ-σφὴν—κατευθύνεται καὶ τερματίζει πρὸς τὰ ἄνω, σχηματίζουσα καὶ γωνίαν ἐπὶ τοῦ κέντρου τοῦ ἀποτυπώματος.

(Συνεχίζεται)

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ VAN MEEGEREN

– Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ – *

Ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἐγκληματολογικῶν ἐρευνῶν τῆς Χάγης κ. **J. W. Kallenborn**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Ἡ ἀνακάλυψις τῶν πινάκων «Βέρμεερ».
2. Ὁ Γκαῖριγκ ἐρασιτέχνης.
3. Ἄλλαι συναλλαγαί.
4. Τὸ πρῶτον θῦμα τῆς ἀπάτης.
5. Ἐκπληκτικαὶ ὁμολογίαι.

***

1. Ἡ ἀνακάλυψις των πινάκων «Βέρμεερ».

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1945, εἷς λοχαγὸς τοῦ Ὁλλανδικοῦ στρατοῦ προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἀσφαλείας τοῦ στρατεύματος, ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ ἕνα Γερμανόν, ὁ ὁποῖος διαρκοῦντος τοῦ πολέμου ὑπῆρξεν διαχειριστὴς τοῦ λίαν γνωστοῦ καταστήματος Goudstikker ἐν Ἀμστελοδάμῳ καὶ ἀνεκάλυψε τότε ὅτι, ὁ Γερμανὸς οὗτος εἶχεν ἀγοράσει ἀντὶ 1.650.000 φλωρινίων ἕνα πίνακα παριστάνοντα τὴν «Μοιχαλίδα» θεωρούμενον ὡς ἔργον τοῦ Βέρμεερ ντὲ Ννέλφτ διασήμου ζωγράφου τῆς Ὁλλανδικῆς κλασσικῆς σχολῆς. Ὁ πίναξ αὐτὸς ἐπωλήθη κατόπιν εἰς τὸν Χέρμαν Γκαῖριγκ.

Ἡ ἐξέτασις διαφόρων μεσολαβησάντων προσώπων ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἀνακαλύψῃ, ὅτι ὁ πίναξ οὗτος, καθὼς ἕτερα πέντε ἔργα τοῦ Βέρμεερ ντὲ Ντέλφτ εἶχον ἐκτεθῆ πρὸς πώλησιν παρὰ τοῦ καλλιτέχνου ζωγράφου Χὰν Βὰν Μέεγκερεν.

Ὁ λοχαγὸς ἀπηυθύνθη τότε πρὸς τὸν Βὰν Μέεγκερεν, ὅστις καὶ ἐπεβεβαίωσε ὅτι ἐπώλησε μερικὰ ἀρχέτυπα καὶ ἀπέκτησεν οὕτω τὴν περιουσίαν του. Ἐγερθεισῶν κατ' αὐτοῦ ὑπονοιῶν, ὅτι ἐπώλησε πίνακας εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου συνήργησε μετὰ τοῦ ἐχθροῦ, ὁ Βὰν Μέεγκερεν συνελήφθη ὑπὸ τοῦ λοχαγοῦ τὴν 25ην Μαΐου 1945 ἐν τῇ κατοικίᾳ του, εἰς τὴν ὁδὸν Keirsgracht ἀριθμ. 321 ἐν Ἀμστελοδάμῳ καὶ μετεφέρθη εἰς τὰς φυλακάς.

Ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς τὸν καλλιτεχνικὸν κόσμον διεδίδετο μετ' ἐπιτάσεως, ὅτι οἱ πίνακες τοῦ ζωγράφου τοῦ 17ου αἰῶνος Βέρμεερ ντὲ Ντέλφτ, οἱ ἔχοντες τὴν προέλευσίν των ἀπὸ τὸν Βὰν Μέεγκερεν εἶχον εἰς τὴν πραγματικότητα ἐκτελεσθῆ ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

Ἡ σύγχισις καὶ ἡ ἀμφιβολία μεταξὺ τῶν ἐρασιτεχνῶν ηὔξανον ἐν ὅσῳ ὁ θόρυβος οὗτος ἐξηπλοῦτο. Ποῖον ἦτο τὸ ποσοστὸν τῆς ἀληθείας εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ; Δὲν ἠδύνατό τις τῇ ἀληθείᾳ ἀκόμη νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν παραποίησιν, καθόσον τὰ περίφημα ζωγραφικὰ ἔργα, ὡς τὸ «Pelerins d' Emmaüs» καὶ τὸ «Lavement de pieds» ἢ «Le Christ dans la maison de Marthe et de Marie», εἶχον ἀγορασθῆ διὰ λογαριασμὸν μουσείων καὶ συλλεκτῶν ἀντὶ σημαντικῶν ποσῶν, μόνον ἀφοῦ ἀνεγνωρίσθησαν ὡς γνήσια ὑπὸ τῶν καλυτέρων περὶ τοὺς πίνακας ἐμπειρογνωμόνων καὶ τῶν καλυτέρων ἐπανορθωτῶν παλαιῶν εἰκόνων.

Πάντα ταῦτα ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ Βὰν Μέεγκερεν, ἡ ὁποία ἔλαβεν χώραν τὴν 12ην Ἰουλίου 1945, ἐνεργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Militair Gezag.

---

* Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς ὑποθέσεως ταύτης δημοσιευθεῖσα εἰς τὸ 23ον τεῦχος τῆς Revue International de Police Criminele, δὲν θὰ δημοσιευθῇ, καθ' ὅσον ὁ συντάκτης της ἀπαγορεύει ρητῶς τὴν ἀναδημοσίευσίν της.

Πρὶν ἢ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ἄλλας λεπτομερείας τῆς ἐξετάσεως ταύτης, καθ' ἣν ὁ Βὰν Μπέεγκερεν ἔκαμε μίαν ἐκπληκτικὴν κατάθεσιν, ἡ ὁποία κατεπτόησε τοὺς τεχνικοὺς κριτικούς, ἂς ἐμμείνωμεν ἐπὶ τῆς ἐκπλήξεως μετὰ τῆς ὁποίας ὁ ζωγράφος ὑπεδέχθη τὴν κριτικὴν τῶν ἔργων του. «Δὲν δύναμαι, εἶπε, νὰ ζωγραφίσω κατὰ τρόπον ἄλλον, εἰμὴ κατὰ τὸ ἴδιόν μου «στὺλ» καὶ δὲν ἐννοῶ διατὶ ὁ κόσμος ὅλος ἔχει ἐκλάβει τὸ ἔργον Les Pelerins d' Emmaüs ὡς τοιοῦτον τοῦ Βέρμεερ».

Ἡ ἐπιτυχία ἦτο τῇ ἀληθείᾳ ἀκαταμάχητος. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ εἶχον δημοσιεύσει πλήρη λυρισμοῦ ἄρθρα, ὡς π.χ. «Ὁ πίναξ τοῦ Βέρμεερ ντὲ Ντέλφτ, εἶναι μία ἐκ τῶν καλλιτέρων συμφωνιῶν τοῦ Μπετόβεν, κατελθοῦσα ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Εἶναι προφανές, ὅτι ἡ συγκινητικὴ αὕτη ὑπόθεσις ἔδει νὰ ἐξετασθῇ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ οὕτω ἡ ἀνάκρισις ἀνετέθη εἰς τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν ἐγκληματολογικῶν ἐρευνῶν W. D. Wooning τὸν προσκεκολλημένον εἰς τὸ γραφεῖον ἐγκληματολογικῶν ἐρευνῶν τῆς διευθύνσεως ἀστυνομίας.

Μία ἐκ τῶν πρώτων ἐπισκέψεων ἐγένετο εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ μουσείου Boymans εἰς Ρόττερνταμ, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσεν, ὅτι εἶχε λάβει πρὸ τοῦ πολέμου μίαν ἐνθουσιώδη ἐπιστολὴν ἑνὸς διασήμου Ὁλλανδοῦ εἰδήμονος, διαμένοντος ἐν Μόντε—Κάρλο, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφίστα τὴν προσοχήν του ἐπὶ ἑνὸς ζωγραφικοῦ ἔργου ἐπὶ ὑφάσματος, «Les Pelerins d' Emmaüs» τοῦ Βέρμεερ τὸ ὁποῖον τῷ εἶχε δείξει εἰς φίλος του. Ὁ διευθυντὴς ἔσχε βραδύτερον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ τὸ ρηθὲν ζωγραφικὸν ἔργον ἐντὸς ἑνὸς χρηματοκιβωτίου τραπέζης ἐν Παρισίοις.

Τὰ χρώματα καὶ τὸ σχέδιον τοῦ πίνακος τούτου, τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον οὗτος ἐνεφάνιζε καθὼς καὶ ἡ ὑπογραφή, τῷ παρέσχον τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ ζωγραφικὴ αὕτη ὠφείλετο εἰς τὸν Βέρμεερ ντὲ Ντέλφτ.

Εἶχε μελετήσει πλέον ἢ ἅπαξ ἔργα τοῦ Βέρμεερ καὶ ὡς ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἠσθάνετο ἑαυτὸν ἱκανὸν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν γνησίαν ὑπογραφήν του.

Μερικοὺς μῆνας βραδύτερον, τὸ ἴδιον ἐπὶ ὑφάσματος ζωγραφικὸν ἔργον ἐπανεμφανίσθη ἐν Ἀμστελλοδάμῳ εἰς χεῖρας ἑνὸς ἐμπόρου πινάκων, μετὰ τοῦ ὁποίου ἐφύλαξε τὸ ἔργον «Les Pelerins d' Emmaüs» ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως καὶ ἐπιδιορθώσεως τοῦ ὑφάσματος τοῦ πίνακος καὶ τῆς ἀνακαινίσεως τούτου καὶ ὁ ὁποῖος ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸν ἐξετάσῃ καὶ νὰ τὸν μελετήσῃ, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν, ὅτι τὸ ζωγραφικὸν τοῦτο ἐπὶ ὑφάσματος ἦτο ἓν ἔργον τοῦ Βέρμεερ ντὲ Ντέλφτ. Τὰ πάντα ἐδείκνυον ὅτι εἶχε ζωγραφηθῇ τὸν 17ον αἰῶνα καὶ κατ' αὐτὸν αἱ χρωστικαὶ ὕλαι ἐχρονολογοῦντο ἐπίσης ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τὰ χρησιμοποιηθέντα χρώματα, ὁ τρόπος τοῦ ζωγραφίζειν, ὁ χειρισμὸς τῶν ψηκτρῶν καθὼς καὶ ἡ ἐπιτιθεμένη ἐπὶ τοῦ πίνακος ὑπογραφὴ τοῦ Βέρμεερ, τῷ ἔδωσαν ἀπόλυτον βεβαιότητα, ὡς πρὸς τὴν γνησιότητα τοῦ πίνακος τούτου.

Καὶ ἄλλοι ἐμπειρογνώμονες ἦσαν ἐπίσης τῆς αὐτῆς γνώμης καὶ δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ὁλότης τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου ἀνεγνώρισε τὸ ἔργον Les Pelerins d' Emmaüs ὡς ἀριστούργημα τοῦ Βέρμεερ, τὸ ὁποῖον ἡ Ὁλλανδία ὤφειλε νὰ διατηρήσῃ.

Ἐν τέλει τὸ μουσεῖον Boymians ἠγόρασε τὸν πίνακα τοῦτον ἀντὶ 520.000 φλωρινίων. Ἡ διεύθυνσις τοῦ κρατικοῦ γραφείου τῆς ἐξακριβώσεως ἱστορικῆς τέχνης εἰς τὴν Χάγην, ἐγνώρισεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1943 ἔμποροι πινάκων τοῦ Ἀμστελλοδάμου προσέφερον πρὸς πώλησιν εἰς τὸ μουσεῖον Rizksmuseum ἕνα πίνακα παριστῶντα «τὴν εἰκόνα τοῦ νιπτῆρος ἢ τὸν Χριστὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς Μάρθας καὶ τῆς Μαρίας» ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ Βέρμεερ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Ὁλλανδὸν τοῦτον καλλιτέχνην ζωγράφον Βέρμεερ ντὲ Ντέλφτ.

Ὁ πίναξ οὗτος εἶχεν ἤδη μελετηθῇ παρὰ διαφόρων εἰδημόνων. Ἐλήφθη ἐν

δεῖγμα τῶν χρωστικῶν οὐσιῶν τοῦ πίνακος ἰδίᾳ ἐκ τοῦ κυανοῦ ἐνδύματος τοῦ Χριστοῦ δεῖγμα τὸ ὁποῖον ἐξητάσθη μικροσκοπικῶς. Προέκυψεν ἐκ τῆς ἐξετάσεως ταύτης ὅτι τὸ δεῖγμα συνίστατο εἰς κυάνου (λαξούρι—lapio lazuli), χώματος εἰδικοῦ τοῦ 17ου αἰῶνος. Καὶ πάντα ταῦτα μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βέρμεερ.

Κατὰ συνέπειαν καὶ ἐπειδὴ τὸ χρῶμα, καθὼς καὶ ἡ σύνθεσις ὡμοίαζον πρὸς τὸ χρῶμα καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ ζωγραφικοῦ ἔργου «Les Pelerins d' Emmaüs» ὁ πίναξ αὐτὸς ἀνεγνωρίσθη ἐξ ἴσου ὡς γνήσιος καὶ ἠγοράσθη διὰ τὸ μουσεῖον Rizksmuseum ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 1.250.000 φλωρινίων.

Μετὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ρηθέντος ἔργου—Βέρμεερ— ἐκυκλοφόρησε μετ' ἐπιτάσεως ἡ φήμη (διάδοσις)ὅτι καὶ ἄλλα ζωγραφικὰ ἐπὶ ὑφάσματος ἔργα τοῦ Βέρμεερ ὑπῆρχον εἰσέτι ἐν κυκλοφορίᾳ, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐτηρεῖτο ἡ μεγαλυτέρα σιγή.

Εἷς ἔμπορος πινάκων τοῦ 'Αμστελλοδάμου ἀφηγήθη ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα τὰ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Βέρμεερ, ἀπετέλουν μέρος τῆς συλλογῆς τοῦ καλλιτέχνου ζωγράφου Χὰν Μέεγκερεν κατοικοῦντος ἐν Λάρεν, βραδύτερον δὲ ἐν 'Αμστελλοδάμῳ. Τὸ ἔμαθε ἔλεγεν, ἀφοῦ ἐπώλησε ἀριθμόν τινα πινάκων, ὡς τὸν πίνακα «La derniere Géne» «La Bénédiction d' Issac», τὸν «La Famme adultére», ἅπαντας τοῦ Βέρμεερ καθὼς καὶ «Τὴν οἰκογενειακὴν ζωὴν ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ κατοικίᾳ» τοῦ Πῆτερ ντὲ Χόγκ.

Γενομένης δημοσιεύσεως περὶ τῶν ἔργων τοῦ Χὰν Βὰν Μέεγκερεν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο μία εἰκὼν ὑπενθυμίζουσα τὸ ἔργον : ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος καὶ τὸ «Pelerins d' Emmaüs» (Οἱ προσκυνηταὶ τῶν 'Εμμαῶν) ἀμφότερα ἀποδιδόμενα εἰς τὸν Βέρμεερ, ἤρχισαν νὰ ὑποψιάζωνται τὸν Χὰν Βὰν Μέεγκερεν ὅτι ἦτο ἔνοχος πλαστογραφίας ζωγραφικῶν πινάκων.

2. Ὁ Γκαῖριγκ ἐρασιτέχνης.

Πολυάριθμοι μάρτυρες ἐδέησε κατόπιν νὰ ἐξετασθῶσι λεπτομερῶς. Εἷς τραπεζίτης τοῦ 'Αμστελλοδάμου ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1943 ἀπεφάσισε νὰ πωλήσῃ τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐν τῇ ὁδῷ Keizetrgracht ἀριθ. 321 καὶ τῇ μεσολαβήσει ἑνὸς ἀρχιτέκτονος ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ἐνδιαφερόμενον Χὰν Βὰν Μέεγκερεν κατοικοῦντα εἰς Λάρεν, διὰ τὸν ὁποῖον δὲν εἶχε ποτὲ ἀκούσει νὰ γίνεται λόγος ἕως τότε. Ἡ πώλησις συνωμολογήθη συντομώτατα. Μετὰ τὴν συναλλαγὴν ταύτην, ὁ Βὰν Μέεγκερεν μετὰ τῆς συζύγου του ἐπεσκέφθησαν πολλάκις τὸν τραπεζίτην πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιπλώσεως τῆς οἰκίας.

Κατὰ μίαν ἐκ τῶν ἐπισκέψεων τούτων ὁ Βὰν Μέεγκερεν τῷ ἐζήτησε ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ τὸν συστήσῃ εἰς τὸν Μάντλ τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου Goustikker διότι οὗτος ἐνδιεφέρετο πολὺ διὰ τοὺς παλαιοὺς πίνακας. Ἡ ἐπίσκεψις ἔλαβε πράγματι χώραν καὶ ὁ Βὰν Μέεγκερεν εὗρε τοὺς ζωγραφικοὺς πίνακας (ἐπὶ ὑφάσματος) τοὺς ὁποίους εἶχεν ἤδη παρὰ τῷ Miedl, ἀρκετὰ μετρίους.

Μερικὰς ἡμέρας ἀργότερον ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐδήλωσεν ὅτι ἐγνώριζεν ἓν ζωγραφικὸν ἔργον «toile» τὸ ὁποῖον ἦτο πολὺ περισσότερον ἐνδιαφέρον διὰ νὰ τὸ ἀγοράσῃ τις. Ἡ ἀξία τοῦ πίνακος τούτου ἔλεγεν, ὅτι ἦτο δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων φλωρινίων, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησε νὰ εἴπῃ περὶ τινος πίνακος ἐπρόκειτο.

Μετ' ὀλίγον ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἦλθεν ἐφ' ἁμάξης εἰς 'Αμστελλόδαμον, εἰς τὴν ὁδὸν Καϊξερογκράλτ ἀριθ. 32, φέρων ὀγκώδες κιβώτιον ἐκ ξύλου.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐδήλωσεν ὅτι ἔκαμε τὸ ταδίξιον εἰδικῶς διὰ νὰ δείξῃ τὸν πίνακα, περὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν εἴπει ὅτι ἦτο ἐνδιαφέρων, ἐζήτησε δὲ ἀπὸ τὸν τραπεζίτην ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ τὸν παρουσιάσῃ (τὸν πίνακα) εἰς τὸν Miedl. Τὸν παρεκάλεσεν ἐπὶ πλέον νὰ μὴ εἴπῃ τι περὶ αὐτοῦ εἰς οὐδένα, καθόσον τοῦτο ἦτο ἓν εὕρημα (κελεπούρι) ἐκ μέρους του, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ.

Διὰ λόγους προσωπικούς, ὁ τραπεζίτης δὲν ἠθέλησε νὰ παίξῃ τὸν ρόλον τοῦ μεσολαβητοῦ.

Ἐν τέλει, ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐχάραξεν ὁ ἴδιος τὰς συνομιλίας μετὰ τοῦ Miedl καὶ μετά τινας συζητήσεις ὁ ἐν λόγῳ πίναξ, ὅστις παρίστανε τὴν «Μοιχαλίδα» «La femme adultère», ἐπωλήθη εἰς τὸν Miedl ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 1.650.000 φλωρινίων.

Ὁ τραπεζίτης, ὅστις ἦτο παρὼν εἰς τινας συνεντεύξεις, ἐδήλωσεν ὅτι ὑπῆρξε μάρτυς βιαίων ἀντιθέσεων γνωμῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ ὀνόματος τῆς ἰδιοκτητρίας, τὸν ὁποῖον ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἠρνήθη κατηγορηματικῶς νὰ εἴπῃ.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ὤφειλε νὰ βεβαιώσῃ τὴν πώλησιν ἐγγράφως καὶ νὰ ὑπογράψῃ ταυτοχρόνως μίαν δήλωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀνεκοίνουν τὸ ὄνομα τῆς ἰδιοκτητρίας δύο ἔτη μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς πωλήσεως εἰς τὸν Γκαῖριγκ, διὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ὁποίου προωρίζετο τὸ ἀριστούργημα.

Ὁ Miedl ὡμολόγησεν εἰς τὸν τραπεζίτην ὅτι ἐλυπεῖτο πολὺ διότι ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἠξίωσε τὴν ἄμεσον ἀποστολὴν τῶν πινάκων εἰς Γερμανίαν χωρὶς νὰ τοὺς δείξῃ εἰς οὐδένα ἐν Ὁλλανδίᾳ. Ἐὰν δὲν ἔσπευδε τόσον θὰ ἠδύνατο νὰ φροντίσῃ νὰ ἀγοράσῃ τὸν πίνακα δι' ἴδιον αὐτοῦ λογαριασμόν. Ὅταν ὁ τραπεζίτης ἔμαθεν ὅτι ὁ πίναξ αὐτὸς ἔπρεπε νὰ ἀποσταλῇ εἰς Γερμανίαν ἐπέμεινε παρευθὺς παρὰ τῷ Miedl ὅπως ἐπιτύχῃ εἰς ἀντάλλαγμα ἀπὸ τὸν Γκαῖριγκ, ἄλλα ζωγραφικὰ ἔργα ὁμοίας ἀξίας.

Ὁ Miedl ὑπεσχέθη ἀμέσως ὅτι θὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα, οὐχὶ ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως, διὰ τὰς Ὁλλανδικὰς συλλογὰς ἔργων τέχνης, ἀλλὰ διότι αἱ νομισματικαὶ σχέσεις ἦσαν ἤδη τοιαῦται, ὥστε ἐπροτίμα ἐμπορεύματα ἀπὸ τὰ χρήματα. Ἐγνώρισεν εἰς τὸν τραπεζίτην ὅτι, κατὰ τὴν πρώτην συνέντευξιν μετὰ τοῦ Γκαῖριγκ, εἶχεν ἤδη τεθῇ ζήτημα τοῦ σχεδίου τούτου, μεθ' ὃ ἐγένετο μία ταχεῖα ἐκλογὴ μεταξὺ τῶν φωτογραφιῶν τῶν πινάκων τῆς συλλογῆς τοῦ Γκαῖριγκ. Ἡ ὁριστικὴ ἀνταλλαγὴ καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν πινάκων οἱ ὁποῖοι ἔδει νὰ μεταφερθῶσι σιδηροδρομικῶς εἰς τὰς Κάτω Χώρας ὡς ἀντίστοιχον ἀντάλλαγμα, ἀπῄτησε πολὺν χρόνον εἰς τὸν Γκαῖριγκ.

Πάντως ὁ Βὰν Μέεγκερεν δὲν παρέσχεν τὴν ὑποσχεθεῖσαν δήλωσιν καὶ ὁ Miedl δὲν ἐπλήρωσεν κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν ἡμερομηνίαν. Ὁ Μέεγκερεν παρεκάλεσεν ὅμως τὸν τραπεζίτην ὅπως τὸν βοηθήσῃ, ὁ ὁποῖος ἔλαβε τότε ἀπὸ τὸν Βὰν Μέεγκερεν τὴν ζητηθεῖσαν δήλωσιν. (Ἂν καὶ ἡ δήλωσις αὐτὴ προωρίζετο διὰ τὸν Γκαῖριγκ, φαίνεται ὅτι οὐδέποτε ἐστάλη).

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν ἡμερομηνίαν ὁ Βὰν Μέεγκερεν δὲν ἔλαβε τὸ συμφωνηθὲν ποσόν. Μετὰ τὴ ἐπέμβασιν τοῦ τραπεζίτου, μία τράπεζα τῷ ἐπλήρωσεν ἓν ποσὸν 1.500.000 φλωρινίων εἰς χρῆμα τὸ ὑπόλοιπον θὰ κατεβάλλετο ἅμα τῷ τερματισμῷ τῆς συναλλαγῆς ταύτης, συνεπῶς μετὰ τὴν ἄφιξιν εἰς Ἀμστελλόδαμον ἑνὸς βαγονίου προερχομένου ἐκ Βερολίνου καὶ περιέχοντος τὸ ἀντάλλαγμα ἐκ 2 ἑκατομμυρίων φλωρινίων.

Τοῦτο ἔλαβε χώραν κατὰ τὰ τέλη Φεβρουαρίου μὲ ἀρχὰς Μαρτίου 1944.

3. Ἄλλαι συναλλαγαί.

Ἄλλος σπουδαῖος μάρτυς—μεσίτης ἀκινήτων—τότε, κατοικῶν ἐν Λάρεν, ἐδήλωσεν ὅτι ἐκλήθη εἰς τὸ τηλέφωνον ἀπὸ τὸ Ἀμστελλόδαμον, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 1940, ἀπὸ ἕνα κύριον δώσαντα τὸ ὄνομα Χὰν Βὰν Μέεγκερεν καὶ ὁ ὁποῖος ἐζήτει μίαν οἰκίαν μετ' ἐργαστηρίου εἰς τὸν δῆμον τῆς Λαρέν.

Ὁ μεσίτης αὐτὸς οὐχὶ μόνον ἐπέτυχε νὰ δυνηθῇ ὁ Βὰν Μέεγκερεν νὰ ἐνοικιάσῃ μίαν βίλλαν ἐπιπλωμένην, ἀλλὰ καὶ ἠσχολήθη ἐπίσης, ἵνα οὗτος ἐπιτύχῃ τὴν ἀγορὰν ἑνὸς γηπέδου καὶ μερικῶν οἰκιῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου τούτου. Ὁ Βὰν Μέεγκερεν τῷ εἶχε διηγηθῇ ὅτι μὲ τὰ χρόνια εἶχε κερδίσει πολλὰ χρήματα ζωγραφίζων προσωπογραφίας πλουσίων ἀμερικανῶν καὶ ἄγγλων καὶ συλλέγων ἀντικείμενα τέχνης.

Κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1940, ὁ Βὰν Μεέγκερεν παρεκάλεσε τὸν μεσίτην, ὅπως τὸν βοηθήσῃ εἰς τὴν συνομολόγησιν μιᾶς ἐξαιρετικῆς συναλλαγῆς. Ἐξήγησεν ὅτι μία εὐγενὴς κυρία τῆς Χάγης ἐπιθύμει νὰ πωλήσῃ μίαν ζωγραφικὴν εἰκόνα, ἐπρότεινε δὲ εἰς τὸν μεσίτην νὰ ἀναλάβῃ τὴν πώλησιν ταύτην, καθόσον, ἔχων νὰ ὀργανώσῃ μία ἔκθεσιν, δὲν ἤθελε νὰ ἐνοχληθῇ δι' ἐμπορικὰς συναλλαγάς. Ὁ πίναξ οὗτος προήρχετο ἀπὸ μίαν μεγάκην οἰκογενειακὴν συλλογὴν 80 περίπου τεμαχίων.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν τῷ ἔδειξε κατόπιν ἕνα πίνακα παριστῶντα μίαν «Κεφαλὴν τοῦ Χριστοῦ». Ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν του, ὅτι ἦτο εἷς γνήσιος πίναξ Βέρμεερ, ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ προσπορίσῃ 500.000 φλωρίνια.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Βὰν Μέεγκερεν τὸν παρεκάλεσε νὰ θέσῃ τὸν πίνακα ἐντὸς θυσαυροφυλακίου μιᾶς τραπέζης τοῦ Ἀμστελλοδάμου καὶ νὰ ἀνεύρῃ ἐντέχνως κατόπιν ἔμπορόν τινα ἀντικειμένων τέχνης διὰ τὸν πίνακα ἀπὸ τὸ θρησαυροφυλάκιον τῆς τραπέζης «διότι τοιουτοτρόπως θὰ ἐδίδετο περισσοτέρα σπουδαιότης εἰς τὴν ὑπόθεσιν». Ὁ μεσίτης ἐφήρμοσε τὴν τακτικὴν ταύτην. Τῇ μεσολαβήσει του ἐπωλήθησαν συγχρόνως οἱ κατωτέρω πίνακες εἰς τὸν αὐτὸν ἔμπορον ἀντικειμένων τέχνης: «Κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ» (400.000 φλωρίνια), τὸ 1941 «Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος» (1.600.000 φλωρίνια) καὶ «Ζωῇ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πέτρου ντὲ Χὸγκ» (220.000 φλωρίνια), ἐν τέλει δέ, τὸ 1942, «Ἡ Εὐλογία τοῦ Ἰσαὰκ» (1 ἑκατομμύριον φλωρίνια).

Διὰ τὸν μεσίτην, ὁ ὁποῖος οὐδέποτε ἀμφέβαλε διὰ τὴν γνησιότητα τῶν ζωγραφικῶν τούτων πινάκων, ἡ ὑπόθεσις αὕτη ὑπῆρξε μία προσοδοφόρος μεσολάβησις, διότι ἔλαβε ὁλικὴν προμήθειαν 540.000 φλωρινίων.

Θὰ μᾶς ἀπεμάκρυνε πάρα πολὺ ἀπὸ τὸ θέμα ἐὰν ἐξητάζαμεν ὅλας τὰς συναλλαγὰς τῶν ἐνδιαμέσων. Διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ παρακολουθήσωσι πλησιέστερα τὸ κύριον πρόσωπον, εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ γνωρίζωσι τὰς δηλώσεις τοῦ παιδικοῦ του φίλου, τὸν ὁποῖον ἐγνώριζε ἀπὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν.

Ὁ κύριος οὗτος, διαμένων ἐν Λονδίνῳ ἐξητάσθη ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Γούκιγκ. Ἀφηγήθη μεταξὺ ἄλλων ὅτι ἐγνώριζε τὸν καλλιτέχνην ζωγράφον, Χὰν Βὰν Μέεγκερεν ἀπὸ τοῦ 1920, ὅτε οὗτος κατῴκει εἰσέτι ἐν Χάγῃ. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ μόνη του ἐργασία ἦτο ἡ προσωπογραφία τῶν στενῶν συγγενῶν του.

Ὅτε ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐγκατέλειψε τὴν Χάγην δὲν συνηντήθησαν δι' ἀρκετὸν χρόνον. Ὁ ζωγράφος εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν. Τὸ 1936, 1937 καὶ 1938, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος φίλος καὶ οἰκογένειά του διῆλθον τὰς διακοπάς των εἰς μίαν οἰκίαν κειμένην μεταξὺ Νικαίας καὶ τῆς Μαιτόν, καὶ τότε ἐπανέλαβε τὰς σχέσεις μετὰ τοῦ Βὰν Μέεγκερεν.

4. Τὸ πρῶτον θῦμα τῆς ἀπάτης.

Ἐπίστευε ὅτι ἐνεθυμεῖτο ὅτι κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1937, πιθανῶς ἐν Νικαίᾳ, κατὰ μίαν ἐπίσκεψιν γενομένην μετὰ τῆς συζύγου του εἰς τὸν Βὰν Μέεγκερεν, οὗτος προέβη εἰς μίαν ἀφήγησιν τῆς ὁποίας ἰδοὺ ἓν ἀπόσπασμα.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν, εἶχεν ἀνακαλύψει μερικοὺς πίνακας τοὺς ὁποίους ἀπέδιδε εἰς σημαίνοντας Ὁλλανδοὺς ζωγράφους τῶν 16ου καὶ 17ου αἰώνων. Οἱ πίνακες οὗτοι εὑρίσκοντο εἰς τὴν κατοχὴν μιᾶς κυρίας περὶ τῆς ὁποίας ἔλεγεν ὅτι ὠνομάζετο Mavrouke. Αὕτη εἶχε γεννηθῇ ἐν Ὁλλανδίᾳ καὶ ἡ οἰκογένειά της κατεῖχε τοὺς πίνακας τούτους ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων. Ἀπὸ ἐτῶν ἦτο ὑπανδρευμένη μὲ ἕνα Ἰταλόν, ὅστις κατῴκει εἰς τὴν ὄχθην μιᾶς τῶν λιμνῶν τῆς χώρας του.

Ἡ κυρία αὕτη εἶχε κληρονομήσει τοὺς πίνακας τούτους πρὸ μακροτάτου χρόνου. Ὁ ζωγράφος ἦτο συχνάκις φιλοξενούμενος τῆς οἰκογενείας ταύτης τὴν ὁποίαν ἐξετίμα πολύ.

Ἦσαν ἀντιφασίσται καὶ κατεσκοπεύοντο πάντοτε παρὰ πρακτόρων. Συνεχῶς εὑρισκόμενοι ἐν κινδύνῳ ἐπεδίωκον νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ τὴν Ἀμερικήν.

Ὅταν ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐπέστησε τὴν προσοχὴν τῆς φίλης ταύτης εἰς τὸ ὅτι οἱ πίνακες προφανῶς εἶχον μεγίστην ἀξίαν, ἐδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τοὺς πωλήσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ νὰ προμηθευθῇ δολλάρια, ἵνα δυνηθῇ νὰ μεταναστεύσῃ εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Πάντως, ἐπειδὴ ἡ ἐξαγωγὴ πινάκων ἀπηγορεύετο ἐν Ἰταλίᾳ ἐπὶ ποινῇ αὐστηροτάτων κυρώσεων, ἔπρεπε νὰ ἐξευρεθῇ ἓν μέσον διὰ νὰ μεταφερθῶσι εἰς Γαλλίαν.

Κατὰ τὸν Βὰν Μέεγκερεν ἐὰν τοὺς ἐπώλει ὁ ἴδιος, ἡ οἰκογένεια θὰ εὑρίσκετο ἐν κινδύνῳ διότι οἱ πίνακες θὰ ἐγνωστοποιοῦντο δημοσίως καὶ τὰ ἴχνη θὰ ὡδήγουν μέχρις αὐτοῦ ὡς φίλου τῆς οἰκογενείας. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἔπρεπε νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐνέργεια εἰς ἕνα ἄγνωστον πρόσωπον.

Ὅταν ὁ Βὰν Μέεγκερεν ὡμίλησε περὶ τοῦ παιδικοῦ του φίλου εἰς τὴν Ἰταλικὴν οἰκογένειαν, αὕτη συνῄνεσε προθύμως νὰ τῷ ἀναθέσῃ τὴν πώλησιν ταύτην καὶ νὰ τὸν ἀμείψῃ διὰ τοῦτο διὰ μιᾶς μεγάλης προμηθείας. Ὁ φίλος, περὶ οὗ πρόκειται, ἐπρότεινε τότε αὐθορμήτως εἰς τὸν ζωγράφον νὰ συναντήσῃ τὴν οἰκογένειαν ταύτην εἰς Ἰταλίαν διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν συλλογήν. Ἀλλ' ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἀπέρριψε τὴν προσφορὰν ταύτην καὶ δὲν ἠθέλησε νὰ ἀποκαλύψῃ τὸ ὄνομα τῶν ἐνδιαφερομένων. Ἡ ἰδέα του ἦτο νὰ μεταβῇ καὶ φέρῃ αὐτοπροσώπως ἕνα ἐκ τῶν πινάκων εἰς Γαλλίαν, ἀλλὰ ὁ ἴδιος πραγηκολουθεῖτο καὶ εἶχεν ἐπιφορτίσει ἐνδιάμεσα πρόσωπα. Μετά τινα χρόνον ὁ Βὰν Μέεγκερεν εἶπεν ὅτι οὗτοι εἶχον κατορθώσει νὰ τῷ προσκομίσωσι τὸν ζωγραφικὸν πίνακα κρύψαντες αὐτὸν ἐντὸς τοῦ ἀεροθαλάμου τοῦ τροχοῦ ἑνὸς αὐτοκινήτου ἐλθόντος ἐξ Ἰταλίας.

«Ὁ φίλος του ἦλθε τότε νὰ ἴδῃ τὸν πίνακα, ὁ δὲ Βὰν Μέεγκερεν ἐβεβαίωσεν ὅτι κατὰ τὴν γνώμην του ὁ πίναξ ἦτο γνήσιος τοῦ Βέρμεερ. Ἔδειξε μίαν ὑπογραφὴν «V» καὶ ἓν «M» λίαν τετριμμένα καὶ σχεδὸν μὴ δυνάμενα νὰ ἀναγνωσθῶσι καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Βέρμεερ ὑπέγραφε συχνάκις κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον. Φυσικά, τὴν γνησιότητα τοῦ τεκαχίου τούτου ἐπρόκειτο νὰ τὴν καθορίσωσι πραγματογνώμονες. Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐπρότεινε νὰ μεταβῇ μετὰ τοῦ πίνακος εἴς τινα εἰδήμονα πραγματογνώμονα τῆς Ὁλλανδικῆς τέχνης, κατοικοῦντα ἐν Μόντε-Κάρλο, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ὡς ἕνα ἐκ τῶν μεγίστων πραγματογνωμόνων, εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν μεγάλων Ὁλλανδῶν ζωγράφων τῶν 17ου καὶ 18ου αἰώνων, καὶ τὸν ὁποῖον ἦτο εὔκολον νὰ πλησιάσῃ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν, πάντως, ὅτι οὔτε τὸ ὄνομά του, οὔτε ἡ προέλευσις τοῦ πίνακος θὰ ἀνεφέροντο. Ἔπρεπε νὰ λεχθῇ ἁπλῶς ὅτι ὁ πίναξ προήρχετο ἀπὸ μίαν Γαλλικὴν ἐπίπλωσιν μὲ τὴν ὁποίαν ἠσχολεῖτο. Μερικὰς ἡμέρας βραδύτερον ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐμερίμνησε καὶ ὁ πίναξ ἐτέθη εἰς ἓν μέγα κιβώτιον ὁ δὲ φίλος μετέβη εἰς τὸν διάσημον ἐμπειρογνώμονα.

Οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι ἐδέχετο σχεδὸν καθ' ἑκάστην ἑβδομάδα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πραγματογνωμοσύνης, πίνακας καὶ φωτογραφίας δῆθεν ἀριστουργημάτων καὶ κατόπιν ἐξετάσεως προέκυπτεν ὅτι 98 ἐπὶ τῶν 100 ἦσαν πλάνες.

Ὁ φίλος τοῦ ζωγράφου ἀνεχώρησε μὲ τὴν συναίσθησιν ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ θὰ ἐτελείωνε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Ὁ ἐμπειρογνώμων ἔπρεπε νὰ ἀποσυσκευάσῃ τὸν ζωγραφικὸν πίνακα τὴν ἐπαύριον καὶ νὰ τὸν μελετήσῃ ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ.

Ὅταν ὁ φίλος ἐπανῆλθε, δύο ἡμέρας ἀργότερον, ὡς συνεφωνήθη, ὁ ἐμπειρογνώμων λίαν ἐνθουσιασμένος τῷ εἶπε : «Ὁ πίναξ αὐτὸς εἶναι εἷς ἐκ τῶν ὡραιοτέρων πινάκων «Vermeer» οἱ ὁποῖοι ὑπάρχουν. Οὗτος ἦτο ὁ πίναξ, ὁ ὁποῖος βραδύτερον ἀπέβη διάσημος, καὶ παρίστα τοὺς «Les Pélerins d' Emmaüs». Ἦτο διατεθειμένος νὰ δώσῃ πιστοποιητικὸν γνησιότητος καὶ πρὸς τοῦτο ἔπρεπε νὰ δώσῃ τὸν πίνακα πρὸς φωτογράφησιν. Προέτεινε εἰς ἕνα φωτογράφον ὅστις ἐνήργησε ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Βὰν Μέεγκερεν, μεθ' ὃ ὁ ἐμπειρογνώμων ἔθεσεν ὁ ἴδιος τὴν δήλωσιν γνησιότητος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς μιᾶς τῶν φωτογραφιῶν.

Κατὰ τὸ τέλος τῶν διαποπῶν τῶν ἐργασιῶν ὁ φίλος τοῦ ζωγράφου, ἡ σύζυγός

του καὶ τὰ τέκνα του ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Χάγην, ἀφοῦ κατέθεσαν τὸν πίνακα εἰς τὸ θυσαυροφυλάκιον μιᾶς τραπέζης τῶν Παρισίων.

Ἤρξατο κατ' ἀρχὰς συνομιλιῶν μὲ ἕνα ἀρχαιολόγον προσδιορισθέντα ὑπὸ τοῦ Βὰν Μέεγκερεν, καὶ γνωστὸν ὡς ἔχοντα μέρη ἐξαγωγῆς καὶ διαθέσεως εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἐν Ἀμερικῇ, ἀλλ' οὗτος ὑπεχώρησε πρὸ τῆς ζητηθείσης τιμῆς, τῶν 100.000 λιρῶν Ἀγγλίας.

Κατόπιν ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Ρόττερνταμ μουσείου Boymans, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἔδειξε τὴν φέρουσαν τὴν πιστοποίησιν φωτογραφίαν. Ὁ διευθυντής, μεταβὰς ἵνα ἴδῃ τὸν πίνακα εἰς Παρισίους, ἐφάνη ἐξ ἴσου ἐνθουσιασμένος μὲ τὸν ἐμπειρογνώμονα.

Ὁ διευθυντὴς καὶ ὁ ὑποδιευθυντὴς τοῦ «Mauritshuis» ἐν Χάγῃ μετέβησαν ὁμοίως ἐκεῖ, μάλιστα ἐμερίμνησαν καὶ ἀνελύθη τὸ ἔργον ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως.

Μερικὰ νήματα καὶ ἴνες καθὼς καὶ ἐν ἀπόκομμα τοῦ χρώματος ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ κάτω μέρους τῆς ζωγραφίας καὶ διεπιστώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑφάσματος καὶ χρωμάτων χαρακτηριστικῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ Βέρμεερ.

Ὀλίγον μετὰ ταῦτα ὁ διευθυντὴς τοῦ μουσείου «Boymans» ἐπέμενε νὰ ἀγοράσωσι τὸν ζωγραφικὸν πίνακα, ἀλλὰ ἡ τιμὴ ἀπετέλει ἐμπόδιον. Ἤρχισαν διαπραγματεύσεις μετά τινος ἐμπόρου ἀντικειμένων τέχνης ἐν Ἀμστελλοδάμῳ, ἐπρότεινε δὲ οὗτος νὰ ἀνεύρῃ πρόσωπον καταβάλλον τὸ ἀντίτιμον διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς ἀγορᾶς. Ἐν τέλει ἡ ἀγορὰ τοῦ πίνακος τούτου κατέστη δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ χάρις εἰς τὴν οἰκονομικὴν ὑποστήριξιν τῆς «Association Rempranpt» καὶ ἄλλων ἐρασιτεχνῶν.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἔλαβεν ἓν ποσὸν 320.000 φλωρινίων, ἐπηυξημένον δι' ἑνὸς ποσοῦ προωρισμένου διὰ τοὺς ἐνδιαμέσους οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐνεργήσει καὶ μετεκομίσθη ὁ πίναξ εἰς Γαλλίαν.

Ὁ φίλος ἐτερμάτισε τὴν ἔκθεσίν του δηλῶν ὅτι δὲν εἶχε ποτὲ μάθει, ὅτι ὁ πίναξ ὁ παριστῶν τοὺς «Προσκυνητὰς τῶν Ἐμμαῶν»—«Les Pélerins d'Emmaüs» εἶχε ζωγραφηθῇ ὑπὸ τοῦ Βὰν Μέεγκερεν.

Οὔτε ἐκεῖνος οὔτε ἡ σύζυγός του ἔσχον τὴν παραμικρὰν ὑπόνοιαν.

5. Ἐκπληκτικαὶ ὁμολογίαι.

Ποῖον ἦτο τὸ ἐλαττήριον ἐκ τοῦ ὁποίου ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐνήργησε; Ἦτο καθαρῶς καὶ ἁπλῶς ἡ προσδοκία τοῦ κέρδους ; Ἐάν ὄχι, ποῖα ὑπῆρξαν τὰ κίνητρα ;

Κατὰ τίνα τρόπον ἀναπαρήγαγε τοὺς πίνακας οἱ ὁποῖοι ἤγαγον εἰς μίαν τοιαύτην σύγχυσιν ;

Λαμβάνω τὴν ἀπάντησιν ἀπὸ τὰ ἐρωτήματα ταῦτα τῆς ἐξετάσεως τοῦ Βὰν Μέεγκερεν, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὸ 1945 ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Wouning.

Ὁ κατηγορούμενος ἐδήλωσεν ὅτι ὀνομάζεται: Henricus Anthonius van Meegeren, γεννηθεὶς τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1889 ἐν Deventer, ζωγράφος τὸ ἐπάγγελμα καὶ διαμένων εἰς τὴν ὁδὸν Keiyersgracht ἀριθ. 321, εἰς Ἀμστελλόδαμον.

Τὸ 1932 προετάθη ὡς πρόεδρος τοῦ «καλλιτεχνικοῦ συλλόγου Χάγης», ἀλλὰ δὲν διωρίσθη συνεπείᾳ τῆς ἀναστολῆς τῆς ψηφοφορίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἰδίου ἔτους ἐγκατέλειψε τὴν Χάγην διὰ τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, αἰσθανόμενος ἑαυτὸν παραγνωρισθέντα ὑπὸ διαφόρων τεχνικῶν κριτικῶν.

Μίαν ὡραίαν πρωΐαν ἀπεφάσισε νὰ ἐκδικηθῇ διὰ τὰς κριτικὰς καὶ τοὺς ἐμπειγνώμονας οἱ ὁποῖοι ἐπίστευον ἑαυτοὺς ἱκανοὺς νὰ κρίνωσι τὰ ἔργα του, δημιουργῶν ἓν ἔργον τοιοῦτον οἷον ὁ κόσμος δὲν εἶχε ποτὲ ἴδει.

Εἰς διάφορα Ὁλλανδικὰ μουσεῖα καθὼς καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἶχε μελετήσει κατὰ βάθος τὰ ἔργα τοῦ Βέερμεερ ντὲ Ντὲλφτ, ἵνα συγκεντρώσῃ τὰς γνώσεις τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν δημιουργίαν ἔργων ὁμοίων πρὸς ταῦτα, καθ' ὅλα.

Κατόπιν ἀνεζήτησε τὰ μέσα καὶ τὰς πρώτας ὕλας τὰ χρησιμοποιηθέντα ὑπὸ τοῦ Βέρμεερ. Ὅτι τὰ εὗρε, τὸ μαρτυροῦσι οἱ παρ' αὐτοῦ ζωγραφηθέντες πίνακες.

Περὶ τὸ 1934 ἠγόρασεν ἐν Ἀμστελλοδάμῳ διάφορα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα καθὼς καὶ μίαν ζωγραφικὴν εἰκόνα ἐλαιογραφίας παριστάνουσαν τὴν «Ἀνάστασιν τοῦ Λαζάρου» καὶ ἐκτελεσθεῖσαν ὑφ' ἑνὸς ζωγράφου ἀγνώστου, πιθανῶς περὶ τὸ ἔτος 1600.

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου ἀπέκοψε μίαν λωρίδα 30 περίπου ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου. Ἡ λωρὶς αὕτη ἔδει νὰ εὑρίσκεται εἰσέτι εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, τῆς Νικαίας καὶ θὰ ἠδύνατο συνεπῶς νὰ συγκριθῇ μετὰ τοῦ ζωγραφικοῦ ἔργου : «Οἱ προσκηνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν» (Les Pélerins d' Emmaüs).

Ἐχρησιμοποίησε τὸ τεμάχιον τοῦτο τῆς ζωγραφίας διὰ νὰ ζωγραφίσῃ τοὺς «Προσκυνητὰς τῶν Ἐμμαῶν», ἀφοῦ προηγουμένως ἀφῆρεσε τὰ ἀρχικὰ γνήσια ἐλαιοχρώματα.

Οὐδείς, οὔτε καὶ ἡ σύζυγός του δὲν παρέστη μάρτυς τῆς ἐργασίας ταύτης.

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἀποτέλεσμα εἰς τὴν ζωγράφησιν τοῦ ὑφάσματος τῶν ἐνδυμάτων ἔλαβε ὡς πρότυπον ἕνα Ἰταλόν, τοῦ ὁποίου δὲν γνωρίζει τὸ ὄνομα, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἠργάζετο ἐγγὺς τῆς ἀγροικίας του. Πάντως δὲν ἐζωγράφησε τὰ χαρακτηριστικά του. Οὐδεὶς ἄλλος «ἐπόζαρε» διὰ τὸν πίνακα τοῦτον, τὰ δὲ ἐν αὐτῷ ἐμφαινόμενα πρόσωπα εἶναι φανταστικά.

Τὰ ἐκ κασιτέρου μικρὰ δοχεῖα καὶ πινάκια, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησε διὰ τὴν σύνθεσιν ταύτην θὰ εὑρίσκοντο εἰσέτι εἰς τὸ ἐν Νικαίᾳ ἐργαστήριόν του. Τὰ δύο ποτήρια τὰ ζωγραφιθέντα ἐπὶ τοῦ πίνακος τούτου ἦσαν ὁμοίως πράγματα ἰδικά του ἂν καὶ τὸ σχῆμα των ἔχει ἐλαφρῶς τροποποιηθῇ.

Κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχε μελετήσει κατὰ βάθος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Βέρμεερ καὶ τὴν εἶχε ἐπιθέσει ἐπὶ τῆς εἰκόνος, «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν» διὰ νὰ προσδώσῃ εἰς τὸν πίνακα τοῦτον μίαν σφραγῖδα γνησιότητος.

Τὸ πλαίσιον τῆς «Ἀναστάσεως τοῦ Λαζάρου» ἐσμικρύνθη καὶ προσηρμόσθη εἰς τὸν πίνακα «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν». Ἐχρησιμοποίησε δὲ διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην τὰ ἴδια μικρὰ καρφιὰ τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν γνήσιον πίνακα. Τὸ πλαίσιον τοῦτο εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ μουσεῖον Boymans. Ἐκαθάρισε τὰ τέσσαρα ἄκρα τοῦ ὑφάσματος τοῦ σμικρυνθέντος πίνακος.

Κατὰ τὸν Βὰν Μέεγκερεν ἦτο συνεπῶς δυνατὸν τὰ ἄκρα νὰ μὴ ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὴν ἀποκοπεῖασαν ἐκ τοῦ γνησίου πίνακος λωρίδα ἀλλὰ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος καθὼς καὶ ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν ὀπῶν τῶν καρφίων παραβαλλόμενα πρὸς τὴν λωρίδα ταύτην ἔδει νὰ ἐπιτρέπωσι τὸν καθορισμὸν τοῦ σημείου τούτου.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἠργάσθη εἰς τὸν πίνακα τοῦτον 6—7 μῆνας ἐν ὅλῳ καὶ τὸν ἐτελείωσε, ὑποθέτει, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1937.

Ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἐνέπαιξε τὸν φίλον του ὅταν τῷ ἐζήτησε νὰ γίνῃ μεσολαβητὴς διὰ τὴν πώλησιν τοῦ πίνακος, «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν». Κατόπιν τῆς πωλήσεως ταύτης, ἀντὶ ἑνὸς ποσοῦ 320.000 φλωρινίων, ὁ Βὰν Μέεγκερεν συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ζωγραφίσῃ ἕνα πίνακα τοῦ Pieter de Hoogh.

Εἰς τὴν Rue Bonaparte ἐν Παρισίοις εἶχεν ἀγοράσει δύο παλαιὰς ζωγραφίας παριστώσας ἐσωτερικὰ οἰκιῶν (οἰκογενειακῆς ζωῆς) κατὰ τὴν τεχνικὴν Pieter de Hoogh. Εἰς ἕνα ἐκ τῶν ζωγραφικῶν τούτων πινάκων ἐζωγράφησε τὸ ἐσωτερικὸν οἰκογενειακῆς κατοικίας μὲ μίαν γυναῖκα ὀρθίαν εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς παραστάσεως τῆς εἰκόνος. Ἐχρησιμοποίησεν ἐπίσης τὸ γνωστὸν μικρὸν δοχεῖον τοῦ Βέρμεερ καὶ ἐν κύπελλον, τὰ ὁποῖα πρέπει ἀκόμη νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὴν βίλλαν του ἐν Νικαίᾳ. Ἐν τέλει ὑπέγραψε τὸν πίνακα τοῦτον διὰ τῶν στοιχείων «P v d H. 1658», τὸ ἔτος τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τῆς αἴγλης τοῦ Pieter de Hoogh.

Ἐζωγράφισε τὸν πίνακα τοῦτον κατὰ τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1939.

Ὁ ἐμπειρογνώμων ὁ ὁποῖος ἐχορήγησε πιστοποιητικὸν γνησιότητος διὰ τοὺς «Προσκυνητὰς τῶν Ἐμμαῶν» ἔδωκε ἓν ἀνάλογον πιστοποιητικὸν καὶ διὰ τὸν πίνακα τοῦτον.

Οἱ πίνακες, «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν», «Ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος», «Κεφαλὴ τοῦ Χριστοῦ» καὶ ἡ προκαταρκτικὴ μελέτη τοῦ «Μυστικοῦ Δείπνου», τῆς «Μοιχαλίδος» καὶ τοῦ «Ἐσωτερικοῦ τῆς οἰκίας καὶ οἰκογενειακῆς ζωῆς» μὲ μίαν γυναῖκα παίζουσαν χαρτιά, δῆθεν τοῦ Pieter de Hoogh, ἔχουσι ἐκτελεσθῆ, ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου του τῆς Νικαίας, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς συζύγου του.

Ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἐζήτησε τοιαῦτα ἀντίτιμα ἀπὸ τοὺς ἀγοραστάς του (ἔλαβε ἓν σύνολον κατὰ προσέγγισιν 5.900.000 φλωρινίων) δὲν ἦτο μόνον ἡ ἀγάπη πρὸς τὸ χρῆμα, ἀλλὰ κυρίως, ἵνα οὐδεὶς ἀμφιβάλῃ περὶ τῆς γνησιότητος τῆς ἐργασίας. Πάντως, ἐδήλωσεν ὅτι εἶχε κάμει τὰς παραποιήσεις ταύτας ἀποκλειστικῶς, ἵνα ἐκδικηθῆ τοὺς πραγματογνώμονας καὶ διὰ τὰς κριτικὰς τῆς τέχνης καὶ διὰ νὰ δείξῃ ὅτι γνωρίζει νὰ ζωγραφίζῃ.

Ἀφοῦ διῆλθε τρεῖς περίπου ἑβδομάδας εἰς τὸ κρατητήριον, τὸν ἠρώτησαν ἐὰν ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐκτελέσῃ ἄνευ προτύπου ἕνα πίνακα, ὡς οἱ προηγούμενοι. Συγκατετέθη εἰς τοῦτο καὶ ἐγκατεστάθη, μὲ τὴν πλήρη θέλησίν του εἰς ἓν διαμέρισμα μιᾶς οἰκίας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Kezersgracht ἐν Ἀμστελλοδάμῳ, ἔνθα, ὑπὸ μόνιμον ἔλεγχον, ἐξετέλεσε ἕνα πίνακα παριστῶντα ὑπόθεσιν εἰλημμένην ἀπὸ τὴν βίβλον μὲ τὸ style τῶν παρ' αὐτοῦ ζωγραφηθέντων δῆθεν πινάκων Βέρμεερ.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἐπέτυχε νὰ κάμῃ μίαν ζωγραφικὴν εἰκόνα παριστῶσαν τὸν «Ἰησοῦν δωδεκαετῆ ἐν τῷ Ναῷ» ἀπὸ μνήμης καὶ ἄνευ προτύπου. Ὁ ζωγράφος ἐποπτεύθη ἐπιμελῶς καὶ ἐφωτογραφήθη κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας του.

Ὅλοι οἱ ἀνωτέρω μνημονευόμενοι πίνακες καθὼς καὶ τὸ ἐκ ξύλου πλαίσιον τοῦ ἔργου «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν» κατεσχέθησαν καὶ κατετέθησαν εἰς τὴν γραμματείαν τοῦ περιφερειακοῦ δικαστηρίου ἐν Ἀμστελλοδάμῳ.

Ὁ πίναξ «Μοιχαλίς», ὁ ὁποῖος ἐπωλήθη εἰς τὸν Γκαῖριγκ ἀνεκαλύφθη παρὰ τῶν ἀμερικανικῶν ἀρχῶν ἐντὸς ὀρυχείου ἅλατος ἐν Σάλτσμπουργκ μεταξὺ ἄλλων ἔργων τέχνης καὶ ἐπανεφέρθη εἰς Ὁλλανδίαν μερίμνῃ τῆς ἐπὶ τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ τῶν ἔργων τέχνης Ὁλλανδικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς Wooning ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Γαλλικῆς ἀστυνομίας, μετέβη εἰς Νίκαιαν τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1945 καὶ μὲ τὴν συγκατάθεσιν τοῦ τότε ἐνοίκου ἐνήργησε ἔρευναν ἐντὸς τῆς βίλλας ἔνθα κατῴκει ὁ Βὰν Μέεγκερεν καὶ ἐξήτασε τὰ παρὰ τούτου ἀφεθέντα ἀντικείμενα.

Ἐντὸς δύο μεγάλων διαμερισμάτων τοῦ ὑπογείου ἀνεκάλυψεν ἓν μέγα μέρος τῶν ἐπίπλων τοῦ Βὰν Μέεγκερεν καθὼς καὶ ὅ,τι ἀπέμεινεν ἐκ τοῦ ζωγραφικοῦ του ἐργαστηρίου.

Μεταξὺ τῶν ἐπίπλων εὑρίσκοντο πέντε κύπελα ἐξ ἀρχαϊκῆς ὑέλου, δύο πινάκια (πιάτα) ἐκ κασιτέρου καὶ ἓν τεμάχιον ξύλου. Τὰ πατήρια καθὼς καὶ τὰ ἐκ κασιτέρου πινάκια φαίνεται ὅτι εἶχον χρησιμοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Βὰν Μέεγκερεν ὡς πρότυπα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πλαστῶν πινάκων τοῦ Βέρμεερ καὶ τοῦ Pieter de Hoogh ἐνῷ τὸ τεμάχιον τοῦ ξύλου ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ἐκ τοῦ γνησίου πλαισίου τοῦ πίνακος «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν».

Πρότερον εἷς ἀξιωματικὸς Ὁλλανδὸς εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν βίλλαν ταύτην καὶ εἶχεν ἀνακαλύψει ἓν προσχέδιον παραστάσεως ἐσωτερικοῦ οἰκίας καὶ οἰκογενειακῆς ζωῆς τοῦ Pieter de Hoogh καὶ ἕνα πίνακα παριστῶντα γυναῖκα ἀναγιγνώσκουσαν μουσικήν, προδήλως μίαν παραλλαγὴν τῆς γυναικὸς τοῦ πίνακος «Γυνὴ ἀναγινώσκουσα ἐπιστολήν» τοῦ Βέρμεερ ντὲ Ντέλφτ.

Πάντα τὰ τεμάχια ταῦτα ἐτέθησαν εἰς μέρος ἀσφαλὲς ἵνα χρησιμεύσωσι εἰς τὴν ἔρευναν τῆς δικαιοσύνης.

Ἀφοῦ ἔδειξε τοὺς τελευταίους τούτους δύο πίνακας εἰς τὸν Βὰν Μέεγκερεν οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι ἐζωγράφησε τὴν «Γυναῖκα ἀναγινώσκουσαν μουσικὴν» ὡς μελέτην καὶ μάλιστα πρὶν ἢ ἐκτελέσῃ τὸν πίνακα «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν».

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πλαίσιον τῶν «Προσκυνητῶν τῶν Ἐμμαῶν», τὸ ὁποῖον τῷ ὑπεδείχθη καὶ τὸ μακρὸν τεμάχιον ξύλου 50 περίπου ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου, τὸ ὁποῖον εὑρέθη εἰς τὴν βίλλαν του, ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς ὅτι τὸ ἀπέκοψεν ὁ ἴδιος διὰ πριονίου ἀπὸ τὸ γνήσιον πλαίσιον διότι ἦτο πολὺ μεγάλον διὰ τὴν σύνθεσιν «Οἱ προσκυνηταὶ τῶν Ἐμμαῶν».

Σμικρύνων τὸ πλαίσιον ἐδέησε νὰ τὸ στερεώσῃ διὰ δύο πεταύρων (τόντες) τὰ ὁποῖα ἐστερέωσεν ἐπίσης διὰ τῶν παλαιῶν καρφίων τὰ ὁποῖα ἐξήγαγεν ἀπὸ τὸ ἀρχικὸν πλαίσιον.

Ὁμοίως ἐδήλωσεν ὅτι ἐπὶ μιᾶς ἐκ τῶν πλευρῶν καὶ εἰς 15 περίπου ἑκατοστῶν ἀπόστασιν ὀπόθεν εἶχε πριονίσει, ἀνεφάνη μία μεγάλη ὀπὴ προκληθεῖσα ἀπὸ ἓν καρφίον, τὴν ὁποίαν ἐγέμισε διὰ κόνεως.

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἤνοιξεν ἐκ νέου τὴν ὀπὴν ταύτην ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Wooning.

Ἀνεγνώρισεν ἐπίσης καὶ τὰ ποτήρια τὰ ὁποῖα τῷ εἶχον χρησιμεύσει ὡς πρότυπα.

Συνετάχθη μήνυσις κατὰ τοῦ Βὰν Μέεγκερεν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 326 Α καὶ 326 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος τῶν Κάτω Χωρῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσιν ἀντιστοίχως ὡς κατωτέρω.

Ἄρθρον 326 Α'. Τιμωρηθήσεται διὰ ποινῆς φυλακίσεως τὸ πολὺ δύο ἐτῶν ἢ διὰ προστίμου μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς πέντε χιλιάδας φλωρινίων.

1ον. Ὅστις ἐπιθέτει ψευδῶς ὄνομα ἢ σῆμα ἐπὶ ἢ ἐντὸς συγγράμματος φιλολογικοῦ, ἐπιστημονικοῦ, τεχνικοῦ ἢ βιομηχανικοῦ ἢ ὅστις πλαστογραφεῖ (falsifie) τὸ γνήσιον ὄνομα ἢ σῆμα πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ἀναγνώρισις ὅτι τὸ ἔργον εἶναι τῆς χειρὸς ἐκείνου, οὗτινος ἐπέθεσε τὸ ὄνομα ἢ τὸ σῆμα.

2ον. Ὅστις ἐκ προθέσεως πωλεῖ, θέτει πρὸς πώλησιν, παραδίδει ἢ φυλάσσει πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς πωλήσεως ἢ εἰσάγει ἐντὸς τῆς Βασιλικῆς ἐπικρατείας ἐν Εὐρώπῃ ἔργον φιλολογικόν, ἐπιστημονικόν, τέχνης ἢ βιομηχανίας ἐντὸς ἢ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιθέτει ψευδῶς ὄνομα ἢ σῆμα ἢ ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔργου ἢ συγγράμματος ἤθελε πλαστογραφηθῇ τὸ γνήσιον ὄνομα ἢ σῆμα, ὡς ἐὰν τοῦτο ἦτο τὸ ἔργον τῆς χειρὸς ἐκείνου τοῦ ὁποίου ἔθεσε τὸ ὄνομα ἢ τὸ σῆμα.

Τὸ ἔργον δύναται νὰ δημευθῇ ἐὰν εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ καταδικασθέντος.

Ἄρθρον 326. Ὅστις παροτρύνει τινὰ ὅπως παραδώσῃ ἀντικείμενόν τι, συνάψῃ χρέος τι, ἀκυρώσῃ χρέος (dette) πρὸς τὸν σκοπόν, ὅπως προσπορίσῃ ὀφέλη εἰς τρίτον ἢ εἰς ἑαυτὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ νόμου εἴτε διὰ δόλου ἢ ψευδοῦς ὀνόματος ἢ ψευδοῦς ἰδιότητος, εἴτε διὰ δόλου ἢ ψεύδους τιμωρηθήσεται διὰ ποινῆς φυλακίσεως τριῶν ἐτῶν τὸ πολύ, ὡς ἔνοχος αἰσχροκερδείας (escroquerie).

Ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἀφέθη ἐλεύθερος μετὰ τὴν ἀνάκρισιν.

Τὴν 29ην Ὀκτωβρίου 1947, ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας τοῦ Ἀμστελλοδάμου. Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε δι' αὐτὸν τὴν ποινὴν φυλακίσεως δύο ἐτῶν ἄνευ ἀναστολῆς διὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 326 καὶ 326α ἐδάφιον 2 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1947, κατεδικάσθη παρὰ τοῦ προρρηθέντος δικαστηρίου εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους. Ὤφειλε νὰ ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν ταύτην ἐντὸς εἰδικοῦ ἱδρύματος κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ψυχιάτρου.

Τὴν 31ην Ὀκτωβρίου 1947, ὁ Βὰν Μέεγκερεν ἀπέθανεν αἰφνιδίως.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ LE SOLLIEC

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας τῆς Λυὼν κ. **A. REDOUSSAUT**

Τὴν 16ην Νοεμβρίου τοῦ 1948 ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας Georges Dormien καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν τελωνείων Rierre Jenoudet καὶ Roger Pahun ἅπαντες ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς διευθύνσεως τελωνείων τῶν Παρισίων, ἐταξίδευον μὲ τὴν ταχεῖαν ἀμαξοστοιχίαν, Βεντιμίλια—Παρίσιοι.

Αἰφνιδίως καὶ ἐνῷ ἡ ἀμαξοστοιχία ἔβαινε κανονικῶς, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 3 διαμέρισμα Α' θέσεως—ὅπου εὑρίσκοντο οἱ ἐπιθεωρηταὶ—ἓν ἄτομον μὲ προτεταμένον αὐτόματον περίστροφον ἐναντίον τῶν ἐπιθεωρητῶν. Ἀφοῦ τοὺς ἀφώπλισε, ἀπεμόνωσε κατόπιν καὶ τοὺς λοιποὺς ταξιδιώτας τοῦ ἰδίου διαμερίσματος. Οἱ τρεῖς ἐπιθεωρηταὶ μετὰ τὸν ἀφοπλισμόν των δὲν παρέμειναν ἀδρανεῖς, ἀλλὰ καθ' ὃν χρόνον ὁ ἐπιδρομεὺς ἠσχολεῖτο μὲ τὸ νὰ ἀπομονώσῃ καὶ τοὺς λοιποὺς ταξιδιώτας τοῦ διαμερίσματός των, τοῦ ἐπετέθησαν ἅπαντες μὲ ἀποτέλεσμα ὅμως τὸν βαρύτατον τραυματισμόν των.

Εἷς ἐπιβάτης τῆς ἀμαξοστοιχίας, αὐτόπτης μάρτυς τῆς σκηνῆς, ἔκαμε χρῆσιν τοῦ σήματος κινδύνου τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἀλλὰ καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀμαξοστοιχία ἠλάττωσε τὴν ταχύτητά της καὶ πρὶν εἰσέτι σταματήσῃ, ὁ λῃστὴς ἐρρίφθη ἔκ τινος παραθύρου τοῦ βαγονίου ἐπὶ τῆς σκυροστρώτου ἐπιφανείας τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, 400 μέτρα περίπου πρὸ τῆς στάσεως τοῦ St. Romain καὶ ἐξηφανίσθη τῇ βοηθείᾳ τοῦ σκότους τῆς νυκτός. Ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος τοῦ βαγονίου ὅπου διεδραματίσθησαν τ' ἀναφερόμενα γεγονότα ὁ κακοποιὸς ἐγκατέλειψε τὸν πῖλον του καὶ δύο πιστόλια, διαμετρήματος τῶν 7,64 μάρκας «Mab» καὶ «Herstal».

Τ' ἀνωτέρω γεγονότα, ἔλαβον χώραν δέκα χιλιόμετρα πρὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς Λυών, μεταξὺ τῶν Monts d'or καὶ Saône.

Ἡ πρώτη ἀστυνομικὴ ἀρχή, ἥτις ἔλαβε γνῶσιν τῆς λῃστρικῆς ἐπιδρομῆς, ἦτο ἡ ἀστυνομία τῆς Neuville, ἡ ὁποία καὶ ἔλαβε τὰς πρώτας μαρτυρικὰς καταθέσεις, συγχρόνως δὲ προέβη καὶ εἰς ἀναζητήσεις διαφόρων γνωστῶν της κακοποιῶν, ἐνῷ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς 10ης ἐνωμοτίας τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, κατέστρωσε τὸ πλῆρες σχέδιον τῶν ἀναζητήσεων.

Ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυρικῶν καταθέσεων τῶν ταξιδιωτῶν τὰ γεγονότα ἐξειλίχθησαν κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον :

Ὁ λῃστής, ἀφοῦ ἀπεγύμνωσε δύο ταξιδιώτας καθημένους παραπλεύρως τοῦ διαδρόμου, ἐδέχθη ἐπίθεσιν ἀπὸ τοὺς ἐπιθεωρητάς, οἵτινες ἐκάθηντο παραπλεύρως τοῦ παραθύρου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πάλης ταύτης ὁ κακοποιὸς ἔθεσε ἐκτὸς μάχης τὸν P. Jenoudet, ἐνῷ οἱ Dormien καὶ Pahun ἐπέτυχον νὰ τὸν ἀφοπλίσουν. Ὁ λῃστὴς ὀπισθοχωρῶν ἐν τῷ διαδρόμῳ, ἐκρατεῖτο σταθερῶς ὑπὸ τῶν δύο ἀφωπλισάντων αὐτὸν ἐπιθεωρητῶν, ὅτε πρὸς στιγμὴν ἠδυνήθη νὰ ἀνασύρῃ καὶ δεύτερον πιστόλιον, ὅπερ εἶχεν κεκριμμένον περὶ τὴν ὀσφύν, νὰ τοὺς πυροβλήσῃ καὶ νὰ θέσῃ ἀμφοτέρους ἐκτὸς μάχης. Ἐπωφελούμενος δὲ τῆς ἐλαττώσεως τῆς ταχύτητος τῆς ἀμαξοστοιχίας, κατόπιν τῆς χρήσεως τοῦ σήματος κινδύνου, ἐρρίφθη ἐκτὸς αὐτῆς καὶ ἐξηφανίσθη.

Οἱ αὐτόπται μάρτυρες εἶχον δώσει ἀρκετὰ ἀσαφῆ χαρακτηριστικὰ περὶ αὐτοῦ, ἐδήλωσαν δὲ ὅτι ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοὺς προὐκάλεσαν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἦσαν, τὸ ὑψηλόν του ἀνάστημα, 1.80, τὰ προέχοντα μῆλα τῶν παρειῶν καὶ γενικῶς ἡ ὅλη του ἐμφάνισις, ἥτις παρεῖχε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οὗτος ἦτο ξένος. Ἐπίσης ἔδωσαν στοιχεῖα περὶ τοῦ ἀδιαβρόχου του, τὸ ὁποῖον ἦτο χρώματος γκρὶ ἀνοικτοῦ καὶ τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε ὁλόκληρον τὸ σῶμα του.

Ἀνακρίσεις ἐνηργήθησαν ἀμέσως, ἀλλ' οἱ ἀνακριταὶ ἐβράδυναν νὰ κατα-

φθάσουν. Ἦλθον μετὰ δύο ὥρας ἀπὸ τὰ γεγονότα καὶ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ λῃστοῦ. Εἰς τὸ σημεῖον τῆς πτώσεως τοῦ λῃστοῦ ἐκ τοῦ βαγονίου, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἁμαξοστοιχία ἔτρεχε μὲ 50 χιλ. τὴν ὥραν καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῶν γραμμῶν ἦτο σκυρόστρωτος, οὐδὲν ἴχνος ἀνευρέθη. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἡ περιοχὴ τοῦ Monts d'Or εἶναι δασώδης καὶ διακόπτεται ἀπὸ φάραγγας, πεδιάδας, διασχίζεται δὲ συγχρόνως ἀπὸ ἕνα μεγάλον ἀριθμῶν μικρῶν ὁδῶν.

Παρὰ τὴν μεγάλην δραστηριότητα τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ τὰς εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἀναζητήσεις ὁ λῃστὴς δὲν ἀνευρέθη κατὰ τὴν διάργειαν τῆς ἡμέρας τῆς 16ης, πρὸς μεγάλην λύπην τῆς καταδιωκτικῆς ἀρχῆς, ἥτις ὑπελόγιζε ὅτι, ἐὰν ὁ λῃστὴς κατώρθωνε νὰ μὴ συλληφθῇ καὶ τὴν ἐπομένην νύκτα, ἡ διαφυγή του θὰ ἦτο μοιραία, λόγῳ τῶν ἐλλειπῶν χαρακτηριστικῶν σημείων, τὰ ὁποῖα εἶχον δώσει περὶ αὐτοῦ οἱ αὐτόπται μάρτυρες. Τὴν 21ην ὥραν τῆς 16ης Νοεμβρίου, ἐν ἄτομον ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ μονίμου σκοποῦ τῆς χωροφυλακῆς, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου Anse ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ Saône. Τὰ χαρακτηριστικὰ δὲν ἀνταπεκρίνοντο παρὰ μερικῶς μόνον πρὸς τὰ χαρακτηριστικὰ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶχαν δώσει οἱ αὐτόπται μάρτυρες διὰ τὸν κακοποιόν. Ὁ χωροφύλαξ ὡδήγησε τὸν συλληφθέντα εἰς τὸ κατάστημα τῆς χωροφυλακῆς τῆς Neuville, ἐκ τοῦ ὁποίου καθωδηγοῦντο ὅλαι αἱ περιπολίαι τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς.

Πάραυτα ὑπεβλήθη εἰς ἐξέτασιν καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ὀνομάζεται Le Solliec Joseph—Marie γεννηθεὶς τὴν 16ην Αὐγούστου 1918, κάτοικος Παρισίων.

Ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἡ ἀνάκρισίς του οὐδὲν ἔδωσε, πλὴν ὅμως, ὅτε τὸν ἠνάγκασαν νὰ ἐκδυθῇ, τὸ πρᾶγμα ἤλλαξεν, διότι διεπίστωσαν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἄνω τμήματος τῆς κνήμης του ἔφερε πολυαρίθμους ἀμυχάς, ἐφ' ὧν εἶχον ἐγκολληθῇ μικρὰ τεμάχια ἄνθρακος.

Ὁ Le Solliec ἠναγκάσθη τότε νὰ ὁμολογήσῃ καὶ νὰ βεβαιώσῃ ὅτι τὰ ἐν λόγῳ τραύματα προέρχονται πράγματι ἀπὸ τὴν πτῶσιν του ἐκ τῆς ἁμαξοστοιχίας ἐπὶ τῶν σκύρων τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἀπέκρυψε ὅμως μίαν ἐνδιαφέρουσαν λεπτομέρειαν, τὸ ὅτι, θέλων νὰ λῃστεύῃ τοὺς ἐν ἡμιεγρηγόρσει ἐπιβάτας τῆς ὑπ' ἀριθ. 60 ταχείας ἁμαξοστοιχίας, ἀνῆλθε ἐπὶ τοῦ συρμοῦ εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Λυὼν καὶ ἡ πρώτη του ἐργασία ἦτο νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ W.C. τοῦ ὀχήματος, ὅπου ἐγέμισε τὰ πιστόλια του καὶ ἓν ἔθεσε ἐντὸς τῆς ζώνης τοῦ πανταλονίου του τὸ δὲ ἕτερον ἐκράτησε ἐντὸς τοῦ θυλακίου τοῦ χιτωνίου του, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ ἐν περιπτώσει ἀνάγκης.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν συμπλοκὴν ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας Γεώργιος Dormien ἀπεβίωσε λόγῳ τῶν πολλαπλῶν τραυμάτων τοῦ ἥπατος καὶ τοῦ στομάχου, τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχε προκαλέσει ὁ λῃστής. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν τελωνίων Pahun ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐπάλευσε μὲ τὸν θάνατον, διεσώθη παρὰ τὰς πολλαπλᾶς διατρήσεις τῶν σπλάχνων ποὺ εἶχεν ὑποστῇ. Τέλος δὲ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν τελωνείων Jenoudet, τραυματισθεὶς εἰς τὸν βραχίονα, ἐθεραπεύθη ταχέως. Ἐνδιαφέρων ἀριθμὸς συμπερασμάτων δυνατὸν νὰ ἐξαχθῇ ἀπὸ τὴν συνήθη—ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν—αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἀλλὰ μίαν σοβαράν, ὡς ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων της.

Ἡ ἀδυναμία τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων.

Ἐκ τῶν ληφθεισῶν διαφόρων μαρτυρικῶν καταθέσεων τῶν αὐτοπτῶν μαρτύρων, ὁ δράστης περιεγράφη ὡς ὑψηλόσωμος μὲ ἀρτίαν σωματικὴν διάπλασιν καὶ τὸ ἔτι σπουδαιότερον, ὅτι ἡ ὅλη του ἐμφάνισις παρουσίαζε τύπον ξένου. Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως ὁ Le Solliec ἦτο μετρίου ἀναστήματος, 1,68, μᾶλλον ἀδυνάτου κράσεως καὶ εἰς οὐδὲν διέφερε τῶν λοιπῶν γάλλων, ὡς πρὸς τὴν ἐμφάνισιν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐρωτᾶται : θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνευρεθῇ, μὲ βάσιν τὰ δοθέντα χαρακτηριστικὰ ὑπὸ τῶν μαρτύρων, ὁ πραγματικὸς δράστης τῆς ἐπιδρομῆς, ἐὰν δὲν συνελαμβάνετο ἐντὸς τῶν 36 πρώτων ὡρῶν τοῦ ἐγκλήματος ;

Ἡ χρησιμοποίησις ἀστυνομικοῦ κυνός.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τοῦ ἐγκλήματος ἡ χωροφυλακὴ ἀπέστειλε ἀστυνομικὸν κύνα τῆς ἑνωμοτίας τοῦ Tassin, διότι εἶχεν ὑπὸ τὴν κατοχήν της τὸν πῖλον τοῦ δολοφόνου. Δυστυχῶς ἔβρεχε καὶ εἶχον παρέλθει δύο ὧραι ἀπὸ τὸν χρόνον τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ κακούργου, ὅτε ὁ κύων ὡδηγήθη εἰς τὸ πιθανὸν σημεῖον, εἰς ὃ ἐπήδησε ἐκ τῆς ἁμαξοστοιχίας ὁ λῃστής. Παρ' ὅλον ὅτι τὸ ζῷον ἠμποδίσθη ἀπὸ τὰς ἀτμοσφαιρικὰς συνθήκας καὶ ἀπὸ τὴν βραδύτητα τῆς μεταφορᾶς του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἠδυνήθη ἐν τούτοις νὰ προσδιορίσῃ ἐπακριβῶς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ le Solliec ἔπεσε ἐπὶ τῶν σκύρων τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἐκ τοῦ βαγονίου τῆς ἁμαξοστοιχίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς φυγῆς του. Μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ σημείου τῆς πτώσεως τοῦ le Solliec ὁ κύων ἠκολούθησε τὰ ἴχνη τοῦ κακοποιοῦ εἰς ἀπόστασιν δύο χιλιομέτρων, πρὸς στιγμὴν τὰ ἔχασε, ἀλλὰ τὰ ἐπανεῦρε καὶ πάλιν, διὰ νὰ χάσῃ ὁριστικῶς εἰς τὸ κράσπεδον μιᾶς πισοστρωμένης ὁδοῦ. Ἡ ἀκανόνιστος διαδρομὴ τοῦ κυνός, ὁδηγουμένου διὰ τῆς ὀσφρήσεώς του ὑπὸ τῶν ἰχνῶν τοῦ δράστου, ἐπέτρεψε εἰς τοὺς ἀνακριτὰς νὰ διαπιστώσουν ὅτι ὁ δολοφόνος: 1) Δὲν ἐγνώριζε τὴν τοπογραφίαν τοῦ μέρους, 2) ὅτι προσεπάθει νὰ ἀποφύγῃ τοὺς κατῳκημένους χώρους. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ λῃστὴς ἀπεφάσισε πάσει θυσίᾳ καὶ μὲ κάθε μέσον νὰ ἀπομακρυνθῇ ἐκ τῆς ἀγνώστου αὐτῷ μεσημβρινῆς ἐπαρχίας τῆς Λυῶνος.

Ἡ συνεργασία.

Ἡ ταχεῖα σύλληψις τοῦ le Solliec ὀφείλεται εἰς τὴν πλήρη συνεργασίαν ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς.

Ἀπὸ τῆς 5ης πρωϊνῆς ὥρας, ὅτε ἔλαβον γνῶσιν τοῦ γεγονότος αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαί, ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς ἀστυνομίας ἦσαν ἐπὶ ποδός. Ἡ ἀσφάλεια τῆς Λυῶνος, ἡ ὑπηρεσία τῶν γενικῶν πληροφοριῶν, τὰ διαθέσιμα τμήματα τῆς 10ης ἑνωμοτίας τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας, ὑπάλληλοι τῆς τροχαίας τῆς πόλεως, ποδηλατισταί, ἡ ἑνωμοτία τῶν ἀναζητήσεων τῆς χωροφυλακῆς, ἡ πεζὴ ἑνωμοτία τῆς χωροφυλακῆς, ἡ ἑνωμοτία τῆς χωροφυλακῆς τῆς Λυῶνος καὶ ὡρισμέναι ἑνωμοτίαι τῆς γειτονικῆς χωροφυλακῆς.

Τὴν 7ην πρωϊνὴν ὁ κρατικὸς ραδιοφωνικὸς σταθμός, ἀφηγεῖτο τὸ γεγονὸς καὶ ἔδιδε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ λῃστοῦ. Ἐζήτει δὲ ἀπὸ τὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα θὰ τὸν συναντοῦσαν νὰ ἠμπόδιζον, μὰ κάθε πρόσφορον εἰς αὐτὰ μέσον, τὴν διαφυγήν του.

Ἅπαντες οἱ σιδηροδρομικοὶ σταθμοί, οἱ σταθμοὶ τῶν λεωφορείων καὶ τῶν τροχιοδρόμων τῆς Λυῶνος, ἐπεβλέποντο, ἐνῷ συγχρόνως ὠργανώθησαν μόνιμοι περιπολίαι ἐπιθεωρητῶν τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς χωροφυλακῆς, δι' ὁλόκληρον τὴν πόλιν.

Εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν προάστεια, μεταξὺ τῆς Λυῶνος καὶ τοῦ Anse ἐπὶ τῶν κρατικῶν ὁδῶν καὶ τῶν δύο ὀχθῶν τοῦ ποταμοῦ Saône ἐτοποθετήθη δύναμις ἐξ ἀκινήτων καὶ κινητῶν ἀνδρῶν τῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς χωροφυλακῆς. Μόνιμοι σκοποὶ ἤλεγχον τὰς γεφύρας ἐπὶ τοῦ Saône καθ' ὃν χρόνον δυνάμεις μηχανοκινήτων ἐνήργουν εἰς ὁλόκληρον τὸν τομέα λεπτομερῆ ἔρευναν. Ἅπασαι αἱ λοιπαὶ ἑνωμοτίαι τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν γειτονικῶν διαμερισμάτων καὶ αἱ ὑπηρεσίαι τῆς ἀστυνομίας εἶχον τοποθετηθῆ κατὰ βάθος καὶ ἐνήργουν ἐξονυχιστικὸν ἔλεγχον εἰς ὅλας τὰς ὁδούς, τοὺς σιδηροδρόμους καὶ τὰ λεωφορεῖα.

Ἐν συνόψει, τὸ δίκτυον ἦτο τόσον στενόν, ὥστε ὁ le Solliec δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ παρὰ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς νυκτός.

Πράγματι ὁ ἐγκληματίας ἀντελήφθη ὅτι τοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ διασχίσῃ τὸν κλοιὸν τῶν ἐπιβλεπουσῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων, τούτου δ' ἕνεκεν, διῆλθε ὁλόκληρον τὴν ἡμέραν καθήμενος ἐπὶ ἑνὸς κλάδου δένδρου, ὅταν δὲ ἤρχισε νὰ ἐπέρχεται τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ προσεπάθησε νὰ διαφύγῃ, συνελήφθη ὑπὸ τοῦ ἀκινήτου σκοποῦ τῆς ἑνωμοτίας, ὅστις εἶχε τοποθετηθῆ εἰς τὴν σκοπιὰν εἰσπράξεων φόρων, ἐπὶ

ΤΟ ΙΑΤΡΟΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α'
κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Σημασία τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων.
3. Τὰ σφάλματα τῶν ὁδηγῶν.
4. Ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης.
5. Ὁ κάματος τοῦ ὁδηγοῦ.
6. Ἕτεροι παράγοντες ἀτυχημάτων.
7. Μέτρα καὶ εὐχαί.

***

1. Εἰσαγωγή.

Τὰ διαφόρων κατηγοριῶν συνέδρια, εἴτε εἰς ἐθνικὴν κλίμακα γίνονται ταῦτα, εἴτε εἰς διεθνῆ, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὠφελημάτων, δίδουν τὴν εὐκαιρίαν διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν πολυτίμων πληροφοριῶν καὶ ἐπιστημονικῶν γνώσεων, αἱ ὁποῖαι συντελοῦν εἰς τὴν ἐπίλυσιν σοβαρῶν κοινωνικῶν προβλημάτων.

Λίαν ἐνδιαφέρον, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἦτο τὸ συνελθὸν ἐφέτος εἰς τὴν Κέρκυραν 16ον Πανελλήνιον Συνέδριον τῆς Ἰατροχειρουργικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν.

Τὸ συνέδριον αὐτό, τοῦ ὁποίου αἱ ἐργασίαι διήρκεσαν ἀπὸ 20—24 Ἀπριλίου, ἠσχολήθη, ἐκτὸς ἄλλων, καὶ μὲ τὰ τόσον ἐνδιαφέροντα καὶ ἀπὸ ἀστυνομικῆς ἀπόψεως, τροχαῖα ἀτυχήματα.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου αὐτοῦ, συνεστήθη εἰδικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ διακεκριμένων καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἄλλων ἰατρῶν, ἡ ὁποία ἐμελέτησε τὰς διαφόρους εἰσηγήσεις, τὰς ἐπ' αὐτῶν συζητήσεις καὶ τὰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τῶν δύο κυρίων θεμάτων τοῦ ἐν Κερκύρᾳ συνεδρίου, ἤτοι τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων καὶ τῶν πνευμοκονιάσεων καὶ κατέληξεν εἰς τὰ ἀκόλουθα συμπεράσματα, τὰ ὁποῖα θ' ἀναφέρωμεν ἐν περιλήψει:

2. Σημασία τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων.

Ἡ σημασία τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων εἶναι μεγίστη, ὥστε ἄνευ ὑπερβολῆς νὰ δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ταῦτα ὡς μία τῶν κοινωνικῶν μαστίγων τῆς ἀνθρωπότητος. Πράγματι, ἡ μεγάλη συχνότης τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη (τὰ ὁποῖα διαρκῶς αὐξάνονται καὶ ἀπὸ ἀτομικὰ γίνονται ὁμαδικά, ὅπως τὸ τελευταῖον τῆς Ροδοδάφνης Αἰγίου), αἱ σοβαραὶ βλάβαι καὶ αἱ ἀναπηρίαι τὰς ὁποίας ταῦτα προκαλοῦν, αἱ ψυχώσεις αἱ ὁποῖαι ἐπακολουθοῦν καὶ ἰδίως οἱ θάνατοι τοὺς ὁποίους ἐπιφέρουν, καταλήγουν εἰς τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν

τῆς γεφύρας τοῦ ποταμοῦ «l' Azerque».

Ὁ le Solliec εὑρίσκεται ἤδη εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Δὲν θὰ ἦτο εὐκταῖον ὅπως, εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν παρατηροῦνται ἐν Γαλλίᾳ τόσοι πολυπληθεῖς ἐγκληματίαι, οὗτος ὑποστῇ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν;

Ὁ ἀστυνομικὸς Dormien καὶ οἱ δύο συνάδελφοί του Pohun καὶ Zenoudet δὲν ἐδίστασαν, ἂν καὶ ἦσαν ἀφωπλισμένοι, νὰ πράξωσι τὸ καθῆκον των, προσπαθοῦντες νὰ ἐξουδετερώσωσι ἕνα ὡπλισμένον ληστήν.

Οἱ διαφωνοῦντες φρονοῦσιν ἴσως ὅτι εἶχον ἄδικον νὰ φανῶσι παράτολμοι. Εἰς τοῦτο, τοὐναντίον ἔγκειται ἡ ὡραιότης καὶ ἡ ἁγνότης τῆς χειρονομίας των. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι περιποιοῦσι τιμὴν εἰς τὸ σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκουν.

ἐξάντλησιν τοῦ πολίτου, τῆς οἰκογενείας του καὶ τοῦ κράτους του. Κατὰ τὸ ἔτος 1959, εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, παρετηρήθησαν καθ' ἑκάστην 30 τραυματισθέντες καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἀνάπηροι καὶ κάθε 2 ἡμέρας 3 Ἕλληνες ἦσαν νεκροί. Καθῆκον λοιπὸν παντὸς πολίτου, ἰδίως ὅμως τῶν ἰατρῶν (καὶ τῶν ἀστυνομικῶν πολὺ περισσότερον) καὶ τοῦ κράτους, εἶναι νὰ καταπολεμήσῃ τὴν κοινωνικὴν ταύτην μάστιγα. Διὰ τοῦτο ἡ Ἰατροχειρουργικὴ Ἑταιρεία Ἀθηνῶν ἀνέλαβε, διὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ 16ου Συνεδρίου, σταυροφορίαν πρὸς καταπολέμησιν τῆς κοινωνικῆς ταύτης μάστιγος.

3. Τὰ σφάλματα τῶν ὁδηγῶν.

Ἡ εὐθύνη τῶν περισσοτέρων ἀτυχημάτων δὲν ἀφορᾷ τὴν μηχανὴν ἀλλὰ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος κάμνει κακὴν χρῆσιν τῆς μηχανῆς. Ἐὰν δὲ ἡ κατάστασις τῶν δρόμων καὶ αἱ μηχανικαὶ συνθῆκαι τῶν ὀχημάτων δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἰατρῶν λέγουν οἱ ἰατροὶ τοῦ συνεδρίου, ἀλλὰ τοῦ κράτους, τοὐναντίον ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ σύνολον τῶν φυσιολογικῶν, ψυχικῶν καὶ κοινωνιολογικῶν ἀντιδράσεων αὐτοῦ καὶ ἰδίως τὸ πρόβλημα τῆς περιθάλψεως τοῦ τραυματίου εἶναι ὁλόκληρον τῆς δικαιοδοσίας τῶν ἰατρῶν.

4. Ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης.

Ἡ ὑπερβολικὴ ταχύτης τοῦ αὐτοκινήτου, ἀποτελεῖ τὴν κυριωτέραν αἰτίαν τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων. Τὸ δὲ θέλγητρον, τὸ πάθος τῆς ταχύτητος ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον σύγχρονον δρᾶμα. Ἐὰν δὲ δὲν καταβληθοῦν προσπάθειαι νὰ καταπολεμηθῇ τὸ θέλγητρον τῆς ταχύτητος, τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα θ' αὐξάνουν διαρκῶς.

5. Ὁ κάματος τοῦ ὁδηγοῦ.

Ὁ κάματος (ἡ κούρασις) τοῦ ὁδηγοῦ δύναται νὰ προκαλέσῃ τροχαῖον ἀτύχημα. Ἐν Γερμανίᾳ, ὑπολογίζεται ὅτι τὰ 4,5% ὅλων τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων καὶ τὰ 11% τῶν σοβαρωτέρων ἐξ αὐτῶν ὀφείλονται εἰς τὸν κάματον τοῦ ὁδηγοῦ.

6. Ἕτεροι παράγοντες ἀτυχημάτων.

Ἕτεροι παράγοντες, προκαλοῦντες τροχαῖα ἀτυχήματα, εἶναι ἡ οἰνοποσία τοῦ ὁδηγοῦ, ἡ ἀπροσεξία, ἡ ἀδεξιότης, ἡ ἀπειρία, ἡ ἀμέλειά του, ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιοδικὴν ἐξέτασιν τῆς ὑγείας του καὶ τοῦ αὐτοκινήτου του καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν τήρησιν τῶν κανόνων τῆς τροχαίας κινήσεως.

Ἀκολούθως, ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἰατρῶν καὶ καθηγητῶν διαπιστώνει, ὅτι πρέπει νὰ προλάβωμεν τὸ ἀτύχημα τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ ὁμαδικὸν ἀτύχημα, τὸ ὁποῖον δυνατὸν οὗτος νὰ προκαλέσῃ ἀθέλητα. Πρέπει νὰ ἐναρμονίσωμεν τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς μηχανῆς, ἡ ὁποία κάθε ἡμέραν μεταβάλλεται. Πρέπει, τέλος, νὰ ἐλαττώσωμεν τὴν θλῖψιν, τὴν ἀνησυχίαν καὶ τὸν πόνον τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος μᾶς προσφέρει ὅ,τι καλὸν ἔχει ἀπὸ τὸν ἑαυτόν του.

7. Μέτρα καὶ εὐχαί.

Ἡ ἐξ ἰατρῶν ἐπιτροπὴ τοῦ συνεδρίου τῆς Κερκύρας, μελετήσασα τὰ ἐκ τῶν εἰσηγήσεων καὶ τῶν συζητήσεων τοῦ Συνεδρίου συμπεράσματα, διαπιστώνει καὶ ὑποδεικνύει τὰ ἑξῆς μέτρα:

α) Τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Προνοίας σύστασιν εἰδικῆς ἐθνικῆς ἐπιτροπῆς τροχαίων ἀτυχημάτων, ἐξ ἰατρῶν διαφόρων εἰδικοτήτων, μὲ σκοπὸν τὴν μελέτην τῆς εἰδικῆς τραυματιολογίας, τῆς περιθάλψεως τῶν τραυματιῶν ἐκ τροχαίων ἀτυχημάτων καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς προφυλάξεως καὶ τῆς χειρουργικῆς βοηθείας τῶν τραυματιῶν τούτων ὑπὸ τὰς καλυτέρας δυνατὰς συνθήκας.

β) Ὅπως κατὰ μῆκος τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν ἐγκατασταθοῦν, ἀνὰ 50 χιλιόμετρα, τηλεφωνικοὶ σταθμοὶ μὲ χωροφύλακα εὑρισκόμενον ἐκεῖ διαρκῶς, ἡμέρας τε καὶ

νυκτός, διὰ νὰ δέχεται τὸ τηλεφώνημα, νὰ στέλλῃ τὸ αὐτοκίνητον Α΄ Βοηθειῶν καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸ πλησιέστερον νοσοκομεῖον.

γ) Ὅπως ἐπίσης, κατὰ μῆκος τῆς ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ ἀνὰ 100 χιλμ. ἱδρυθοῦν εἰδικὰ κέντρα ἐπειγούσης χειρουργικῆς καὶ Α΄ Βοηθειῶν, ἐφωδιασμένα μὲ εἰδικὸν χειροῦργον καὶ βοηθούς, μὲ ὑπηρεσίαν ἐφημερεύσεως καὶ διανυκτερεύσεως, συνδεόμενα διὰ τηλεφώνου καὶ ἀσυρμάτου μετὰ τοῦ τόπου τοῦ ἀτυχήματος καὶ τῆς χωροφυλακῆς τοῦ τομέως, μὲ εἰδικὸν αὐτοκίνητον Α΄ Βοηθειῶν, ἕτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν διὰ τὸν τόπον τοῦ ἀτυχήματος.

δ) Ὅπως τὰ εἰδικὰ αὐτοκίνητα διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν τραυματιῶν διαρρυθμισθοῦν καὶ ἐξοπλισθοῦν καταλλήλως διὰ δύο φορείων καὶ εἰδικῶν χειρουργικῶν ὀργάνων, ὥστε οἱ ἐπιβαίνοντες αὐτοῦ ἰατροὶ καὶ νοσοκόμοι νὰ δύνανται νὰ ἐνεργοῦν χειρουργικὰς ἐπεμβάσεις.

ε) Ὅπως ἀλλάξῃ ὁ τρόπος τῆς ἐναλλαξ ἐφημερίας τῶν νοσοκομείων τῆς πρωρευούσης διὰ τῆς καθ' ἑκάστην ἐφημερίας ὅλων τῶν νοσοκομείων, ἅτινα δέον νὰ ἔχουν εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἐπειγούσης χειρουργικῆς.

στ) Ὅπως γίνῃ κωδικοποίησις τῶν κανόνων τῆς ὁδικῆς κυκλοφορίας καὶ καθιερωθῇ ἡ ὑποχρεωτικὴ διδασκαλία αὐτῶν εἰς τὰ σχολεῖα μέσης ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰς τὰς σχολὰς ὁδηγῶν καὶ θεσπισθῇ ἡ αὐστηρὰ ἐφαρμογὴ τούτων.

ζ) Ὅπως βελτιωθῇ τὸ ὁδικὸν δίκτυον καὶ τοποθετηθῇ κατὰ μῆκος ἑκάστης ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ ἀπέναντι τοῦ χιλιομετρικοῦ δείκτου ξυλίνη στήλη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ν' ἀναγράφηται ἡ διεύθυνσις τοῦ προσεχοῦς τηλεφωνικοῦ σταθμοῦ.

η) Ὅπως χορηγῆται πιστοποιητικὸν ὑγείας εἰς τοὺς ὁδηγοὺς μόνον κατόπιν αὐστηρᾶς κλινικῆς καὶ ἐργαστηριακῆς ἐξετάσεως καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνηται αὕτη καθ' ἑξάμηνον.

θ) Διὰ τοὺς παραβάτας τῶν διατάξεων περὶ ὑπερβολικῆς ταχύτητος δέον νὰ ἐφαρμόζωνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας αὐστηραὶ κυρώσεις, ἐξικνούμεναι μέχρις ἀφαιρέσεως τῆς ἀδείας.

ι) Πρὸς καταπολέμησιν τοῦ καμάτου τῶν ὁδηγῶν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συσταθῇ εἰς τούτους ὅπως σταματοῦν καὶ ἀναπαύωνται ἐπὶ 5 τοὐλάχιστον λεπτά, μετὰ ἀπὸ μίαν τρίωρον ὁδήγησιν.

ια) Εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ ἀπαγορευθῇ διὰ νόμου, ἡ ὑπὸ τῶν ὁδηγῶν χρῆσις οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁδηγήσεως καὶ ἐπιβάλλωνται κυρώσεις ἐναντίον τῶν ὁδηγῶν οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἐξέτασίν των παρουσιάζουν θετικὰ στίγματα ἀλκοολισμοῦ.

ιβ) Ὅπως γίνῃ εὐρεία διαφώτισις τοῦ κοινοῦ περὶ τῶν ἐκ τροχοφόρων κινδύνων καὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐξ αὐτῶν προφυλάξεως. Ἡ διαφώτισις θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ τύπου, τοῦ ραδιοφώνου, τοῦ κινηματογράφου, δι' εἰδικῶν τροχαίων ἀτυχημάτων καὶ διὰ τῶν σχολείων, τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ περιλάβουν εἰς τὸ πρόγραμμά των καὶ τὸ μάθημα τοῦ ἐκ τῶν αὐτοκινήτων κινδύνων.

ιγ) Νὰ γίνῃ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις τοῦ καταλλήλου ἰατρικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν ἰατρικὴν σχολὴν καὶ τοῦ καταλλήλου νοσηλευτικοῦ προσωπικοῦ, εἰς τὰς σχολὰς νοσοκόμων.

ιδ) Πρὸς προστασίαν τοῦ ὁδηγοῦ, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως τ' αὐτοκίνητα μελλοντικῶς ἐφοδιάζωνται: ι) Διὰ μαλακῶν τοιχωμάτων ἐσωτερικῶς, ιι) διὰ δερματίνων ἱμάντων, οὕτως ὥστε νὰ προσδένωνται οἱ ἐπιβάται, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὰ ἀεροπλάνα, ιιι) μὲ κίτρινον φῶς τῶν φάρων, διότι ἔχει ἀποδειχθῇ ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ προσαρμόζονται ταχύτερον εἰς τὸ κίτρινον φῶς, παρὰ εἰς τὸ λευκόν. Εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ κίτρινον φῶς τῶν φάρων εἶναι ὑποχρεωτικὸν εἰς ὅλα τ' αὐτοκίνητα, ἀκόμη καὶ τὰ ξένα, ιυ) δι' ἀσυρμάτου τηλεφώνου, ὅπως τὰ νέα ἀστυνομικὰ αὐτοκίνητα, τὰ ὁποῖα εἶναι πολὺ ὀλίγα παρ' ἡμῖν καὶ πρέπει τοὐλάχιστον νὰ διπλασιασθοῦν καὶ νὰ εἶναι ἐν διαρκῇ χρήσει.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «The police chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΛΙΟΝΤΟΥ**

Ἡ Σουηδία εἶναι ἡ μεγαλυτέρα ἐκ τῶν Σκανδιναυϊκῶν χωρῶν. Ἔχει ἔκτασιν 174.296 τετραγωνικῶν μιλλίων καὶ πληθυσμὸν ἑπτὰ ἑκατομμυρίων κατοίκων, τὸ δὲ βόρειον τμῆμα αὐτῆς ἀπέχει ἀπὸ τὸ νότιον χίλια μίλλια. Εἶναι μία χώρα ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ νησιά, βουνὰ καὶ δάση. Τὰ $^2/_3$ τοῦ πληθυσμοῦ της ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἀγροτικὴν ζωήν.

Ἡ Σουηδία εἶναι μιὰ δημοκρατικὴ χώρα μὲ βασιλέα, ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Διὰ λόγους διοικητικοὺς ἡ χώρα αὕτη διεχωρίσθη εἰς 25 περιοχὰς (νομοὺς) μὲ κυβερνήτην διοριζόμενον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Ὁ κυβερνήτης ἀσκεῖ ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὡς καὶ εἰς ἄλλας ὑπηρεσίας. Αἱ 25 περιοχαὶ ὑποδιαιροῦνται εἰς χιλίας περίπου ἐπαρχίας, πόλεις καὶ κοινότητας.

Ὁ Σουηδικὸς νόμος ὑποχρεώνει κάθε περιοχήν, ἐπαρχίαν ἢ κοινότητα νὰ συντηρῇ τὴν ἀστυνομικὴν δύναμιν τῆς περιφερείας των.

Ὁλόκληρος ἡ χώρα ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς διαιρεῖται εἰς 700 ἀστυνομικὰ διαμερίσματα. Ἓν ἀστυνομικὸν διαμέρισμα συμπεριλαμβάνει μίαν ἢ δύο ἐπαρχίας. Αἱ περισσότεραι πόλεις ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων ἀποτελοῦν ἰδιαίτερα διαμερίσματα. Πάντως, τὸ ποσοστὸν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως καὶ ἐκτάσεως τῶν διαμερισμάτων καθορίζεται κατόπιν ἀποφάσεως τῆς κυβερνήσεως. Τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀσκεῖ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἰς ὅλην τὴν χώραν. Ἐπίσης εἰς ἑκάστην περιοχὴν τῆς δημαρχίας ἀσκεῖ διοικητικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς ἀστυνομίας ὁ κυβερνήτης, ὅστις τυγχάνει ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἐντὸς τῆς περιφερείας του ἀστυνομικὴν δύναμιν.

Ἕκαστον ἀστυνομικὸν διαμέρισμα εἶναι ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς περιοχῆς του καὶ διὰ τοῦτο ἐπιφιστᾶται ἡ προσοχὴ ὅπως ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις εἶναι ἐπαρκὴς καὶ ἱκανὴ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων της.

ιε) Διὰ τὴν προστασίαν, τοῦ πεζοῦ, πρέπει οὗτος νὰ διδαχθῇ τοὺς κινδύνους τοῦ αὐτοκινήτου, τὸν τρόπον καθ' ὃν δέον νὰ βαδίζῃ καὶ νὰ τιμωρῆται αὐστηρῶς καὶ ἀμέσως πᾶσα παράβασις τῆς τροχαίας. Ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου, αἱ ὁδοὶ πρέπει νὰ ἔχουν εὐρύτατα πεζοδρόμια, ἀνάλογα μὲ τὴν ὑπάρχουσαν κίνησιν, διὰ νὰ μὴν ἀναγκάζωνται οἱ πεζοὶ νὰ βαδίζουν ἐκτὸς τῶν πεζοδρομίων. Ἡ ἐγκατάστασις ὑπερυψωμένων πεζοδρομίων, ἔναντι τῶν ὁποίων θὰ εὑρίσκωνται αἱ προθῆκαι τῶν καταστημάτων καὶ κάτωθεν τῶν ὁποίων θὰ κυκλοφοροῦν τὰ αὐτοκίνητα, ὁ ὑπόγειος σιδηρόδρομος καὶ αἱ ὑπόγειαι διαβάσεις εἶναι ἀπαραίτητοι εἰς τὰς μεγαλοπόλεις μὲ μεγάλην κίνησιν.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ μέτρα αὐτά, τὰ ὁποῖα ὑποδεικνύουν οἱ ἰατροὶ τοῦ ἰατροχειρουργικοῦ συνεδρίου, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐφαρμοσθοῦν εὐχερῶς καὶ ν' ἀποδώσουν ἀξιόλογα ἀποτελέσματα, διὰ τὴν πρόληψιν τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων

Ἡ ὅλη ὅμως προσπάθεια διὰ νὰ ἔχῃ θετικὰ ἀποτελέσματα δέον νὰ γίνῃ μὲ πρωτοβουλίαν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ δὴ—τῶν ὑπηρεσιῶν τροχαίας—καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν Ὑπουργείων Συγκοινωνιῶν καὶ Προνοίας.

Πρωτοβουλίαι καὶ ἐκδηλώσεις ὡς ἐκείναι τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Ἀθηνῶν, ἥτις προσφάτως ὠργάνωσε, κατὰ τρόπον λίαν ἐπιτυχῆ, ἔκθεσιν σχετικῶς μὲ τὴν τὴν πρόληψιν τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἔχει ἐπιτελέσει ἀξιόλογον πρόοδον εἰς τὸν τομέα τῆς διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν πρόληψιν τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

'Αστυνομικὰ διαμερίσματα, ἔχοντα εἰς τὴν περιοχήν των πόλεις μὲ πληθυσμὸν ἄνω τῶν 10.000 κατοίκων διατηροῦν ἰδικά των ἐγκληματολογικὰ γραφεῖα. 'Εν συγκρίσει πρὸς τὰς ἄλλας Σκανδιναυϊκὰς χώρας ἡ σουηδικὴ ἀστυνομικὴ δύναμις πιστεύεται ὅτι ἐμφανίζει ἰδιαιτέραν ὀργάνωσιν.

'Εκπαίδευσις—Προσωπικοῦ.

Οἱ βαθμοὶ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν σῶμα τῆς Σουηδίας εἶναι οἱ ἑξῆς: ἀστυφύλαξ (constable), ἀρχιφύλαξ (sergeant), ὑπαστυνόμος (inspector) καὶ ἀστυνόμος (superintendent). Αἱ προσλήψεις εἰς τὸ σῶμα γίνονται ἀπὸ τὴν διοίκησιν τῆς περιοχῆς.

Π ρ ο σ ό ν τ α π ρ ο σ λ ή ψ ε ω ς: α) 'Ηλικία 21 ἐτῶν, β) νὰ μὴ διώκεται ποινικῶς καὶ νὰ ἔχῃ καλὴν διαγωγήν, γ) νὰ εἶναι σουηδὸς ὑπήκοος, δ) νὰ εἶναι ὑγειής, ε) νὰ ἔχῃ ἐμφάνισιν καὶ καλὸν χαρακτῆρα καὶ στ) νὰ εἶναι τελειόφοιτος γυμνασίου.

Πρὸ τοῦ διορισμοῦ ὁ ὑποψήφιος εἰσάγεται εἰς τὴν ἐν Στοκχόλμῃ λειτουργοῦσαν 'Αστυνομικὴν Σχολὴν τοῦ κράτους πρὸς φοίτησιν καὶ παρακολούθησιν τῆς ἐκεῖ διδασκομένης ὕλης. 'Η προαγωγὴ τῶν ἀστυφυλάκων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀρχιφύλακος καὶ ὑπαστυνόμου, γίνεται κατόπιν φοιτήσεώς των εἰς τὰς οἰκείας ἀστυνομικὰς σχολάς.

'Ο μισθὸς τῶν ἀστυνομικῶν, συμφώνως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν τῆς χώρας, κατατάσσεται μεταξὺ τῶν καλυτέρων μισθῶν τῶν ἀστυνομικῶν ἄλλων χωρῶν. 'Επὶ πλέον, λόγῳ τῆς φύσεως τῆς ἐργασίας, οὗτος εἶναι ἱκανοποιητικώτερος τῶν ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς χώρας.

Εἰς τοὺς συνταξιούχους ἀστυνομικοὺς χορηγοῦνται τὰ $^2/_3$ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ μισθοῦ.

'Η δύναμις ὁλοκλήρου τῆς ἀστυνομίας τῆς Σουηδίας ἀνέρχεται εἰς 10.000 περίπου ἄνδρας.

'Αστυνομία νομῶν—διαμερισμάτων.

Εἰς ἕκαστον νομὸν ὑπηρετεῖ ἕνας ἀστυνομικὸς διευθυντὴς (chief constable), ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιφερείας του καὶ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Εἰς μεγάλας πόλεις παρατηρεῖται ἐξαίρεσις εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ἀστυμονίας· αὕτη ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ νομοῦ.

Μόνον εἰς κατάστασιν ἀνάγκης καὶ εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις, ὁλόκληρος ἡ διοίκησις τῆς ἀστυνομίας ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν τοῦ νομοῦ. Εἰς ἕκαστον ἀστυνομικὸν διαμέρισμα προΐσταται εἰς διοικητὴς (police chief), ὁ ὁποῖος τυγχάνει ἐπίσης ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν τῆς περιφερείας του. Οὗτος ἐκτὸς τῶν κυρίων καθηκόντων του, ἐκτελεῖ καὶ καθήκοντα δημοσίου κατηγόρου εἰς τὴν περιφέρειάν του.

'Εθνικὴ ἀστυνομία.

Καίτοι ἡ ἀστυνόμευσις τῶν νομῶν, ἐπαρχιῶν, καὶ πόλεων τῆς χώρας ἐπιτυγχάνεται πλήρως, τὸ κράτος ἵδρυσεν ἐπὶ πλέον τὴν ἐθνικὴν ἀστυνομίαν πρὸς ἐνίσχισιν τῶν τοπικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν.

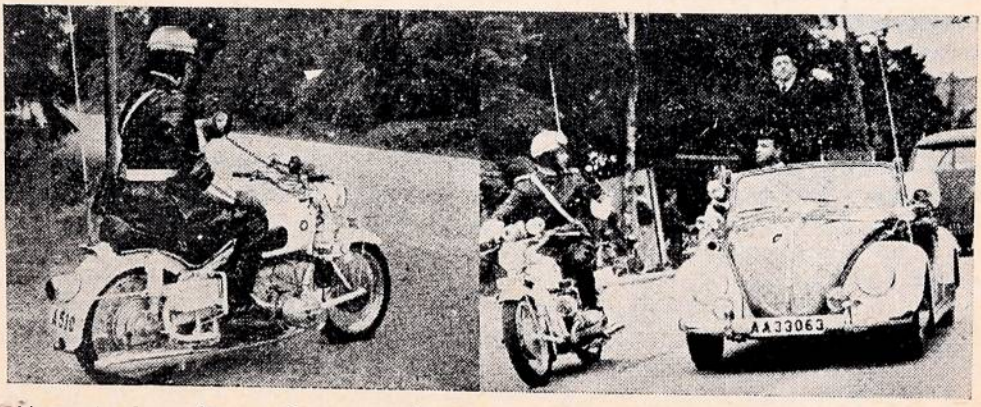
'Η ἐθνικὴ ἀστυνομία ἔχει δύναμιν 700 ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐν στολῇ διὰ τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ δι'ἄλλους λόγους, ὡς καὶ 240 ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, εἰδικῶς ἐκπαιδευμένους διὰ τὴν δίωξιν τοῦ ἐγκλήματος. 'Η δύναμις αὕτη διοικεῖται ἀπὸ ἕνα ἀστυνομικὸν διευθυντήν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεύθυνος ἔναντι τῆς κυβερνήσεως, κατανέμεται δὲ εἰς 30 τμήματα ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς χώρας. Οἱ ἐν στολῇ

ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, συνεργαζόμενοι στενῶς μετὰ τῶν τοπικῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν εἶναι εἰδικευμένοι εἰς τὰ θέματα τῆς τροχαίας καὶ ἐνεργοῦν τὸν ἔλεγχον τῆς κινήσεως τῶν τροχοφόρων ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ὁδῶν, ὡς ἐπίσης λαμβάνουσι μέτρα τάξεως εἰς τὰς διαδηλώσεις, συγκεντρώσεις κ.λ.π.

Ὡσαύτως οἱ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ὑπάλληλοι τῇ συνεργασίᾳ τῶν τοπικῶν εἰδικευμένων ὑπαλλήλων ἐπιλαμβάνονται ἐφ' ὅλων τῶν σοβαρῶν ἐγκληματικῶν πράξεων.

Ἡ παραμένουσα δύναμις τῆς ἐθνικῆς ἀστυνομίας εἰς ἕκαστον νομὸν τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐκεῖ διευθυντοῦ ἀστυνομίας (chief constable), ἐκτὸς τῆς παραμενούσης εἰς πόλεις μεγάλας, ἡ ὁποία τίθεται κατ' ἐξαίρεσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐκεῖ police commissioner τῆς πόλεως.

Ἡ ἐθνικὴ κυβέρνησις, ὡς ἐντονίσθη, ἔχει ἱδρύσει τὴν ἐν λόγῳ ἐθνικὴν ἀστυνομι-

Ἀστυφύλαξ τῆς ἐθνικῆς ἀστυνομίας ἐρχόμενος διὰ τοῦ ραδιοτηλεφώνου εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κέντρου.

Ἀριστερὰ μοτοσυκλεττιστὴς τῆς ἐθνικῆς ἀστυνομίας καὶ δεξιὰ περιπολικὸν αὐτοκίνητον διὰ τὴν ἐπέμβασιν ἐπὶ τῶν αὐτοκινητιστικῶν ἀτυχημάτων.

κὴν ὑπηρεσίαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν. Εἷς ἀστυνομικὸς τῆς ἐθνικῆς ἀστυνομίας ἀντιστοιχεῖ εἰς 10.000 κατοίκους. Εἰς τὴν Στοκχόλμην-πρωτεύουσαν τῆς Σουηδίας—λειτουργοῦν ἐθνικὰ ἀστυνομικὰ ἱνστιτοῦτα, τὰ ὁποῖα ἐκπαιδεύουν καὶ παρέχουν τεχνικὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῶν νομῶν. Τὸ τεχνικὸν ἀστυνομικὸν ἱνστιτοῦτον τῆς Στοκχόλμης μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκπαιδεύει ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους καὶ εἰδικεύει τούτους εἰς τὴν τεχνικὴν ἐγκληματολογικὴν ἔρευναν. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἱνστιτοῦτον τηρεῖται σύγχρονον ἐγκληματολογικὸν ἀρχεῖον δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ἐκδίδεται ἐπίσης ὑπ' αὐτοῦ ἐγκληματολογικὸν δελτίον πληροφοριῶν. Ἡ τεχνικὴ καὶ πρακτικὴ ἀστυνομικὴ ἐκπαίδευσις γίνεται εἰς τὴν ἐν Στοκχόλμῃ ἀστυνομικὴν σχολὴν ὡς καὶ εἰς 6 παραρτήματα ἄλλων πόλεων. Ἡ ἐν λόγῳ ἐθνικὴ σχολή, ἐκτὸς τῆς κανονικῆς ἐκπαιδεύσεως, παραδίδει μαθήματα εἰς 4 γκρούπ μετεκπαιδευομένων ἀστυφυλάκων, ἀρχιφυλάκων καὶ ἀξιωματικῶν εἰς σύγχρονα συστήματα καὶ τεχνικὰ μέσα.

Ἐθνικὸν χημεῖον: Τὸ χημεῖον τοῦτο, ἐξωπλισμένον μὲ ἐπιστημονικὸν ὑλικὸν καὶ πλαισιωμένον ἀπὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, προβαίνει εἰς ἐξετάσεις τῶν ἐγκληματολογικῶν ὑποθέσεων καὶ ἄλλων.

Δ. ΛΙΟΝΤΟΣ

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Civile», κατὰ μετάφρασιν
Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἡ ἐπαγγελματικὴ σταδιοδρομία εἶναι καρπὸς σειρᾶς ἐπιτυχιῶν καὶ ἐνίοτε ἀποτυχιῶν. Διὰ νὰ εἶναι λαμπρὸς ἕνας ὑπάλληλος δὲν πρέπει αἱ ἐπιτυχίαι του νὰ ὑπερβαίνουν ἕνα μέσον ὅρον, ὅστις νὰ εἶναι καθησυχαστικὸς διὰ τοὺς ζηλοτύπους, οἱ ὁποῖοι βασίζονται περισσότερον εἰς τὴν τύχην καὶ τὰ μέσα ἄτινα δύνανται νὰ διαθέσουν, παρὰ εἰς τὴν ἀξίαν των.

Ἡ σταδιοδρομία τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ τῶν Παρισίων M. Papon, ἀποτελοῦσα ἐξαίρεσιν, ἤρχισε καὶ συνεχίζεται μὲ ἐπιτυχίας εἰς τὴν Ἀλγερίαν, τὸ Μαρόκον καὶ τὴν Γαλλίαν. Αἱ πλέον δύσκολοι, ἀκόμη καὶ δραματικαὶ περιστάσεις, τοῦ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ τὰς ἱκανότητάς του.

Μετὰ τὴν τελευταίαν παγκόσμιον σύρραξιν πολλὰ ἔθνη, ἰδίως αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία, ἀπεφάσισαν νὰ ὀργανώσουν τὴν προστασίαν τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ παράδειγμα τῶν δυνάμεων αὐτῶν ἠκολούθησαν καὶ ἄλλαι χῶραι καὶ τέλος ἡ Γαλλία ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀσχοληθῇ μὲ τὸ πρόβλημα αὐτό, τὸ ὁποῖον ἐνέχει ζωτικὴν σημασίαν διὰ τὴν χώραν.

Ὅτε συνεστήθη ἡ «ἐθνικὴ ὑπηρεσία πολιτικῆς προστασίας» κατέστη ἀναγκαία ἡ ὀργάνωσις τῆς «ἐπαρχιακῆς ὑπηρεσίας» τῆς περιοχῆς, τοῦ Σηκουάνα. Διὰ τῆς ἀπὸ 22 Ἰουλίου 1952 ἀποφάσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας καθωρίζετο ἡ ὀργάνωσις τῆς ἐπὶ «τόπου αὐτοπροστασίας», ἐνῷ ὁ νομάρχης τοῦ Σηκουάνα εἶναι ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῆς «προστασίας δι' ἀραιώσεως».

Ἦτο συνεπῶς ἐπίκαιρον νὰ ἐκτεθοῦν αἱ ἀπόψεις τοῦ M. Papon ἐπὶ τῶν σοβαρῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα τοῦ ἔχουν ἀνατεθῇ.

Ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας M. Papon λέγει, ὅτι κατ' ἀρχὴν ἡ δρᾶσις τῆς «ὑπηρεσίας τῆς ἐπὶ τόπου προστασίας» συνίστατο εἰς τὴν συγκέντρωσιν παντὸς ὅ,τι ἀπέμενεν ἐκ τῆς παλαιᾶς ὑπηρεσίας «παθητικῆς ἀμύνης» καὶ τὴν σύνταξιν ἑνὸς συγχρόνου σχεδίου. Κατ' ἀρχὴν ἀποκατεστάθη τὸ δίκτυον συναγερμοῦ, τὸ ὁποῖον περιελάμβανε 243 σειρήνας. Ἀκολούθως ἐγκατεστάθη ἕνα νέον σύστημα κεντρικῆς διοικήσεως. Τώρα, πιέζοντας ἕνα κομβίον εἶναι δυνατὸν νὰ δοθῇ ὁ συναγερμὸς ἐντὸς τεσσάρων δευτερολέπτων εἰς ὅλην τὴν περιοχὴν τῶν Παρισίων. Καθ' ἕκαστον μῆνα γίνονται δοκιμαὶ διὰ τὴν διαπίστωσιν τῆς καλῆς λειτουργίας τοῦ συστήματος συναγερμοῦ. Αἱ λιποθυμίαι, αἱ ὁποῖαι συμβαίνουν ἀναποφεύκτως παρὰ τὰς συνεχεῖς προσπαθείας διαφωτίσεως, ἔχουν μειωθῇ κατὰ δύο φορὰς ἐκείνων αἱ ὁποῖαι συνέβαινον κατὰ τὴν περίοδον 1939—1945.

Εἰς παρατήρησιν τοῦ δημοσιογράφου Henry Clerisse ὅτι αὐτὸ εἶναι ἕνα καλὸν ἀποτέλεσμα, ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας M. Papon ἀπαντᾷ : «βεβαίως, ἀλλ' ἐλπίζομεν νὰ μειωθῇ ἀκόμη τὸ ποσοστὸν τῶν τεχνικῶν αὐτῶν ἀτυχημάτων, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὴν εὐαισθησίαν ἥτις προκαλεῖται ἐκ τῶν ὀργάνων αὐτῶν». Ἀκολούθως, λέγει, ὅτι ἔγινε καταγραφὴ τῶν ὑπαρχόντων καταφυγίων, καὶ ὑπογείων χώρων, οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται εἰς 50.000 περίπου διὰ τὴν περιοχὴν τοῦ Σηκουάνα, καὶ ἐγένετο ἀκριβέστερος ὑπολογισμὸς τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ προστατευθοῦν ἐντὸς αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου εἰδικοὶ μηχανικοὶ ἐξήτασαν τὴν στερεότητα τῶν παλαιῶν καταφυγίων καὶ ὑπέδειξαν τὰς ἀναγκαίας διαρρυθμίσεις. Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ κατασκευάσουν νέα καταφύγια, ἐχορηγήθησαν αἱ αἰτηθεῖσαι πιστώσεις, καὶ κατεσκευάσθησαν δύο μεγάλα δημόσια καταφύγια, ἕνα εἰς τὴν πύλην Λιλὰς καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀγορὰν Σαὶντ—Ὀνορέ.

Συνεχίζων τὴν συνέντευξίν του ὁ M. Papon λέγει, ὅτι ἔχουν γίνει μελέται διὰ

τὴν κατασκευὴν ὑπογείων σταθμῶν αὐτοκινήτων (garages), οἱ ὁποῖοι ἐν καιρῷ πολέμου θὰ χρησιμεύσουν ὡς καταφύγια. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν σχεδίων αὐτῶν συναντᾷ δυσκολίας ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐλλείψει καταλλήλων θέσεων καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐλλείψει σοβαρῶν πιστώσεων, αἵτινες εἶναι ἀπαραίτητοι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν τεραστίων δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἀκολούθως, λέγει, κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον, ἡ ὑπηρεσία πολιτικῆς ἀμύνης ἔγινε «νομαρχιακὴ διεύθυνσις» καὶ κατὰ τὸ 1955 ἤρχισεν ἡ χερσαία ὀργάνωσις τῆς «πολιτικῆς προστασίας» καὶ ἐν συνεχείᾳ συνετάγη ἐν σχέδιον ὀργανώσεως προσωπικοῦ. Διὰ νομαρχιακῆς ἀποφάσεως προβλέπεται ἕνας διοικητὴς «πολιτικῆς προστασίας» (πολιτικῆς ἀμύνης) δι' ἕκαστον διοικητικὸν τομέα (ἀστυνομικὰ διαμερίσματα, τμήματα καὶ σταθμούς) εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ὁποίων θὰ ὑπαχθοῦν 50.000 συνοικιοφύλακες, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴν μὲ τὸ κοινόν. Δι' ἄλλης νομαρχιακῆς ἀποφάσεως ἀπεφασίσθη ἡ συγκρότησις μιᾶς ὁμάδος διασώσεως κατ' ἀστυνομικὸν διαμέρισμα. Τέλος, μία νέα ἀπόφασις καθορίζει τὴν σύστασιν ἑνὸς «νομαρχιακοῦ κέντρου ἐκπαιδεύσεως», προοριζομένου διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ. Εἰς τὸ πρῶτον τμῆμα τοῦ κέντρου αὐτοῦ διδάσκονται μαθήματα αὐτοπροστασίας καὶ εἰς τὸ δεύτερον παροχῆς Α' βοηθειῶν, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων γίνονται αὐστηραὶ ἐξετάσεις. Ἡ ἐκπαίδευσις γίνεται εἰς τέσσαρας ἐκπαιδευτικὰς περιόδους κατ' ἔτος. Μετὰ τὸ 1953, ἐχορηγήθησαν 10.000 πτυχία.

Εἰς ἄλλην ἐρώτησιν, ὁ διευθυντὴς τῆς Παρισινῆς ἀστυνομίας δίδει ἕναν ἀπολογισμὸν τοῦ ἐπιτελεσθέντος κατὰ τὸ 1959 ἔργου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας του καὶ λέγει ὅτι προσέφερον ἐθελοντικῶς τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὴν πολιτικὴν ἄμυναν ἔφεδροι ἀξιωματικοί, δημόσιοι ὑπάλληλοι, μηχανικοί, οἱ ὁποῖοι, ἀναλόγως τῶν γνώσεων των, ἐτοποθετήθησαν ὡς στελέχη τῶν ὁμάδων πολιτικῆς ἀμύνης. Ἐπιστρατεύομεν καὶ ἄλλους ἐθελοντὰς διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν μικρῶν ὁμάδων πολιτικῆς ἀμύνης καὶ τῶν τοιούτων τῶν συνοικιοφυλάκων τῆς περιοχῆς τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Σηκουάνα. Εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ὑπὸ ὀργάνωσιν ὁμάδας παροχῆς Α' βοηθειῶν, μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ «ἐρυθροῦ σταυροῦ», ἔχουν ὁρισθῇ ἤδη οἱ τοπικοὶ διοικηταὶ τούτων. Ἐν τούτοις, θὰ εἶναι πάντοτε εὐμενῶς δεκταὶ οἱαιδήποτε ἐκδηλώσεις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν, τόσον σήμερον ὅσον καὶ αὔριον. Δὲν θὰ ἔχωμεν ποτὲ ἀρκετὸν προσωπικὸν διὰ τὰς ὁμάδας παροχῆς Α' βοηθειῶν.

Εἰς τὸν τομέα τῆς πολιτικῆς ἀμύνης, συνεχίζει ὁ Papon, δέον νὰ ὑποσημειωθῇ ἡ ἐξέχουσα θέσις τὴν ὁποίαν καταλαμβάνει τὸ σύνταγμα πυροσβεστῶν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς πολιτικῆς ἀμύνης. Πράγματι, ἐν περιπτώσει συρράξεως, τὸ πῦρ τὸ ὁποῖον θὰ προκληθῇ ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν μιᾶς συγχρόνου βόμβας, ἔστω καὶ ἂν αὕτη δὲν εἶναι ἀτομική, ἀποτελεῖ ἕναν ἐκ τῶν πλέον σοβαρῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους πρέπει κανεὶς νὰ φοβῆται. Ἐὰν δὲν καταπολεμηθῇ ἀμέσως καὶ μὲ τὰ κατάλληλα μέσα, δύναται νὰ μεταδοθῇ καὶ νὰ προκαλέσῃ καταστροφὰς ἐπὶ μιᾶς ἐκτεταμένης περιφερείας, αἵτινες θὰ καταλήξουν εἰς τὴν τελείαν καταστροφὴν ἑνὸς συγκροτήματος κτιρίων ἢ καὶ ὁλοκλήρου συνοικίας ἀκόμη. Ὀφείλομεν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι, διὰ μίαν ἀποτελεσματικὴν ἐπέμβασιν, τὰ μέσα τῆς εἰρηνικῆς περιόδου ἂν καὶ εἶναι ἐξαίρετα εἶναι ἀκόμη ἀνεπαρκῆ. Ἔχει συνταχθῇ σχέδιον διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ συντάγματος ἐν καιρῷ πολέμου, διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἡ σημαντικὴ αὔξησις τῶν ὑπ' αὐτοῦ διατιθεμένων μέσων καὶ ὑλικοῦ. Ἤδη ἡ ἐθνικὴ ὑπηρεσία πολιτικῆς ἀμύνης ἔχει χορηγήσει εἰς τὸ σύνταγμα ἕνα μέγα μέρος τοῦ προβλεπομένου ὑλικοῦ.

Ἀκολούθως, ὁ M. Papon ὁμιλῶν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν λέγει, ὅτι δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ πολιτικὴ ἄμυνα ἄνευ προηγουμένης ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀσκήσεως. Ἀπὸ τοῦ 1955 καὶ ἐντεῦθεν ἔχουν γίνει κατ' ἔτος πολλαὶ ἀσκήσεις μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων ὑπηρεσιῶν, ἰδίως τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας, τοῦ συντάγματος πυροσβεστῶν, τοῦ ἐρυθροῦ σταυροῦ, τῶν ὁμάδων παροχῆς Α' βοηθειῶν καὶ τε-

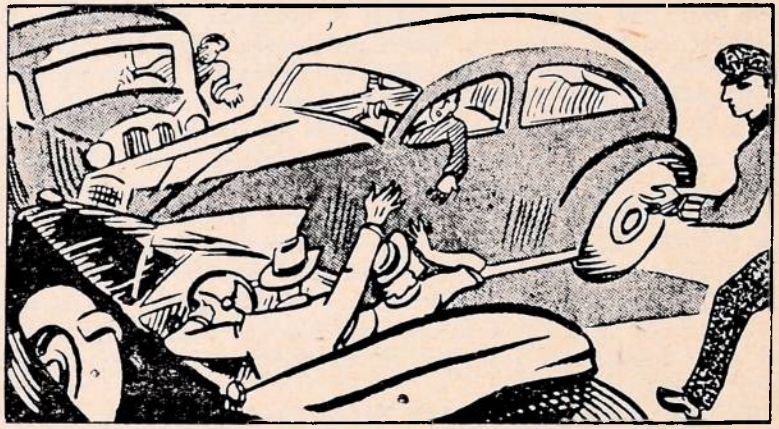
χνικῶν ὀργανώσεων. Αἱ ἀσκήσεις αὐταὶ ἐν τῷ συνόλῳ των διεξήχθησαν ὑπὸ ἱκανοποιητικοὺς ὅρους καὶ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν ἐφαρμογῆς συντονισμένων σχεδίων δράσεως, διὰ τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀντιμετώπισις διαφόρων εἰδῶν καταστροφῶν καὶ ἐνδεχομένων κατακλυσμῶν.

Τέλος, ὁ M. Papon, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζήτημα τῆς προστασίας ἐναντίον τῆς ραδιενεργείας λέγει, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1957 ἔχει ἐκδοθῇ μία ἀπόφασις, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἡ ὑποχρέωσις εἰς τοὺς κατόχους ραδιενεργῶν ὑλικῶν νὰ κάμουν σχετικὴν δήλωσιν, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ ἐπίβλεψις τούτων ὑπὸ τῶν εἰδικῶν τοῦ συντάγματος πυροσβεστῶν καὶ τοῦ δημοτικοῦ ἐργαστηρίου. Ἐπὶ πλέον, ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἔτους συνεστήθη μία ἐπιτροπὴ συντονισμοῦ τῶν μέτρων προστασίας ἐναντίον τῆς ραδιενεργείας. Ἡ ἐπιτροπὴ αὐτή, ἥτις ἀποτελεῖται ἀπὸ εἰδικοὺς τῆς νομαρχίας τοῦ Σηκουάνα καὶ τῆς ἀστυνομίας, προεδρεύεται ὑπὸ τῶν διευθυντῶν τῆς πολιτικῆς ἀμύνης καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ κέντρου.

Αὐτή εἶναι, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἡ παροῦσα ὀργάνωσις τῆς πολιτικῆς ἀμύνης εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας. Ἔχει ἐπιτευχθῇ αὕτη μὲ περιωρισμένα μέσα καὶ ἐλαχίστας πιστώσεις, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ σοβαροῦ ρόλου αὐτῆς, χάρις εἰς τὴν πλήρη ἀφοσίωσιν τῶν ὑπευθύνων στελεχῶν καὶ τὴν καλὴν θέλησιν τῶν ἰδιωτικῶν ὀργανώσεων καὶ τοῦ ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ὀφείλω νὰ ἐκφράσω δημόσιον ἔπαινον. Ἐν συμπεράσματι, λέγει ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας τῶν Παρισίων, δέον εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον νὰ ἐκτιμηθῇ κατ' ἀξίαν ἡ πολιτικὴ ἄμυνα, ἥτις κατέχει ἀξιόλογον θέσιν εἰς τὸ σύστημα ἀμύνης τῆς χώρας. Ἐκ τῆς καλῆς λειτουργίας της ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιχείρησις «ἐπιβίωσις» τὴν ὁποίαν αἱ περιστάσεις μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ προβλέπωμεν. Δέον ὅπως ἡ πολιτικὴ ἄμυνα ἐνισχυθῇ διὰ μέσων, προσωπικοῦ καὶ ὑλικοῦ, τὰ ὁποῖα τῆς λείπουν ἀκόμη. Μέχρι τώρα ἔχει γίνει τὸ πρῶτον βῆμα εἰς τὸν τομέα αὐτὸν διὰ τοῦ τελευταίου διατάγματος, τὸ ὁποῖον καθορίζει τὰ τῆς ὀργανώσεως αὐτῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι διὰ τῆς χορηγήσεως τῶν αἰτηθεισῶν πιστώσεων θὰ ὁλοκληρωθοῦν τὰ ληφθέντα μέτρα.

Γ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

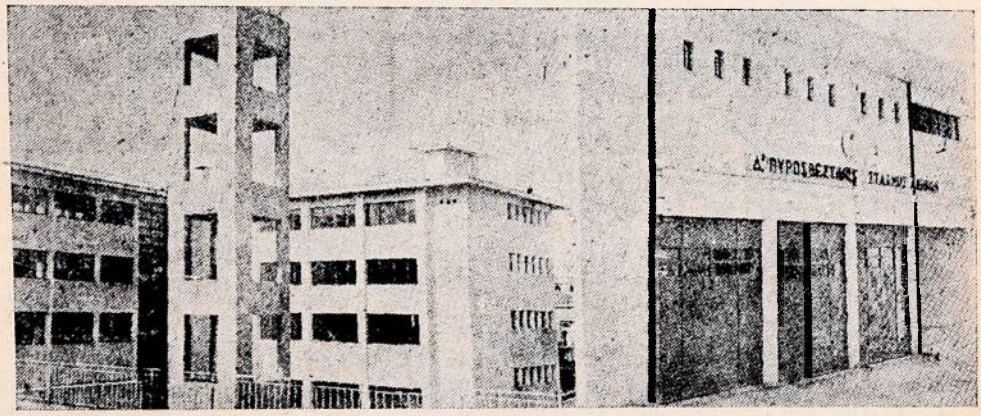
Ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν σᾶς συμβῇ, πρέπει νὰ μένετε κύριοι τοῦ ἑαυτοῦ σας. Μὴν ἀρχίζετε τὶς φιλονικίες μὲ τοὺς ἄλλους ὁδηγοὺς καὶ μὴ ζητᾶτε νὰ λύσετε τὶς διαφορές σας μὲ βρισιές, γιατὶ δὲν θὰ κερδίσετε τίποτε, παρὰ μόνον θὰ συγκεντρώσετε τοὺς περιέργους ποὺ θὰ γελοῦν εἰς βάρος σας.

ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟΙ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Δημοσίευμα εἰς ἐφημερίδα «Ἔθνος», τῆς 22-2-60, τοῦ κ. **ΣΠ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Ἡ πλήρης ἀναδιοργάνωσις καὶ ἀποκέντρωσις τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς πρωτευούσης, συντελεῖται μὲ γοργὸν ρυθμὸν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Ν. Μπουραντᾶ, παλαιοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἄλλοτε εἰς τὸ ἐνεργητικόν του τὴν ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργίαν τοῦ μηχανοκινήτου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὸν τελευταῖον πλουτισμὸν τῆς πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας μὲ τὰ τελειότερα μηχανήματα ποὺ ὑπάρχουν, τὸ μόνον της τρωτὸν σημεῖον ἦτο ἡ ἀφόρητος συγκέντρωσις αὐτῆς ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Τὰ περισσότερα ὀχήματα καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ τὸ εἶχεν ὁ κεντρικὸς ἢ πρῶτος πυροσβεστικὸς σταθμὸς Ἀθηνῶν καὶ ἐλάχιστα ὀχήματα καὶ μίαν μικρὰν δύναμιν μόνον ὁ δεύτερος σταθμὸς τῆς Βάθης. Ὑπῆρχε βέβαια καὶ ὁ τρίτος πυροσβεστικὸς σταθμὸς τοῦ ἀερολιμένος Ἑλληνικοῦ, ἀλλὰ τὰ ὀχήματα τοῦ τελευταίου δὲν ἐπετρέπετο οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου διὰ κατάσβεσιν ἐξωτερικῆς πυρκαϊᾶς, διότι χρησιμεύουν δι' ἄμεσον ἐπέμβασιν εἰς τὰ προσγειούμενα ἢ ἀπογειούμενα ἀερο-

Ἀριστερά: Πενταόροφον κτίριον τοῦ Α' πυροσβεστικοῦ σταθμοῦ εἰς τὴν πλατεῖαν Ἡρώων τοῦ Ψυρρῆ. Δεξιά: Ὁ Δ' πυροσβεστικὸς σταθμὸς εἰς τοὺς Ἀμπελοκήπους.

πλάνα, ἐν περιπτώσει ἀναφλέξεως κινητῆρός των ἢ τῆς ἀποθήκης τῆς βενζίνης των. Ἀλλὰ μὲ αὐτὴν τὴν διάρθρωσιν τὰ ὀχήματα καὶ τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου πυροσβεστικοῦ σταθμοῦ ἔπρεπε νὰ διανύσουν μεγάλας ἀποστάσεις διὰ νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὰ πέρατα τῶν ἀκραίων συνοικισμῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν προαστείων ἀκόμη καὶ ἡ διέλευσις αὐτῶν διὰ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως τὰς ὥρας τῆς μεγάλης κινήσεως καὶ τῆς συμφορήσεως τῆς κυκλοφορίας καθίστατο προβληματική.

Αὐτὸν τὸν συγκεντρωτικὸν πληθωρισμὸν τοῦ πρώτου πυροσβεστικοῦ σταθμοῦ τῆς ὁδοῦ Μουρούζη, εἰς τὸν ὁποῖον ἀπὸ μικρὸ παιδάκι ἐνθυμοῦμαι τὸν παμπάλαιον πυροσβεστικὸν λόχον μὲ τὰς ἀρχικὰς δύο χειροκινήτους ἀντλίας του, αἱ ὁποῖαι ἐπήγαιναν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς μὲ ἄλογα ἀκολουθούμενα ἀπὸ μερικὰ ἱπποκίνητα βυτία, κάθε ἕνα τῶν ὁποίων χωροῦσε καμμιὰ πεντακοσαριὰ κιλὰ νερό, τὰς δύο ἀτμοκινήτους ἀντλίας, ποὺ ἤθελαν μισὴ ὥρα γιὰ νὰ ἀνάψουν καὶ νὰ παραγά-

γουν ἀτμό γιὰ τὴν λειτουργίαν των, μὲ κίνδυνο νὰ ἀποτεφρωθοῦν ἐν τῷ μεταξὺ ὁλόκληρα τετράγωνα καὶ τὰς αὐτοκινήτους τελευταῖα, μὲ τὰ αὐτοκίνητα ἐπίσης βυτιοφόρα ἀπὸ τοῦ 1917 καὶ ἐντεῦθεν, αὐτὸν τὸν συγκεντρωτικὸν πληθωρισμὸν ἦλθε νὰ καταργήσῃ τὸ νέον πρόγραμμα τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς πρωτευούσης, τὸ ὁποῖον τίθεται τμηματικῶς εἰς ἐφαρμογήν. Μὲ εἰδικὸν νόμον παρεχωρήθη εἰς τὸ κράτος πρὸς ἄλλην ἐκμετάλλευσιν ἢ πρὸς ἐκποίησιν ὅλος ὁ τεράστιος χῶρος τῆς ὁδοῦ Μουρούζη, ὅπου εἶναι σήμερα αἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ πρώτου κεντρικοῦ πυροσβεστικοῦ σταθμοῦ, ἡ σχολὴ τῶν πυροσβεστῶν καὶ τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καὶ τὸ κράτος ἀνέλαβε νὰ κατασκευάσῃ νέα κτίρια καὶ ἐπαρκεῖς συνοικιακούς, πλέον σταθμούς, ἀνταποκρινομένους πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης.

Καὶ τὴν 1ην τρέχοντος μηνὸς ἐτέθη ὅλως ἀθορύβως εἰς λειτουργίαν ὁ Δ′ πυροσβεστικὸς σταθμός, κτισθεὶς ἐπίτηδες γι' αὐτὴν τὴν δουλειὰ εἰς τὴν ὁδὸν Μεσσηνίας 40, εἰς τὸ τέρμα Ἀμπελοκήπων, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξυπηρετῇ ὅλας τὰς πρὸς βορρᾶν τῶν Ἀμπελοκήπων συνοικίας καὶ προάστεια μέχρι Δροσιᾶς, Φραγκοκλησιᾶς, Ἁγίας Παρασκευῆς καὶ συνοικισμοῦ Γκύζη, καὶ ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ καλῆται μὲ τὰ τηλέφωνα 662–258 ἢ 663–444. Σὲ εἴκοσι μέρες τίθεται σὲ λειτουργία ὁ Ε′ πυροσβεστικὸς σταθμός, ὁ ὁποῖος θὰ ἐγκαταστα θῇ εἰς ἕνα ὁλοκαίνουργιο, καὶ αὐτός, κτίριο, ποὺ ἀνηγέρθη εἰδικῶς γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ στὴν Ἁγία Ἐλεοῦσα καὶ ποὺ θὰ περιλάβῃ περιοχὲς ἀπὸ τὴν Καλλιθέα ἕως τὴν Γλυφάδα. Ἄλλος σταθμός, ὁ ΣΤ′, θὰ ἀρχίσῃ νὰ κτίζεται εἰς τὴν Νέα Φιλαδέλφεια γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅλους τοὺς συνοικισμοὺς ἀπὸ Πατήσια ἕως Μενίδι. Ἐπίσης κτίζεται νέα εἰδικὴ σχολὴ διὰ τοὺς πυροσβέστας εἰς τὸ Χαλάνδρι ἐπὶ εἰδικῶς ἀγορασθέντος οἰκοπέδου ὅπου θὰ ἐκπαιδεύωνται οἱ πυροσβέσται ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅπου ἴσως θὰ λειτουργήσῃ καὶ ἄλλος σταθμὸς πυροσβεστικός, ὁ Ζ′ κατὰ σειράν.

Καί ὁ πρῶτος; Μὰ ὁ πρῶτος κτίζεται τώρα καὶ ἀποπερατοῦται σὲ λίγους μῆνες σὲ ἕνα πενταόροφο κτίριο, ἐπίτηδες κτισμένο γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἰς τὴν πλατεῖαν Ἡρώων Ψυρρῆ. Ἐκεῖ θὰ μεταφερθῇ ἀπὸ τὴν πλατεῖα Μουρούζη, ὁ πρῶτος πυροσβεστικὸς σταθμὸς Ἀθηνῶν μὲ τὰ πολλά του ὀχήματα ὁ ὁποῖος, τρόπον τινά, θὰ εἶναι καὶ ἡ στοργικὴ μητέρα τῶν συνοικιακῶν σταθμῶν.

Κάθε συνοικιακὸς σταθμὸς θὰ διαθέτῃ, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀπὸ μίαν ἔξοδον ἐκ τριῶν πυροσβεστικῶν μηχανημάτων καὶ θὰ ἔχῃ καὶ ἕνα τέταρτον ἐφεδρικὸν διὰ δευτέραν ἔξοδον. Ἂν ὅμως ἡ συνοικιακὴ ἢ ἡ προαστειακὴ πυρκαϊὰ εἶναι πολὺ μεγάλη, θὰ ἐξαποστέλλεται ἀμέσως ἐνίσχυσις ἀπὸ τὸν Α′ κεντρικόν πυροσβεστικὸν σταθμὸν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ πολλὰς ἐξόδους ἀπὸ τρία μηχανήματα ἑκάστην. Εἰς τὸ πενταόροφον αὐτὸ κτίριον τῆς πλατείας Ἡρώων θὰ στεγασθοῦν καὶ ἡ διοίκησις τῶν πυροσβεστικῶν σταθμῶν Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἀρχηγεῖον τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος.

Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Καλαντζῆς, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλονται ὅλη ἡ νομοθεσία καὶ ὅλη ἡ ἀναδημιουργία τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος, κατορθώσῃ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σύναψιν δανείων, οὕτως ὥστε καί ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ ἡ Χωροφυλακὴ νὰ ἀποκτήσουν ἰδιόκτητα κρατικὰ κτίρια διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν των καὶ τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων. Διότι ἐὰν τὸ κράτος διαθέσῃ τὰ ἐνοίκια μιᾶς δεκαετίας, θὰ ἔχῃ ἰδικά του κτίρια καὶ θὰ ἀπαλλαγῇ μελλοντικῶς τῆς καταβολῆς ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν.

ΣΠΥΡΟΣ ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

Ἐκδρομὴ τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων στοὺς Δελφούς

Ὑπὸ δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. **Κ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ**

Δελφοί!... 30 Ἀπριλίου 1960.

Ἡ εὐωδιὰ τῆς ἄνοιξης μᾶς ἀγκαλιάζει χαρούμενα ἐτούτη τὴ μέρα. Τὰ τιτιβίσματα τῶν πουλιῶν, ποὺ παιχνιδίζουν ἀνάμεσα στὶς φυλλωσιὲς τῶν δένδρων τῆς Σχολῆς, ἠχοῦν στ' αὐτιά μας σὰν νότες ἀπὸ κάποιο κεφάτο τραγουδάκι. Ἡ αὐγούλα ρόδισε πιὰ κι' οἱ χρυσὲς ἀχτῖδες της φωτίζουν τὰ γελαστὰ πρόσωπά μας.

Εἶναι ἀσυνήθιστο λιγάκι τὸ σημερινὸ θέαμα τῆς Σχολῆς μας. Κι' ὅμως εἶναι φανερό. Στὰ μάτια ὅλων μας λαμπυρίζει μιὰ λάμψι, ποὺ ὅσο περνᾶ ἡ ὥρα μεγαλώνει, γίνεται πιὸ ἔντονη, ἐκδηλώνεται μὲ γέλια, μὲ χαρά.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀστυνομικῆς Σχολῆς κ. Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκης μετὰ τῶν δοκίμων Ἀρχιφυλάκων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των εἰς Δελφούς.

Ἦταν τώρα κάμποσες μέρες ποὺ μάθαμε πὼς θὰ πηγαίναμε ἐκδρομὴ στοὺς Δελφούς, κι' ὅσο πλησίαζε ἡ μέρα τόσο καὶ μεγάλωνε ὁ ἐνθουσιασμός μας.

.....

Ἐνθουσιασμός; Μὰ αὐτὸ δὲν εἶναι ἐνθουσιασμός. Εἶναι παραλήρημα χαρᾶς. Αὐτὸ τὸ γέλιο, τὸ ἀνεξάντλητο κέφι ἔχει φθάσει τώρα στὸ ἀποκορύφωμά του, καθὼς τὸ πούλμαν καταβροχθίζει ἀχόρταγα τὰ χιλιόμετρα ἀφήνοντας πίσω του μὲ μεγάλη ταχύτητα μέρη γνωστά, συνηθισμένα. Οὔτε κἂν τὰ προσέχουμε.

Ἡ λέξι «ΔΕΛΦΟΙ» μᾶς ἀναστάτωσε τόσο, ποὺ ὅλοι μας θέλαμε νὰ μεταφερθοῦμε ὅσο μποροῦσε πιὸ γρήγορα σ' ἕνα κόσμο παληό, σὲ μιὰ ἄλλη ἐποχή, νὰ ζήσουμε τὴ μαγεία τοῦ παρελθόντος. Τὸ ζητούσαμε αὐτὸ τουλάχιστο γιὰ σήμερα.

Κι' ἡ φαντασία μας πρόθυμη δὲν ἄργησε νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμία μας αὐτή. Δὲν ζητοῦσε παρὰ μόνο τὸ ἱδανικὸ φόντο, τὸ κατάλληλο παλκοσένικο ποὺ πάνω του θὰ ἔστηνε τὰ ντεκὸρ ἐκεῖνα, ποὺ θὰ μᾶς ἔκαναν νὰ ξεχάσουμε τὸ τώρα, τοὺς ἴδιους τοὺς ἑαυτούς μας. Κι' ὅλα τὰ εἴδαμε ὅπως τὰ φανταστήκαμε, μὲ τὸ μάτι τῆς ψυχῆς μας, χάρις στὸ ξεναγό μας, τὸν κύρ-Κώστα.

Καθὼς ἄνοιξε ἡ ὁμιχλώδης αὐλαία τῶν περασμένων, προβάλλουν ἐμπρός μας μορφὲς παληὲς μὲ τὶς πολύχρωμες φορεσιές τους, ἱππότες μὲ πανοπλίες ποὺ ἀστράφτουν στὴν λάμψι τοῦ ἥλιου. Στ' αὐτιά μας ἠχοῦν χαρμόσυνες καμπάνες καὶ κλαγγὲς ὅπλων, ἀκόμη κι' οἱ φωνὲς τῶν σκοπῶν πάνω στὸν «περίδρομο». Καὶ τὰ ντεκὸρ παρουσιάζουν τὴν Μονὴ τοῦ Δαφνιοῦ. Παντοκράτορας! Γέννησι τοῦ Χριστοῦ! Εὐαγγελισμός! ψηφιδωτὰ ἀφθάστου τέχνης, ποὺ δημιουργοῦν μιὰ παράξενη ὁμορφιὰ ἀνάμεσα στὸ πράσινο τοπίο, ποὺ μιλᾶνε τόσο δυνατὰ στὴ ψυχή μας.

Πιὸ πέρα, μέσα ἀπὸ μάρμαρα λευκά, ξεπηδᾶνε μελαγοπρεπεῖς ναοὶ ἀφιερωμένοι στὴ θεὰ Δήμητρα κι' ἡ ἀτμόσφαιρα γεμίζει μὲ μιᾶς ἀπ' τὶς παράξενες φωνὲς καὶ τὰ τραγούδια τῶν προσκυνητῶν τῶν Ἐλευσινίων Μυστηρίων, ποὺ χορεύουν γύρω ἀπ' τὸ «Καλλίχορο φρέαρ».

Καὶ τὸ πούλμαν συνεχίζοντας περνάει ἀνάμεσα ἀπὸ πεῦκα καὶ λειβάδια. Γλυστράει πάνω σὲ καταπράσινες βουνοπλαγιές, περνάει κάτω ἀπὸ βαθύσκια πλατάνια, πότε ἀνάμεσα καὶ πότε ἀγνάντια σ' ὡραῖα χωριουδάκια, ποὺ οἱ κόκκινες στέγες τῶν σπιτιῶν τους φαντάζουν σὰν παπαροῦνες μέσα στὸ ἀπέραντο πράσινο. Μάνδρα, Κάζα, Ἐρυθρές, Πλαταιές.

Κι' ἡ φωνὴ τοῦ κύρ-Κώστα, τοῦ ὁδηγοῦ μας, μᾶς διακόπτει κάθε τόσο ἐξηγῶντας τὸ κάθε τι ποὺ συναντᾶμε. Στὴ φαντασία μας συγκρούονται μὲ μιᾶς οἱ Μακεδόνες τοῦ Φιλίππου, κάπου κεῖ στὴ Χαιρώνεια, μὲ τοὺς ἱερολοχῖτες. Τὰ χλιμιντρίσματα τῶν ἀλόγων καὶ οἱ ἀλλαλαγμοὶ τῶν στρατιωτῶν συνθέτουν μιὰ τραγικὴ ὑπόκρουσι στὸ δράμα ποὺ παίζεται ἐκεῖ.

Στὴ Θήβα μᾶς καλωσορίζουν ὁ Οἰδίπους, ὁ Πελοπίδας, ὁ Πίνδαρος πλάϊ στὸν πληγωμένο Ἐπαμεινώνδα, ποὺ παρ' ὅλο τὸν πόνο του μᾶς χαμογελᾷ καὶ μᾶς διηγεῖται τὸ τί ἔγινε στὰ Λεύκτρα καὶ στὴν Μαντινεία.

Ἔξοχη ἡ Θήβα, μὲ τοὺς ὡραίους ναούς καὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ κτίρια, ποὺ χάρισε ἡ σμίλη τοῦ Κάναχου, τοῦ Φειδία, τοῦ Πραξιτέλη καὶ ἄλλων. Πλούσιο τὸ Μουσεῖο της σὲ ἔργα ἀφθάστου τέχνης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ ὁμοίωμα τοῦ λέοντος τῆς Χαιρωνείας.

Ξάφνου τὸ τουφεκίδι δυναμώνει. Τὰ γιαταγάνια πέφτουν ἀλύπητα στὰ κεφάλια τῶν Τούρκων, κι' ὁ κύρ-Κώστας συνεχίζει. «Κι' ἔτσι ὁ Ὑψηλάντης, παιδιά, κέρδισε τὴν τελευταία μάχη ἐδῶ στὴν πέτρα καὶ χάρισε τὴ λευτεριὰ στὴν Ἑλλάδα μας, σὲ μᾶς. Ἦταν τότε Σεπτέμβρης τοῦ 1829...». Χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουμε εἴχαμε βρεθῆ κοντὰ στὴ θρυλικὴ Πέτρα. Τὰ «σαράντα παλληκάρια» μᾶς ὑποδέχονται στὴ Λειβαδιὰ καὶ μᾶς φέρνουν στὸ νοῦ θρύλους καὶ δόξες παληές.

Τὸ πούλμαν τώρα, μᾶς φέρνει δίπλα σὲ ψηλὰ βουνά, ποὺ οἱ κορφές τους σμίγουν μὲ τὸν οὐρανό. Κρεμιέται στὶς χαράδρες γιὰ νὰ θαυμάσουμε ἀπὸ κεῖ τὴ μαγεία τοῦ τοπίου, τὰ χωριουδάκια, ποὺ σκόρπια ἐδῶ καὶ κεῖ, πότε σκαρφαλωμένα στὶς βουνοπλαγιές, πότε ἀνάμεσα σ' ἀμπέλια καὶ σὲ λογιῶν-λογιῶν σπαρτά, χρωματίζουν περισσότερο τὸ πράσινο καὶ τρέχει ὅλο τρέχει...

«Ἐδῶ, παιδιά, εἶναι τὸ στενὸ τοῦ Ζεμενοῦ, ἐδῶ... Νὰ ἐδῶ, δεξιά! μας σ' αὐτὴ τὴν πέτρα, ποὖναι στὴ μέση τοῦ στενοῦ ὁ Οἰδίπους σκότωσε τὸν πατέρα του, τὸν Λάϊον. Τὸ πούλμαν μέσα σὲ χαρούμενη ἀτμόσφαιρα συνεχίζει ἀκούραστο, ἐνῶ ἡ φύσι μὲ ξεχωριστὸ γοῦστο ζωγραφίζει συνέχεια μαγευτικὰ τοπία. Βρυσοῦλες μὲ γάργαρα

νερά, πελώρια πλατάνια δίπλα σὲ λυγερὲς λεῦκες. Ἔλατα ποὺ σκαρφαλώνουν—σκαρφαλώνουν ὅλο καὶ πιὸ ψηλά, ἀνάμεσα στὰ χιόνια, γιὰ ν' ἀγγίξουν τὰ σύννεφα.

Μπροστά μας τώρα προβάλλει μεγαλοπρεπής, ἐπιβλητικός, ὑπέροχος ὁ Παρνασσός. Εἶναι ἄγριος σ' ὁμορφιά. Κάπου ἐκεῖ μερικὲς ἐπιδέξιες πινελιές, βαλμένες μὲ πολλὴ τέχνη δημιουργοῦν ἕνα θαῦμα, ἕνα ποίημα... Τὴν Ἀράχωβα. Ὢ! πόση γραφικότητα κρύβει τὸ πανόραμα τοῦτο. Στὴν φαντασία μας γιγαντώνεται ὁ θρυλικὸς Καραϊσκάκης πολεμῶντας σὰν λιοντάρι μὲ τὸ ματωβαμμένο γιαταγάνι καὶ σὰν τελειώνει ἡ μάχη στιβάζει τὰ κεφάλια τῶν ἐχθρῶν σὲ πανύψηλη πυραμίδα.

Τώρα τὸ τοπίο ἁπλώνεται μπροστά μας, σὰν ἀπὸ θεωρεῖο κάποιου θεάτρου καὶ θαυμάζουμε ἀπὸ κεῖ τὴν γαληνεμένη θάλασσα τῶν λιροδένδρων τῆς Ἀμφισσας. Καὶ κεῖ ἀνάμεσα στὶς φυλλωσιές, δίπλα στὸ δρόμο, ἀλλὰ σ'ἀρκετὸ βάθος, φαντάζει ὁ ναὸς τῆς Προναίας Ἀθηνᾶς, ἡ «Μαρμαριά». Δελφοί!.. Τὰ ξεφωνητά, τὰ τραγούδια παύουν μὲ μιᾶς, καθὼς προβάλλουν σ' ἕνα ὑπέροχο φόντο τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως τῶν Δελφῶν. Κυττάζουμε ἐκστατικοὶ τὸ πραγματικὰ εἰδυλλιακὸ τοῦτο μέρος ὅπου ἡ γαλήνη, ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ ἡ μυστικοπάθεια τῶν θρύλων μέσα στὰ γκρεμισμένα ἐρείπια πλημμυρίζει τὴν ψυχή μας μὲ ἱστορικὸ δέος καὶ κατάνυξι. Ὁ Ἀπόλλων δὲν θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ καταλληλότερο περιβάλλον γιὰ νὰ χτίσῃ τὸ ναό του καὶ μαζὶ μ' αὐτὸν μιὰ ὁλόκληρη θρησκεία.

Συνεπαρμένοι πάλι ἀπὸ τὴν φαντασία στεκόμαστε μὲ φόβο κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιβλητικότητα τῶν Φαιδριάδων καὶ παρακολουθοῦμε μὲ ἀγωνία τὸ κυνηγητὸ τῆς Κασταλλίας ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸ πέσιμο τῆς ἄτυχης κόρης. Τώρα τὸ νερὸ τῆς Κασταλλίας πηγῆς δροσίζει κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιο τῶν γέρικων πλατανιῶν της. Ἡ ὡραιότητα τοῦ τοπίου, ἡ ἄγρια φύσι πλάϊ στὸν πολιτισμό, στὴν τέχνη καὶ στὸ πνεῦμα συναρπάζει, γοητεύει.

Ἀνεβαίνουμε μὲ βῆμα ἀργὸ τὴν ἱερὰ ὁδὸ ἀνάμεσα στὰ ἀφιερώματα, ποὺ τὸ μοντὰζ τοῦ ξεναγοῦ τὰ παρουσιάζει μεγαλοπρεπῆ, πλούσια καὶ γεμᾶτα χρῶμα. Βασιλεῖς ἀπὸ ὅλο τὸν κόσμο, πόλεις καὶ ἄρχοντες, ἔδωσαν τὸ πιὸ πολύτιμο δῶρο πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ὥρθωσαν ἀγάλματα πολλά, πάμπολλα «δάσος ἀπὸ ἀγάλματα». Διαβαίνουμε τὸ Βουλευτήριο, τὴν Ἄλω μὲ τὸν πολυγωνικὸ τοῖχο γεμᾶτο ἐπιγραφές.

Μὰ πάνω ἀπ'ὅλα ξεχωρίζει ὁ ρημαγμένος ναὸς τοῦ «Θεοῦ». Ἐκεῖ προστρέχουν οἱ προσκυνηταὶ νὰ πάρουν τὸ χρησμὸ τῆς Πυθίας. Οἱ ἀναθυμιάσεις γιομίζουν τὸ ἐσωτερικὸ του κι' ἡ Πυθία στὸ ἄδυτο τοῦ ναοῦ, πάνω στὸν μαντικὸ τρίποδα, ἀνάμεσα σὲ νεκρικὴ σιγὴ προφέρει τὰ θεόπνευστα λόγια της ποὺ προξενοῦν ἱερὴ φρίκη. Ἐκεῖ στὸ κέντρο τοῦ ναοῦ ὁ ὀμφαλὸς τῆς γῆς, ἀπ' ὅπου ξεπήδησε τὸ πνεῦμα κι' ὁ πολιτισμὸς ποὺ ξαπλώθηκε στὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Τὸ θέατρο, τὸ στάδιο γιομίζουν κόσμο ποὺ χειροκροτεῖ τὸ θέαμα καὶ ζητωκραυγάζει τὸν νικητή.

Στὸ μουσεῖο μᾶς γοητεύει ὁ Ἡνίοχος, θαυμάζουμε τὶς Καρυάτιδες, προσέχουμε τὴν τέχνη τοῦ Ἀντινόου.

Οἱ ἀμφικτυονίες ἦσαν ὁ πρόδρομος τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ τοῦ σημερινοῦ Ο.Η.Ε. Κανεὶς ἀπὸ θεσμοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος δὲν ἐπέδρασε ἐπὶ τοῦ ἤθους καὶ τοῦ ἐθνικοῦ βίου τῶν ἀρχαίων μας προγόνων τόσον, ὅσον ὁ θεσμὸς τῶν Ἀμφικτυονιῶν τῶν Δελφῶν, συνεχίζει ὁ ξεναγός μας, ἐξιστορῶντας τὴ δόξα καὶ τὸ μεγαλεῖο τῶν Δελφῶν.

.....

Ἡ ἡμέρα δροσερὴ καθὼς ἦταν μᾶς προκαλεῖ νὰ τὴν χαροῦμε. Καὶ τὴν χαιρόμαστε ξένοιαστα μὲ γέλια, μὲ φωνὲς μὲ τὸ ὡραῖο Ἀραχωβίτικο κρασὶ καὶ μὲ καλοὺς μεζέδες.

Τὸ πούλμαν ξεκούραστο τώρα μᾶς φέρνει στὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ. Βυθισμένοι σὲ σκέψεις, ἀναπολοῦμε τὰ ὅσα ζήσαμε τούτη τὴ μέρα.

Ὁ ἀνοιξιάτικος ἀέρας μᾶς χτυπᾷ στὸ πρόσωπο δροσερός, μυρωδᾶτος. Βρι-

Ταξιδεύοντας

Ὑπὸ Δ/δος **ΧΑΡΟΥΛΑΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑ**

Ἂν θὲς νὰ δώσῃς τὸν ὁρισμὸ τοῦ ἀνθρώπου θὰ σκεφθῇς πολὺ καὶ θὰ φθάσῃς ἴσως νὰ πῇς πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι μιὰ ἀρχή. Ἡ ἀρχή, θὰ πῇς ἀκόμα πὼς εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ἀρχῆς καὶ τὸ τέλος.

Κι' εἶναι τὸ τέλος, ἡ ἐπιστροφὴ γιὰ τὴν ἀξιολόγηση τῆς πορείας.

Ἔξω ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις σου δὲν θὰ ἔχῃς νὰ δώσῃς ἑρμηνεῖες.

Οὔτε τὴν ἀρχὴ οὔτε τὸ τέλος κρατᾶμε στὴ δύναμή μας. Αὐτὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ μᾶς. Ἡ πορεία, τὰ βήματα εἶναι τὸ δημιούργημά μας.

Κι' εἶναι ὁ νοῦς ποὺ προχωρεῖ κι' εἶναι οἱ αἰσθήσεις ποὺ διεισδύουν κι' εἶναι τὸ συναίσθημα ποὺ πλαταίνει κι' εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἐπιστρέφει. Στὴν ἐπιστροφὴ θὰ ἔρθῃ τὸ γιατί. Θ' ἀναζητήσῃς τὶς ἀφορμές. Μπορεῖ μιὰ ὥρα μοναξιᾶς, μιὰ εἰκόνα, μιὰ νότα μουσικὴ νὰ ἔγιναν τὸ ξεκίνημα. Ὅσο κι' ἂν τὸ δῇς ἀπίθανο ὧρες γιὰ συγκέντρωση καὶ ἀναμέτρηση σοῦ χαρίζει ἕνα ταξίδι. Κι' ὅλο σὲ προβληματίζει μὲ τὶς μορφὲς ποὺ σοῦ ἀποκαλύπτει. Ἡ γνωριμία μὲ τὸ καινούργιο εἶναι πλούσια, τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως, οἱ ἄνθρωποι ποὺ δὲν εἶχες ὑποψιασθῇ, τὰ ἔργα τους ποὺ σ' ἄφησαν ἀδιάφορο, ὅλα μαζεύονται γύρω σου συνωστίζονται νὰ περάσουν στὴ συνείδησή σου νὰ γίνουν παραστάσεις. Κι' ἐσὺ προχωρεῖς μέσα καὶ πέρα ἀπ' αὐτὰ κι' ἑρμηνεύεις τὴν δημιουργία καὶ κάποτε ἐπιστρέφεις καὶ δημιουργεῖς ἐντός σου.

Ὁ χῶρος ποὺ μέσα του θὰ ζήσῃς μιὰ ξένη χώρα δὲν εἶναι πάντα καὶ μόνον ἡ πρωτεύουσά της. Ἴσως μάλιστα ἡ πρωτεύουσα τῶν ἑκατομμυρίων κατοίκων νὰ μὴ σοῦ δώσῃ παρὰ μιὰ μουσειακὴ εἰκόνα παλαιῶν ἐποχῶν, ποὺ ἀνάμεσά τους κινοῦνται ἄνθρωποι ἄσχετοι μὲ τὴν ἱστορία της. Οἱ πρωτεύουσες ἔχουν γίνει διεθνεῖς στὸ ἀνθρώπινο ὑλικό τους καὶ σ' αὐτὸ βοήθησαν τόσο ἡ προσαρμοστικότης τῶν ντόπιων στὸ σύγχρονο παγκόσμιο πνεῦμα, ὅσο καὶ τὸ πλῆθος τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν. Τὸν ἰθαγενῆ τύπο θὰ τὸν ἀναζητήσῃς ἀνάμεσα στοὺς ἁπλοϊκοὺς ἀνθρώπους μιᾶς ἐπαρχίας, ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ποὺ δὲν μπολιάστηκαν, ἀκόμα ἴσως, μὲ τὴν ψυχρότητα καὶ τὴν ἀπάθεια τοῦ κοσμοπολίτη.

Αὐτοὶ λένε θὰ σοῦ ἀνοίξουν τὴν πόρτα μὲ τὴν χαρὰ πὼς ἕνας ξένος τὴν χτύπησε. Λένε πὼς σὲ μερικὰ κράτη ὑπάρχει ἡ ἐκλεκτικὴ φιλοξενία. Μιὰ τέτοια πεῖρα δὲν ἔχω. Ἀντίθετα, θἄλεγα πὼς ἡ στοργὴ ξένων ποὺ ἔτυχε νὰ βρεθῶ στὴ χώρα τους θὰ μοῦ μείνῃ ἀλησμόνητη καὶ εὐεργετικὴ θὰ αἰσθάνωμαι τὴν ἀγάπη τους.

Δὲν μιλῶ οὐγγαρέζικα οὔτε ἡ οὐγγαρέζα ποὺ ἔτυχε νὰ σταματήσω ἤξερε ἑλληνικά, οὔτε ἄλλη γλῶσσα μᾶς ἔφερε σὲ συνενόηση. Τὸ ζεστὸ χαμόγελό της, ὁ

σκώμαστε τώρα στὴ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Σταθήκαμε ἐκστατικοὶ μπρὸς στὴν ὁμορφιὰ καὶ στὴν τελειότητα τῆς τέχνης τῶν Βυζαντινῶν ψηφιδωτῶν. Προσευχηθήκαμε μὲ κατάνυξι, συνεπαρμένοι ἀπὸ τὸ θεῖο.

Ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ αὐτοκινήτου μας ζωηρή, ἔντονη καὶ χαρούμενη πιὰ τώρα δὲν ἄφησε καθένα νὰ θυμηθῇ κακὲς ἀναμνήσεις. Ὅλοι διασκεδάσαμε κι' ὅλοι τραγουδήσαμε. Ὅλοι εἴπαμε τὰ ἀστεῖα καὶ ἀνέκδοτα. Ἡ πλούσια ὁμορφιὰ τῶν Ἑλληνικῶν τοπίων μᾶς γαλήνεψε τὴν ψυχή. Ὅλα ἦταν ὡραῖα κι' εὐχάριστα. Ὅλα μᾶς ἐνθουσίασαν καὶ μᾶς συγκίνησαν. Ἦταν ὡραία αὐτὴ ἡ ἐκδρομή μας, καὶ τόσο καλὰ συνδυασμένο τὸ τερπνὸν μὲ τὸ ὠφέλιμον. Κι' ὅλα αὐτὰ χάρις στὸ πατρικὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ τῶν συνεργατῶν του.

Τὸ νύχτωμα μᾶς βρῆκε στὴ Σχολή, στὸ οἴκημα τῆς δουλειᾶς καὶ τῆς δημιουργίας.

Κ. ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ

τρόπος ποὺ μὲ κράτησε ἀπὸ τὸ χέρι γιὰ νὰ μὲ ὁδηγήσῃ στὸ μουσεῖο ποὺ ζητοῦσα, ἡ λύπη ποὺ ἔνοιωσε μαζί μου σὰν βρήκαμε τὸ μουσεῖο κλειστό, ἀλλὰ καὶ τὸ συντροφικό της περπάτημα ὡς τὴν πλησιέστερη συγκοινωνία γιὰ τὴν ἐπιστροφή μου, ἦταν ἡ μεγαλύτερη ἀποζημίωση γιὰ τὸ κλειστὸ μουσεῖο.

Τέτοιες ἁπλὲς ἀλλὰ γεμᾶτες εὐγένεια κινήσεις συνάντησα σ' ὅλους τοὺς αὐστριακοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ κατέφυγα γιὰ νὰ μὲ ὁδηγήσουν. Μὲ πόση χαρούμενη προθυμία μοῦ ἔδειχναν πάνω στὸ χάρτι τὸ δρόμο. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἡ ἐξυπηρέτηση ποὺ ὑποχρεώνει ὅσο ἡ καλὴ διάθεση νὰ φανοῦν χρήσιμοι.

Δὲν θὰ ξεχάσω τὴν συμπαράσταση ἑνὸς γιουγκοσλαύου, σὰν βράδυ ἔξω ἀπὸ τὸ Βελιγράδι χάσαμε τὸ δρόμο σ' ἕνα δάσος. Χτυπήσαμε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του. Οἱ ἄνθρωποι μᾶς ξαφνιάζουν καὶ μὲ τὴν καλωσύνη ὄχι μόνον μὲ τὶς κακίες τους. Μᾶς ὡδήγησε σ' ἕνα πανδοχεῖο. Νοιώθαμε σὰν παιδιὰ ποὺ τὰ κρατοῦν ἀπὸ τὸ χέρι μὲ σιγουριά.

Πόσο μᾶς ἔφεραν κοντά τους κάποιοι νεαροὶ γερμανοὶ ὅταν, μαθαίνοντας τὴν ἐθνικότητά μας, μὲ πρόσωπο ποὺ φώτισε ἡ χαρὰ καὶ φωνὴ ποὺ ἔγινε τραγούδι, μᾶς κάλεσαν «Athena! Acropolis»!

Ριγήσαμε καθὼς μᾶς πλημμύριζε ἡ δική τους νοσταλγία, τὸ δικό τους φτερούγισμα γιὰ τὴν δική μας γῆ.

Στὴ μακραίωνη ἱστορία μας ἔχομε πολλὲς φορὲς ἀντιτάξει τὸ «Ὄχι» σὲ γειτονικὲς καὶ μακρινὲς χῶρες κι' ἄλλες τόσες ἔχομε ἁπλώσει φιλικὰ τὰ χέρια ζητῶντας μιὰ ἀμοιβαία συμπαράσταση σὲ ὧρες κινδύνων.

Χωρὶς ἀνταπόδοση σκορπίσαμε τὸν πολιτισμό, χωρὶς ἀνταπόδοση διδάξαμε τί σημαίνει ἐλευθερία. Καὶ τὸ νοιώθεις, πόσο μᾶς τὸ ἀναγνωρίζουν σὰν δῆς τὰ μουσεῖα τους. Ἡ γλυπτοθήκη τοῦ Μονάχου εἶναι ἕνα ἑλληνικὸ θησαυροφυλάκιο. Ὁλόκληρη ἡ Ρώμη φωνάζει πὼς εἶναι τὸ δημιούργημα τῆς κλασσικῆς Ἀθήνας. Ἀλλὰ θαρῶ πὼς καὶ οἱ ἰταλοὶ τὸ αἰσθάνονται ἔτσι. Ἕνας μικροπωλητὴς μοῦ ἔδειξε κάποτε τὸ κομμένο στὸν τελευταῖο πόλεμο χέρι του. Ἡ κίνησή του ἔκλεινε τὸν πόνο τῆς κακῆς του μοίρας κι' ἀκόμα τὴν σιωπηλὴ παραδοχὴ τῆς ἥττας τους. Ὑπῆρχαν ἆρά γε καὶ τύψεις μιᾶς ἀγνωμοσύνης;

Ἦταν μιὰ σύντομη τραγωδία παιγμένη μπροστὰ σ' ἕνα πολύχρωμο κινητὸ μαγαζάκι, μ' ἕνα μικρὸ διάλογο ἀλλὰ μὲ πλούσια τὰ χορικά της μέρη.

Ταξιδεύοντας ἴσως θαυμάσῃς τοὺς πολιτισμούς, θὰ δακρύσῃς γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὴν ὁμορφιά, δὲν θὰ ξεχάσῃς ποτὲ τὸν ἄνθρωπο.

ΧΑΡΟΥΛΑ ΤΖΑΒΕΛΛΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βαλτινοῦ Γεωργίου

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Καλλίτσης, στὸν Ἅγιο Δημήτριο Ἀμπελοκήπων.

Ὁ Γεωργάκης Βαλτινός, γυιὸς τοῦ Δήμου Βαλτινοῦ (γόνος τῆς οἰκογενείας τῶν Βαλτινῶν ποὺ κατήγετο ἀπὸ τὰ Χαλκιόπουλα τοῦ Βάλτου), γεννήθηκε τὸ 1775 καὶ πέθανε τὸ 1897. Εὑρισκόμενος στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἀλῆ—Πασσᾶ, μυήθηκε στὰ τῆς Φιλικῆς ἑταιρείας. Πῆρε μέρος σὲ πολλὲς μάχες τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 21 καὶ διετέλεσε πληρεξούσιος στὶς συνελεύσεις Ἄστρους, Ἄργους καὶ Τροιζῆνος. Ἀργότερα, ἔγινε μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Βαλτινῶν

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γκύζη 55, στοῦ Γκύζη.

Πρόκειται γιὰ τὴν πιὸ πάνω ἀναφερομένη οἰκογένεια τῶν Βαλτινῶν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη πῆραν μέρος στὸν ἀγώνα τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ 1821.

Βάλτου.

Πάροδος τῆς Λ. Κηφισσίας 180, στὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία της, στὴ γνωστὴ ἐπαρχία τοῦ Νομοῦ Αἰτωλοακαρνανίας, ποὺ βρίσκεται στὴ Β.Δ. Στερεὰ Ἑλλάδα κι' ἔχει πρωτεύουσα τὴν Ἀμφιλοχία.

Τὸ καιρὸ τῆς Τουρκοκρατίας, ἡ περιοχὴ τοῦ Βάλτου ἦτο τὸ ὁρμητήριο τῶν κλεφτῶν, καθὼς καὶ ἀξιόλογο ἁρματολίκι, γιὰ τὸ ὁποῖο πολλὲς φορὲς φιλονείκησαν οἱ Ράγγοι, οἱ Βαλτινοί, οἱ Ἴσκοι, οἱ Στρατέοι καὶ ὁ Καραϊσκάκης.

Βάμβα Νεοφύτου.

Ἀπὸ Λ. Βασιλίσσης Σοφίας 21, στὴ πλατεῖα Ρηγίλλης.

Ὁ Νεόφυτος Βάμβας, ἐπιφανὴς κληρικὸς καὶ διδάσκαλος τοῦ γένους, γεννήθηκε στὴ Χίο τὸ 1770 καὶ πέθανε στὴν Ἀθήνα τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1855. Τὸ κοσμικό του ὄνομα ἦτο Νικόλαος. Παρηκολούθησε μαθήματα κοντὰ σὲ σπουδαίους δασκάλους, ὅπως ὁ Μιχαὴλ Πάτμιος, Δανιὴλ Κεραμεὺς καὶ Δωρόθεος Πρώϊος, τὸ δὲ 1804 ἀνηγορεύθη μέλος τῆς πατριαρχικῆς ἀκαδημίας.

Στὸ Παρίσι γνωρίστηκε μὲ τὸν Κοραῆ, παρὰ τοῦ ὁποίου ἔτυχε καὶ βοηθείας. Γυρίζοντας στὴν πατρίδα του, ἔγινε Διευθυντὴς τῆς σχολῆς τῆς Χίου, ὅπου κι' ἀνέπτυξε σπουδαῖα προσόντα. Πολὺ γρήγορα μυήθηκε στὴν Φιλικὴ ἑταιρεία καὶ προσέφερε πολύτιμες κι' ἀξιόλογες ὑπηρεσίες στὸν ἀγώνα τοῦ ἔθνους. Διετέλεσε γραμματεὺς τοῦ Δημ. Ὑψηλάντου καὶ στὶς 14 Ἀπριλίου 1837 διορίζεται καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας στὸ νεοσύστατο Πανεπιστήμιο, ὅπου καὶ δίδαξε μέχρι τὴν 24 Αὐγούστου 1854, ὅτε παρητήθη.

Ὁ Βάμβας, ὑπῆρξε ἀναμφισβήτητα ὁ «σοφὸς διδάσκαλος τοῦ γένους», ὅπως χαρακτηριστικὰ τὸν ὠνόμασε ὁ Κοραῆς.

Βαρατάση.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γκύζη 2, στοῦ Γκύζη.

Ὁ Βαρατάσης Ἀπόστολος, καταγόμενος ἀπὸ τὸ Μέτσοβο, ὑπῆρξε ἀπὸ τὰ πρῶτα μέλη τῆς Φιλικῆς ἑταιρείας. Ἐγκατεστημένος στὴν Ὀδησσὸ κι' ἀσχολούμενος μὲ τὸ ἐμπόριο, περιέθαλψε μὲ κάθε τρόπο τοὺς ὁμογενεῖς πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι κατέφυγον ἐκεῖ.

Βαρβάκη.

Ἀπὸ Λ. Ἀλεξάνδρας 79, στοῦ Γκύζη.

Ὁ Βαρβάκης Ἰωάννης, ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἐθνικοὺς εὐεργέτες, γεννήθηκε στὰ Ψαρά, πρὶν ἀπὸ τὸ 1750, πέθανε δὲ στὴν Ζάκυνθο τὴν 12 Ἰανουαρίου 1825.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, σὰν πλοίαρχος ἐμπορικοῦ πλοίου, πῆρε μέρος στὴν ἐπανάστασι τῶν συμπατριωτῶν του κατὰ τῶν Τούρκων. Πολλὲς κι' ἀξιόλογες ὑπῆρξαν οἱ χρηματικὲς συνδρομές του καὶ δίκαια, ὕστερα ἀπὸ ἀπόφασι τοῦ βουλευτικοῦ (2α Νοεμβρίου 1824) ἀνακηρύχθηκε ἐθνικὸς εὐεργέτης.

Ἡ πατρίς, σ' ἔνδειξι ἀλήστου μνήμης, ἔστησε στὸν περίβολο τοῦ Ζαππείου, τὸν ἀνδριάντα του, ποὺ ἐπόνησε ὁ καλλιτέχνης Δρόσης Λεωνίδας.

Βαρβιτσιώτη.

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Φραντζῆ, στὸν Ἅγιο Γεώργιο.

Ὁ Βαρβιτσιώτης ἢ Μπαρμπιτσιώτης Πέτρος, γυιὸς τοῦ Δημητρίου, ἦτο ἀγωνιστὴς τοῦ 21, κατήγετο δὲ ἀπὸ τὴν Βαρβίτσαν (Μπαρμπίτσαν) τῆς Λακεδαίμονος, ἀπὸ τὴν ὁποία πῆρε καὶ τὸ ἐπώνυμο, δοθέντος ὅτι τὸ οἰκογενειακό του ὄνομα ἦτο, Ἀναγνωστόπουλος. Διακρίθηκε στὶς μάχες τοῦ Βαλτετσίου καὶ τῶν Δολιανῶν. Πῆρε μέρος στὴν ἐκστρατεία τοῦ Καραϊσκάκη, πρὸς τὴν Ἀττική.

Βάρβογλη.

Ἀπὸ Σκύρου 4, στὴ Κυψέλη.

Ὀφείλει τ' ὄνομα στὴν Πελοποννησιακὴ οἰκογένεια Βάρβογλη, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὴν ἐπανάστασι τοῦ γένους.

Βαρδουλάκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Δαιμονογιάννη 10, στὶς «τρεῖς γέφυρες».

Ὁ Βαρδουλάκης Μανοῦσος, ὁπλαρχηγὸς ἀπὸ τὴν Ἀνώπολι τῶν Σφακίων τῆς Κρήτης, πῆρε μέρος στὴν ἐπανάστασι τοῦ 1821. Σὰν ἀρχηγὸς τῶν Σφακιανῶν, τὸν Μάϊο τοῦ 1821, ὕψωσε τὴν Ἑλληνικὴ σημαία στὸ Λουτρό. Γιὰ τὶς πολλές του ὑπηρεσίες, προήχθη σὲ πεντακοσίαρχο καὶ τὸ 1828 διωρίσθη, ἀπὸ τὸ Κρητικὸ συμβούλιο, στρατάρχης.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως, ἦλθε καὶ ἐγκατεστάθηκε στοὺς Μολάους τῆς Λακωνίας. Τιμήθηκε μὲ τὸν βαθμὸ τοῦ συνταγματάρχου τῆς φάλαγγος τῶν ἀγωνιστῶν καὶ πέθανε στὴν Μονεμβασία.

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὁ ἀρχιφύλαξ 'Αντωνάκος Κωνσταντῖνος καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Κατσιφαράκης Εὐτύχιος.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀρχιφύλαξ 'Αβραμίδης 'Αβραὰμ καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Κουμεντάκος 'Επαμεινώνδας.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ 'Αστυνομίας Πόλεων ἀπενεμήθη ἔπαινος εἰς τὸν ἀστυφύλακα Παπαδόπουλον Βασίλειον εἰς ἀναγνώρισιν τῆς πολυτίμου συμβολῆς του διὰ τῆς ἐθελουσίας προσφορᾶς αἵματος ὑπὲρ τῶν ἀσθενῶν καὶ τραυματιῶν. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἀπενεμήθη εἰς τοῦτον δίπλωμα μετ' 'Αργυροῦ Μεταλλίου ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Ερυθροῦ Σταυροῦ.

***

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

—Μέσα εἰς τὸν κύκλον τῶν διαφόρων κοινωνικῶν ἐκδηλώσεων τῶν 'Αστυνομικῶν 'Υπηρεσιῶν περιλαμβάνεται καὶ μία ἐκδρομὴ μορφωτικὴ—ψυχαγωγικὴ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Λ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος 'Αθηνῶν. "Ετσι τὴν 5/5/60 οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος τούτου μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Διοικητὴ κ. Β. Παπασταθόπουλο, συνοδευόμενοι καὶ ὑπὸ τῶν συζύγων των, ἐξέδραμαν εἰς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς Μυκήνας—'Επίδαυρον. 'Η ἐκδρομὴ αὐτὴ ὀργανωθεῖσα μὲ ζηλευτὴ φροντίδα ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς μετασχόντας νὰ γνωρίσουν ἐκ τοῦ πλησίον τὶς ἀρχαιότητες καὶ τὰ ἄλλα μνημεῖα τῆς νεωτέρας ἱστορίας τοῦ "Εθνους καὶ νὰ ψυχαγωγηθοῦν κι' ἔτσι λουσμένοι μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχαίου μας πολιτισμοῦ καὶ τῶν κατορθωμάτων τῶν προγόνων μας νὰ ἐπανέλθουν μὲ νέες δυνάμεις γιὰ τὸν σκληρὸν ἀγῶνα τῆς ἀστυνομικῆς ζωῆς.

***

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Τὰ «'Αστυνομικὰ Χρονικὰ» εὔχονται χρόνια πολλὰ ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ των εἰς τοὺς κ.κ. Κωνσταντῖνον Κωνσταντινίδην, Κωνσταντῖνον Γαρδίκαν, Κωνσταντῖνον Τουζένην συνεργάτας τοῦ περιοδικοῦ. 'Επίσης εἰς τοὺς 'Αστυνομικοὺς Διευθυντὰς Β' κ.κ. Κωνσταντῖνον Τασιγιῶργον καὶ Κωνσταντῖνον 'Υφαντῆν ὡς καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς κ.κ. 'Αξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ὑπαλλήλους.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΥΧΑΙ ΕΙΣ ΕΟΡΤΑΖΟΝΤΑΣ

Σελὶς

Α.Β.Υ. Διάδοχον, Ἀντιβασιλέα Κωνσταντῖνον 8191

Α.Ε. Πρόεδρον Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆν 8191

ΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Συγκοινωνιακαὶ διευκολύνσεις τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὸν Α. Ν. 412/1936, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα 8192

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Διεθνὴς ἐγκληματικότης—Ὀργανωμένον ἔγκλημα—Ἐγκληματικὲς προσωπικότητες, ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Life», κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευὴν Ἀστυν. Δ/ντοῦ κ. Δ. Μόρου 8195

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον Ἐδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ Ὁμοσπονδιακῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἀμερικῆς, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 8203

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἡ ὑπόθεσις van Meegeren — Ἡ δικαστικὴ ἀνάκρισις, ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ γραφείου ἐγκληματολογικῶν ἐρευνῶν τῆς Χάγης κ. I.W. Kallenborn 8207

Ὑπόθεσις Le Solliec, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας τῆς Λυὼν κ. A. Redoussaut 8217

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Τὸ ἰατροχειρουργικὸν συνέδριον τῆς Κερκύρας καὶ τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Κανελλοπούλου 8220

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἀστυνομία τῆς Σουηδίας, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «The Police Chief», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Λιόντου 8223

ΘΕΜΑΤΑ ΛΕΡΑΜΥΝΗΣ

Ὁ διευθυντὴς ἀστυνομίας Παρισίων ὁμιλεῖ διὰ τὴν πολιτικὴν ἄμυναν, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Civiles», κατὰ μετάφρασιν Ὑπαστυνόμου Α' κ. Γ. Κανελλοπούλου 8226

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ

Συγχρονισμένοι Πυροσβεστικοὶ Σταθμοὶ εἰς Ἀθήνας, δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «Ἔθνος» τῆς 22-2-60, τοῦ κ Σ. Λεωτσάκου 8229

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Ἐκδρομὴ τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων στοὺς Δελφούς, ὑπὸ δοκίμου Ἀρχιφύλακος κ. Κ. Δασκαλάκη 8231

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ταξιδεύοντας, ὑπὸ Δ/δος Χαρούλας Τζαβέλλα 8234

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8236

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8238

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῶν μελετῶν: «Ἱστορικὰ τῆς Ἀστυνομίας» καὶ «Χαμένα σκυλιὰ χωρὶς περιλαίμιο», θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.